

İslamiyet, Hristiyanlık ve Yahudilik Dinlerindeki Şeriat

الشريعة في الإسلام والنصرانية واليهودية باللغة التركية

Şeyh / Ahmad Al-Amir

أحمد الأمير

Türkçeye çeviren:

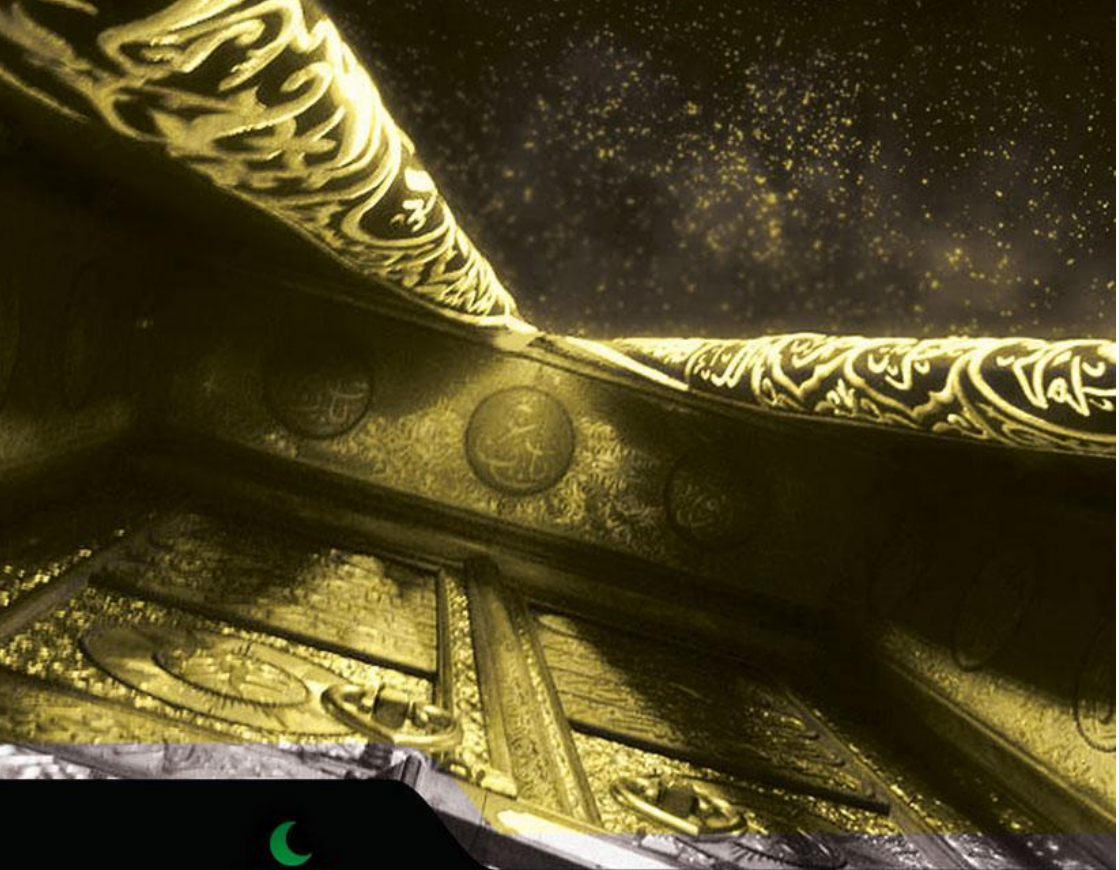
European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Yusuf Berhudar & Birsel Üstün

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

ÖNSÖZ

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salât ve selâm da kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed'e, ehli beytine ve ashâbına olsun.

Bütün Kâinat'ın yaratıcısı, sahibi ve hâkimi olan Cenab-ı Hak sonsuz âlemin dünya dediğimiz ve içinde yaşamakta olduğumuz bu bölümünde insanı yarattı. İnsanoğlu belirli rollere sahiptir. O halde insanların, Semavi Kitaplarda buyrulduğu gibi yanlışlığa neden olmaması için sorumluluklarını bilip doğru, iyi, hayırlı şeyler işleyip, yanlış, kötü, çirkin ve şer davranışlardan uzaklaşmaları gerekir. Bunu insanoğlunun tutkularına bağlanarak yapmaması gereken şeyleri geri çevirerek yasaklanmış şeyleri yaptığında görebiliriz. Ama o zaman dünyayı ve gökyüzünü kötülük sarar. Ayrıca, bilinmeyen hastalıkların yayılması, nesil soykırımı savaşların yanı sıra çevre ve küresel ısınma gibi problemlerin yaşanması halinde dünya insanoğlunun üzerinde yaşayamayacağı bir gezegen haline gelir. Bütün bunlar insanoğlunun dikkatsizliğinden kaynaklanan sonuçlardır. Nükleer denemelerin sonucu ve insanoğluna fazla üretimler yapılması sonucu. Tüm bunları materyalist iştahın doyurulması, isteklerinin gerçekleşmesi ve tutkularını tatmin etmeleri için, hatta insanoğlu birbirlerini aşağılamakla paha biçmez. Bunu yapan insanlar, yoksulların açlığı ile pahalı giyinmek isteyen ve

kendi türünü yok etmekten zevk alanlardır. Nitekim bunu, Yüce Allah ayet-i kerimde açıkça ortaya koymaktadır:

“İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattıracaktır.” (RÛM/41)

Yüce Allah insanları boşuna yaratmadı ve yardımsız bırakmadı.

Nitekim bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Sizi boşuna yarattığımızı ve bize tekrar döndürülmeyeceğinizi mi sandınız? Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O şerefli ve yüce arşın Rabbidir.” (MÜMİNUN/115-116)

Âlemlerin Rabbi, insanı bu mevkiye getirirken, ona şunları açıkça bildirdi. Senin ve bütün kâinatın sahibi, Rabbi ve hâkimi Benim. Büyük kâinatımda sen ne tamamıyla özgürsün, ne de başkalarının kulusun. Benden başka tapılacak yoktur. Senin, yetkiler verilerek dünyaya gönderilmen aslında bir sınavdır. Nitekim bu yüzden Allah Teâlâ ayet-i kerimde şöyle buyurdu:

“Ben insanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yedirmelerini de istemiyorum. Şüphesiz Allah rızık verendir, güçlüdür, çok kuvvetlidir.” (ZARİYAT/56-58)

Ayrıca, Yüce Allah insan vücuduna gerekli olan güç kaynakları vereceğini açıklamıştır. Bununla ilgili Ayet-i kerimde Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Eğer siz ancak Allah'a kulluk ediyorsanız, size verdiğimiz rızıkların iyi ve temizlerinden yiyin ve Allah'a şükredin.” (BAKARA/ 172)

Ayrıca Yüce Allah insan ruhuna lazım olan hayati kuvveti vereceğini, inanç olmadan huzuru bulamayacaklarını, Yaradana ibadet etmeden dinlenemeyeceklerini ve O'nun mevzuatlarını uygulamadan istikrarı kazanamayacaklarını da ayet-i kerimde buyurmuştur:

“Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.” (RA'D/ 28)

Böylece insanoğlunu tek Yüce Allah'a ibadet etmelerini emreder ve Rabbimiz kullarına elçilerini de göndermekle insanoğlunu doğruya ve Hakk'a davet ettirdi. Böylelikle insanoğluna neden yaratıldığını unutmaması için Yüce Allah elçilerine buyruklarını ve mesajlarını iletti; hayâlin gerçek kanunlarını anlam ve yollarını kaybeden insanları doğru yola getirmekle görevlendirildi. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere kitapları hak olarak

indirdi. Kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra o konuda ancak; kitap verilenler, aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenleri, kendi izniyle, onların hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe iletir. Allah dilediğini doğru yola iletir” (BAKARA/213)

Sonunda Âlemlerin Rabbi, Muhammed (ﷺ) i görevlendirdi. Bu yeni ve son peygamberin muhatapları hem Arap halkı, hem geçmiş peygamberlerin yollarını kaybetmiş ümmetler idi. Görevi, herkesi doğruya ve hakka davet etmek, Allah (ﷻ)'a döndürmektir. Davetini kabul edenleri de, kendi yaşantılarını Allah'ın emrine göre düzenleyecek ve aynı zamanda bütün dünyanın ıslahı için mücadele edecek bir ümmete dönüştürecekti, kabul etmeyenler ise yanlış yola meylederek hatalara düşecektir. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

”Gerçekten bu Kur'an en doğru olan yola götürür ve iyi işler yapan mü'minler için büyük bir mükâfat olduğunu ve ahirete inanmayanlar için elem dolu bir azap hazırladığımızı müjdeler. İnsan, hayrın gelmesine dua ettiğİ gibi, kötülüğün gelmesine de dua eder. İnsan pek acelecidir.” (İSRA/ 9-10-11)

Bu doğru yolu izleyen ve onunla ilgili olan herkesi ve herşeyi kapsamaktadır. Böylelikle, tüm insanoğlunu, coğrafi çerçevede zaman sınırı olmayan tüm insan nesillerini ihtiva ederek doğru yolu bulabilmesi için gerekli hayırlı şeyler her zaman her yerde verilmiştir.

Kur'an-ı Kerim, insanın iç ve dış unsurları arasında, duygu ile davranış arasında, inanç ve amelleri arasındaki birleşimde en doğru yolu gösterendir. Bütün bunlar inanç ile sıkı bağlantılıdır. Amelleri ise ibadet eden insan ruhu yerde durabilmek için uğraşmakla beraber şayet bu dünyevi malların tadını çıkarmak bile olsa da, Yüce Allaha yakınlaşmanın yollarını öğrenmektedir.

Görev ve fırsatı dengelemek için İbadet etme dünyasında Kur'an-ı Kerim en doğru yolu gösterendir. Bu nedenle, insan ruhuna yüklenmiş görevler zor değildir ve yerine getirilmesi yorgunluğa, hüsranlığa yol açmaz. Ayrıca, büyük ölçüde hafifletme uyuşukluk ve ihmalkârlığa yol açarak, yüksek hedefleri ve adaleti göz ardı eder.

Kur'an-ı Kerim insanlar arasındaki davranış ve ilişkide, birey ile eş, hükümdar ile halk, devlet ile cinsiyet arasındaki doğru yolu gösterendir. Bu tür ilişkiler güçlü bir temel üzerinde kurularak görüş ile tutkudan etkilenmeden, sevgi ile nefret, menfaat ile hedefler üstüne bağlı değildir. Her şeyi bilen (el - Âlim) ve mülkünde olup biten her şeyden haberdar olan Yüce Allah karşılıklı ilişkileri temel üzerinde kurarak onlara (insanoğluna) neyin yararlı olduğunu daha iyi öğretendir. Bu nedenle, Kur'an-ı Kerim devlet sistemi, mali, kamusal ve uluslararası sistemde insanlık için en doğru yolu gösteren ve uygun olandır.

Kur'an-ı Kerim tüm ilahi dinler ve aralarındaki bağlarda doğru yolu gösterendir. Aynı zamanda içinde indirilen yasakları

(ilahi kitaplar) koruyarak insanoğlunun birbirleriyle barış ve anlaşma içinde yaşamasını sağlamaktadır.

“Gerçekten bu Kur'an en doğru olan yola götürür ve iyi işler yapan mü'minler için büyük bir mükafat olduğunu ve ahirete inanmayanlar için elem dolu bir azap hazırladığımızı müjdeler.” (İSRA/9-10)

İnsanoğlunu yaptığı ameller için cezalandırması konusunda temel kuralıdır. İnsanın yapısı inanç ve iyi ameller üzerinde yaratılmıştır. Bu nedenle, amelsiz inanç yoktur, inançsız amel yoktur. Birinci olarak da ikisi birbirini tamamlayacak ve destekleyecektir. Ancak bu iki bileşen yardımıyla hayat doğru yönde ilerler ve Kur'an-ı Kerim'in yardımıyla bu iki ilkenin aracılığıyla doğru yol gösterilmektedir. Doğru yoldan sapanlara gelirsek onlar insani tutkularının rahmetine bırakıldı. İnsan acelecidir, onun için neyin iyi olduğunu veya kötü olduğunu ve ona zararlı olmasına rağmen duygularını tutmasını bilmeyendir. Yüce Allah, bunun hakkında da şöyle buyurmaktadır:

”İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir.” (İSRA/ 11)

Çünkü insan kendi kaderini ve sonucunu bilmediği için kötü amel yapmaya acele ederek itaatsizliğini sürdürebilir. Peki, bu bize doğru yolu gösteren Kur'an-ı Kerime karşı gelmek değil midir?

Bu İslami kanundur. Geniş kapsamlı insan yaratılışından bu yana tüm sorunları çözebilmek için uygun olmuştur ve

olmaktadır, denildiği gibi “Hakikat düşmanlarınızın teyit ettiği şeydir.” Bu nedenle, adaletli gayrimüslim oryantalistler şahsen gizleyemedikleri hakikati belirtirler. Böylece onların sözlerini kendi halklarına (gayrimüslimlere) kanıt olarak bahsedeceğiz. Belki de bu sözleri önyargılı olmayan kalplere duyurabiliriz. Sonunda onlardan saklanmış hakikatin mevzuatını öğrenerek kalplerini açarlar.

William Montgomery Watt: *“Kur’an-ı Kerimin talimatları; Arapların dünya çapında ve evrensel niteliğini dışlamadan, yakından ilgilendiriyor. Ayrıca bu, başlangıçta Medine’den Mekke sakinlerine İslam’ı gönderirken dünya çapında ilkelerini belirlemek için engel olmuyor. Çünkü başından beri içeriği evrenseldi.”*

Dedi ki: *“Kur’an-ı Kerim Arapça olmasına rağmen büyük bir kabul gördü, çünkü insan sorunlarının çözümünü içeriyordu.”*

Buna ek olarak: *“İslam dini, kendisini pratik olarak iki eski dinden (Musevilik ve Hristiyanlık) bağımsız olarak kurdu.”* Ve hakikat hakkında şunu söylemeliyiz: *“Aslında onları aştı ya da aslında onlardan yüksekti ya da çok daha yüksekti.”*

Açıkçası İslam hukuku tüm diğer kanunlardan farklıdır. Kendi türündeki tek yasadır. İslam Şeriatı Kur’an-ın yönlerini düzenleyen İlahi bir emirdir.

Bu bizim dinimiz, bizim şeriatımızdır. Umuyoruz ki tüm insanlar bunu kabul eder, çünkü insanlara merhamet olarak gönderildi. Sonuç olarak bu kitabı okuyacak olan

gayrimüslimlere şunu demek isterim ki Yüce Allah buyurmuş ki:

”İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz. Ama içinizden cimrilik yapanlar var. Kim cimrilik yaparsa ancak kendi zararına cimrilik yapmış olur. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer ondan yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir toplum getirir de onlar sizin gibi olmazlar.”
(MUHAMMED/38)

Abd Ar-Rahman İbn Abd Al-Kerim

BİRİNCİ BÖLÜM

Şeriat kelimesinin tarifi

- Medyada Şeriat kelimesinin yanlış anlatımı
- Yasaları uygulama amacı
- Ebedi yasa ve kanun yapımı
 1. Suç sorunlarının çözülmesinde kabul edilen kanunların başarısızlığı
 2. İlahi Şeriatın varlığının önemi
 3. İcat edilen kanunlar ve tabiat kanunları
- İcat edilmiş kanunların çelişkisi ve istikrarsızlığı.
 1. Ötenazi
 2. Uyuşturucu satışı
 3. İdam cezası
- Suç sorunlarının çözülmesinde kabul edilen kanunların başarısızlığı
 1. İnsanların farklı milletlerin kanunları için yaptığı fedakarlıklar
- Yasalaştırılmış suçların icat edilen kanunlardaki yeri

Şeriat kelimesinin tarifi

Şeriat kelimesi arap dilinde kanun ya da yol anlamına geliyor. Mesela orman şeriatı bu tabiat kanunları anlamına gelir, yani güçlünün hayatta kalması ve Kilise şeriatı, kilise yönetim kanunlarını ve durumlarını içermektedir. Hammurabi kanunu Babil kralı tarafından uygulanmıştır. Firavunlar şeriatı ise eski Mısırlılar tarafından devlet işlerini düzenlemek için uygulanmıştır. Şeriat kelimesini Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam dinleri ile ilişkilendirirsek Allah tarafından insanların dünyevi hayatını düzenlemekle, ebedi hayatına kurtuluş yolunu bulmalarını içermektedir. Bununla birlikte, Yahudilik şeriatı ya da Hristiyanlık şeriatının aslı insanlar tarafından değiştirilmeden önce Yüce Allah Musa (as.) ve İsa (as.) i tenzil etmişti. Tüm şeriatlar, Yüce Allah tarafından her türlü bozulma ve değişmeden korunmuş olan İslam şeriatıyla kaldırılmıştı. Nitekim Yüce Allah buyurdu:

“(Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma.

Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat verdiği şeylerde sizi imtihan etmek için ümmetlere ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir.” (MAİDA/48)

Medyada Şeriat Kelimesinin Yanlış Anlatımı

Şeriat kelimesi diğer dillerde “kanun” olarak çevrilmiştir. Bu esas ve hakikattir. Fakat bazı batı medyaları “İslam şeriat” terimini İslam dinini karartmak ve ondan uzaklaştırmak amacıyla insanlara yanlış bilgi verme fırsatlarını kullanmaktadırlar. Bu tür medya kanalları İslam şeriatı ile ilgili konuları yaydıkları zaman şeriat kelimesini kendi dillerindeki eş anlamına göre “kanun” olarak tercüme etmezler. Bu kelimeyi tercüme etmeden Arapça “şeriat” olarak bırakırlar.

ŞERİAT = KANUN

ŞERİAT KANUNU = KANUN KANUNU

Bunun nedeni ise onlar “İslam şeriatı” kelimesini tercüme etmemekte olup kanun sözcüğünün anlamı insan hayatındaki meselelerinin düzene getiren, sistematize eden anlamında olduğu gerçeğidir. Bu sebeple medya “kanun” ile “şeriat” kelimesini ayırmaya ve aralarındaki bağlantıyı koparmaya çalışıyor. İnsanların kafasına şeriatın anlamını barbarca bir gelenek gibi ve hiçbir şekilde düzenlenmemiş, insanların sorunlarını çözemez gibi fikirler yaratmaya çalışıyorlar. Aksine Musanın Şeriatı terimini Musanın kanunu olarak tercüme etmektedirler. Ve buna ek Kilise Şeriatı teriminide Kilise kanunu vs. olarak çevirmektedirler. Ayrıca, İslam şeriatıyla ilgili araştırma sırasında sayı olarak iki milyara ulaşan dünyadaki tüm Müslümanları gördüklerinde kameralarını kapatıyorlar. Ve tüm kameralarını sayıları binlerce kişiyi aşmayan kabile yaşam biçimine bağlı kalan, yoksul insanların yaşadığı Kandahar bağlarına yönlendirmektedir. Hayat için gerekli şeylere sahip değiller, eğitim alamıyorlar ve temiz su içme fırsatları yok... Onların bu halini sosyal medyalarla duyurmaktansa insani ihtiyaçlarını karşılamak için

aba sarfetmek daha doğru olurdu. Bu medyalar ise bütün alemi, Kandahar halkına kışkırtmak için uğraşıyorlar ve onların bu başarısızlıklarını İslamdan bir kesit olarak göstermeye çalışıyorlar. Ama aynı zamanda da Hristiyanları çok medeni, yüksek eğitilmiş ve yüksek bilimsel ilerleme düzeyinde diye gösteriyorlar. Böylece bu medyalar bütün alemi müslümanların başarısız olduğunu ve bu başarısızlıklarının sebebi İslamın Kanunlarına uyduklarından dolayı olduğuna inandırmaya çalışıyorlar. Fakat Hristiyanların böyle ileri bir düzeyde olmalarının sebebi, onların kendi dinlerinden kaynaklandığını gösteriyorlar. Ancak medya, Kandahardan ve diğer herhangi bir Hristiyan grubundan Müslümanları karşılaştırmak için yerine Avrupa çapında kalabalık olan Müslümanları ve Roma Hristiyanlarını (ingeneler) karşılaştırmalı. Avrupa lkelerinin çoğu bu Roma Hristiyan ingenelerini evlere taşımaya gayret ettiler. Ama başarılı olamadılar çünkü bu ingeneler böyle bir öneriyi reddettiler. Gbe hayatını tercih ettiler.

Ve bu insanlar güçlü bir ayrımcılık ve kendi ülkelerinde ihmal edildiklerini hissettiler. Ama bütün dünya bunları bilmiyor, çünkü medyalar bu haberleri gizlemeye çalışıyorlar ve bütün kameraları kapattılar. Fakat bu Roma ingeneleri İslam Dinine bağlı olmuş olsa idi bütün kameralar açılacaktı ve bütün bu geri kalmışlıklarının sebebeni İslama yığıcaklardı ve bu gbe hayatlarını İslamdan öğrendiklerini göstereceklerdi. Ayrıca medyalar şimdi bizden Avrupada, Amerikada, Avusturalyada, Asyada, Afrikada yaşıyan Müslüman akademisyenler ve bilim adamlarımızın çok ileride olduklarını bizden gizliyorlar. 400. yüzyıldan 1400. yüzyıla kadar yaşıyan Ortaçağ döneminde onlar karanlık bir dönemde olmasına karşıllık Müslüman alimlerimiz bütün bilim dallarında ileri bir bilgiye sahiplerdi. Ve o zamanlarda Avrupada ki kiliseler bütün dünyevi bilgileri reddediyordu. Britanyanın bir tarihçisi Edward

Gibbon kendine ait olan meşhur sözleri: «Barbarlık ve dinin bin yıllık zaferi.»

Müslümanlar onlara gelen herhangi bir mesajı kontrol ettikten ve onun doğruluğu ispatladıktan sonra kabul etmeye ve yürürlüğe koymaya başlar. Allah (ﷻ) Hucurat süresinin 6. ayetinde şöyle buyurmaktadır: **«Ey iman edenler, eğer bir fasık size bir haber getirirse onun aslını araştırın. Yoksa bilmeden bir kavme sataşırsınız da pişman olursunuz.»**

Edward Gibbon: ‘Bu tarihin önceki ciltlerinde ben barbarlık ve dinin zaferi hakkında yazdım’. *Roma İmparatorluğu'nun Gerileyiş ve Çöküş Tarihi*, vol. 3, ch. LXXI, p. 1068.

Yasaları Uygulama Amacı

Yasaların icat edilmesinin tek amacı beşerlerin hallerini yani içtimai, iktisadi, siyasi konularını düzeltmesi içindir. Buna ek olarak insanı ve toplumun haklarını ayrı ayrı korumak durumundadır. Bir insanın kendi haklarını başkalarının haklarına müdahale etmeden bir toplumda sürdürmesi gerekmektedir. Ve insanın hürriyetinin bir sınırı var o sınır da başka bir insanın hakkına bağlıdır.

Yukarıdakilerden yola çıkarak, bir yasanın başarısı veya başarısızlığının ölçütü önceden belirlenmiş hedefi yerine getirme ve bu yasaya karşı olanların cezasını belirleme kabiliyetidir. Ayrıca, cezaların mutlaka hata yapanlara acı çektirmeyi amaçlamadığı ancak aşağıdaki hedeflere sahip olduğu dikkate alınmalıdır:

1. Hatanın düzeltilmesi

Hasar tazminatı davasında olduğu gibi: maddi tanzimat veya kurbanın lehine verilmiş bir para cezasıda olabilir.

2. Hatayı yapan kişinin iflah olması

Ona topluma faydalı ve bilinçli birey olması ve doğru yolu seçmesi için nasihat etmek.

3. Hatayı işleyen kişiyi engellemek

En başından beri bir hata yapmayı veya bir suç işlemeyi düşünmemesi eğer ki bunu yapmışsa bu hataya tekrar dönmemesi.

4. Başkalarının hataya düşmesini engellemek

Hata yada suç yapan kişinin başka birilerini etkilememesi için hata yapanı cezalandırmak

Ebedi Yasa ve Kanun Yapımı

1. Suç sorunlarının çözülmesinde kabul edilen kanunların başarısızlığı

Modern dünyada mahkemeler fıkıh fakülteleri ulusal ve dünya parlamentoları ve diğer danışma organlarını görüyoruz. Bütün bunlara ek olarak hakimler, avukatlar, hem devlet hem de özel savcılar ve hukukçular bir ordu polis memuru ve milyonlarca hükümlü ve tutsak var. Yukarıda belirtilen hedefe ulaşmasını sağlayacak yasa tasarısının önünü açmaya yönelik bir çok girişimde bulunuyoruz. Öyleyse başkalarının haklarını ihlal etmeyi önleyebilecek yasalar bulabilir miyiz? Yoksa çoğu ülkede suçun yaygın olduğu bir dünyada hala yaşıyor muyuz? Bir başka deyişle, kabul edilen yasalar güvenliğe barış sağlamayı başardı. Suçla ilgili problemleri çözmekte gün geçtikçe büyüyor. Dolayısıyla tüm dünya hedefe ulaşabilen kanunlara aşırı derecede ihtiyaç duyuyor. Ama nasıl?

2. İlahi Şeriatın varlık önemi

Eski zamanlarda bu yukarıda zikrettiğimiz kanunları kabul edecek organlar yoktu, yani insanların hayatına düzen getirecek kanunlar!!! Ve bu nedenle ya Allah (ﷻ) insanların hayatını düzene sokacak kanunlar indiriyordu ya da tabiat kanunlarında yaşayan ilkel insanlardan güçlü olan zayıf olanın hakkını yiyordu.

Ve Allahın kullarına olan rahmetinden onlara Şeriat (kanunlar) indirdi. Allah (ﷻ) Şeriatının adaleti, mekanla ve zamanla değişmiyor ve hiçbir zaman suç erdem olmuyor. Hak hak olarak kalıyor ve hakta batıl olmuyor. Hepsi de Allahın adaletinin karşısındadır.

Allah (ﷻ) bu kanunlarını insanlara gönderdiği elçilerle yani peygamberlerle onların hayatını düzene sokmak için, o zamanın şartlarına göre kanunları yeniliyordu. Sonra Yahudiler Allahın Şeriatının hükümlerini değiştirdiler ve kaybettiler. Sonra Allah (ﷻ) İsa aleyhiselamı Şeriatın hükümlerini yenilemek için gönderdi. Ama Hristiyanlarda Şeriat hükümlerini değiştirdiler ve kaybettiler. Sonra Allah (ﷻ) ilahi şeriatını resulu olan ve bütün peygamberlerinin mührü olan Muhammed ﷺ i gönderdi. Ona ne zamanla ne de mekanla değişmeyecek bir şeriat indirdi ve bu şeriat bütün şeriatların mührü olan Allahın indirdiği son şeriattır. Allah (ﷻ) Cesiya süresinin 18. ayetinde şöyle buyurmuştur: **«Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin hevalarına uyma.» (CASİYE/18)**

Ve bu da Şeriat terazisinde eşitlik olduğunu bize gösteriyor. Farklı suçlara farklı cezalar verildiğini, suçun şiddetine göre cezanın ağırlığında aynı boyutta olduğunu, Şeriat Kanunlarının kimseyi kandırmadığını ve kimsenin

nefsine göre hareket etmediğini açıkça belirtmektedir. Ve İslam Şeriatı cezayı hak eden herkese aynı muamelede bulunuyor ve toplumun içindeki en saygı değer insan ya da makamına göre söz hakkına sahip insanlar dahi, işlediği suçun cezasından kurtulamıyorlar. Ve bunun hakkında Allah Resulu ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Sizden önceki ümmetlerin helak olma sebebi eğer onlardan söz sahibi olan birisi hırsızlık yapsaydı onu cezasız bırakıyorlardı, Ama eğer zayıf olanı hırsızlık yapsaydı onu cezalandırıyorlardı. Allaha and olsun ki eğer benim kızım Fatima hırsızlık yapsa onun da kolunu keserdim.” (Al Buhari)

3. Uydurulan kanunlar ve tabiat kanunları

Aslında şimdiki icat edilen kanunların o ilkel insanların kanunlarından bir farkı yok. Parlemlentolarda çalışan ve kanunları çıkaran bazı insanlar, kendi menfaatlerini ve bulundukları mevkileri korumak için bu kanunları şekillendiriyorlar. Bundan ötürü onların kabul ettiği kanunlar dışardan bakıldığında insanların yararına görünüyor olsa da hakikatte sadece kendi menfaatlerine ve amaçlarına göre çalıştığı görülmektedir. Ve böylece bu kanunlarla fakir insanları kontrol altında tutmak isteniliyor. Bu nedenle Allah (ﷻ) bize olan rahmetinden, adil ve hakim olan kanunlar indirdi, Allahın kanunlarında: hüküm ehlinin ve hüküm ehlinden olmayanın, zenginin fakirden, beyazın siyahtan üstünlüğü yoktur. İşte bu adil bir kanundur. Nefislere uymaktan, haksızlıklardan ve kendi menfaatlerinden uzak olan Allahın kanunlarıdır. Allah (ﷻ) şöyle buyuruyor:

“Yoksa cahiliye devrinin hükmünü mü arıyorlar? Gerçeği görebilen bir toplum için, Allah’tan daha güzel hüküm veren kim vardır?” (MAİDE/50)

Uydurma kanunların çelişkisi ve istikrarsızlığı

Eğer biriniz tarihteki kanunların ve anayasaların kabul edilmesine bakarsa görecektir ki, bu hayali kanunlar çelişkilidir. Çünkü bu kanunlar ebedi değil, belirli bir süre içindir. Bir zamanlar suç olan başka bir zamanda hakikat oluyor. Buna örnek olarak Amerikada 1850 yılından 1920 yılına kadar kadınların yüzme elbisesi uzun ve kapalı idi. Fakat günümüzde tamamen açık bir hal alması günümüz için normalleşmişken, günümüzdeki bir Amerika kadını bu yüzme elbisesiyle o yıllara gitseydi bu bir suç sayılacaktı ve cezası olacaktı. Nasıl ki kanunlar zamanla değişiyorsa aynı zamanda mekanlarda değişim gösteriyor. Mesela Avrupa Birliğinde her yerde farklı kanunlar var. Hatta bir ülke içinde de bir yerden başka bir yere göre kanunlar değişiyor. Örnek olarak ABD de bir bölgeden bir bölgeye kanunlar değişebiliyor. Onun içinde bu kanunlar siyasetçilerin hırslarına göre ve başkalarını kendilerine itaat ettirmek için bu kanunları şekillendiriyorlar. Buna dair örnekler:

1. Ötenazi

Başka birinin yardımıyla intihar etmek.

Ve bu üç kısımdan oluşur.

1. Gönüllü Ötenazi - Hastanın mutabakatı ile gerçekleştirilir. Bazı Avrupa ülkelerinde ve ABD ülkelerinde yasaldır.

2. Gönülsüz Ötenazi - Hastanın rızası olmadan yapılır. Örneğin, Hollandadaki belirli koşullar altında, belirli kategorideki çocukların ötenazisi, Groningem Protokolü uyarınca.

3. Zorunlu Ötenazi - Hastanın iradesine karşı yürütülen.

Sonuç: Ötenazi taraftarları ve muhalifleri vardır. Herkesin ikna ettiği gücü kendi argümanı vardır. Bu nedenle, bazı ülkeler ötenaziyi yasalaştırdı ve bazıları bunu bir suç olarak görüyor.

Bu meseleyle ilgili olaylar gerçekleşiyor. Örneğin, kalbini durdurmak için hastası Lillian Bouvitz'e ölümcül bir klorür enjekte eden Dr. Nigel Cox. Romatizmal ağrılarından kurtulmak istediğini söyleyen hastasına güvence verdi. Bundan sonra, mahkeme ona bir karar verdi: Çalışma ruhsatının olmamasıyla birlikte bir yıl hapis cezası verildi. Bir yıl sonra, ikinci bir lisans aldı ve tekrar çalışmasına izin verildi. Sanki hiçbir şey olmamış gibi.

2. Uyuşturucu Satışı

Belirli koşullar altında ve sınırlı dozlarda ilaç satışını yasalaştıran bazı Avrupa devletleri vardır. Aynı zamanda, diğer Avrupa ülkelerinde uyuşturucu satışı kesinlikle yasaktır.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu ülkelerden birinde sadece yurttaşları için uyuşturucu satılmasına izin verildi ve yabancılar için yasaklandı. Bütün bunlar, uyuşturucu turistlerinin bu ülkeye akışını sınırlandırmak için yapıldı. Uyuşturucu satan kafe sahipleri bu tür bir yasanın iş ve gelirleri üzerinde zararlı sonuçlar doğuracağını söyleyerek bu yasayı kabul etmedi.

3. Ölüm Cezası

Ölüm cezasının yasal olduğu Avrupa devletleri ve bazı ABD eyaletleri var. Aynı zamanda diğerk Avrupa devletleri ve ABD devletleri de bunu uyguluyor.

Öyleyse: Suçun ne olduğunu ve nerede olduğunu ölçebileceğimiz sabit ölçü nerede? Doğru ve yanlış olan nedir? Hak ve batıl nedir?

Sonuçlar: Gerçek birdir ve değışmez, zamana ya da yere bağılı değildir, akıl sahipleri arasında herhangi bir anlaşmazlık yoktur. Ayrıca, yüksek ahlak, düşük davranış ve hatalar; zamana ve yere bağılı değildir. Asla fazilet rezilete; rezilet fazilete dönüşmüyor.

Suç sorunlarının çözülmesinde kabul edilen kanunların başarısızlığı

Eğer asırlar boyunca kabul edilen kanunlara bakacak olursak eski Firavunların, Çinlilerin, Hindistanlıların, Yunanlıların, Eski Romalıların, ve ya bazı Afrika kabilelerinin ve Kızılderililerin kanunlarının başarısız olduklarını göreceğiz ve verdikleri cezalarında başarısız olduklarını göreceğiz çünkü bu kanunlarda en ufak bir suç için çok sert ve acımasız idam cezaları vardı. Mesela 1793 yılında Fransa Kralı Louis XVI yapıldığı gibi giyotineyle kafasını vucudundan ayırdılar. Ya da 1684 yılında Britanyada Thomas Armstrong'a yapıldığı gibi kafasını kesip cesedini dörde ayırdılar. Hatta bazen mahkumun karnını yarıp iç organlarını çıkarıp ve göğüsünü yarıp kalbini çıkarıp ve ondan sonra kafasını cesedinden ayırıyorlardı 1584 yılında Holanda Balthasar Girard'a yapıldığı gibi. Bazen bıçaklada öldürüyorlardı. Bazen de mahkumu ağaç üzerinde vucudunu ayırıp diri diri yakıyorlardı — bu İspanya da Portekiz de bazı katolik kilisesine bağılı makemelerde uygulanıyordu.

Bazende mahkumu aç aslanların önüne atıyorlardı eski Roma da olduğu gibi.

Nazi Almanyası'nda insanları diri diri fırınlarda yakıyorlardı ve gaz odalarında insanları gazla zehirliyorlardı. Ya da elektrik masasında elektrikle öldürüyorlardı 2002 yılında ABD de Linda Lyon Blok'a yapıldığı gibi. Bazende insanları suda boğarak öldürüyorlardı 1793 yılında Fransız Devrimi'nin katılımcılarına yapıldığı gibi. Bazen insanın kafasını balyozla eziyorlardı ya da göğüsüne çok ağır taş koyarak öldürüyorlardı -1692 yılında ABD de Jiliz Corey'e yapıldığı gibi.

İnsanı bazen de kızgın yağa atıyorlardı 1531 yılında Britaniyada Richard Rice'ye uygulandığı gibi. Bazende diri diri gömüyorlardı japon askerlerinin çinlilere ikinci dünya savaşında yaptığı gibi. Bazende testereyle insanı ikiye ayırıyorlardı. Bazen de insanı ayaklarından asıp bıçakla kafasını kesiyorlardı 1817 Jeremy Brandrett yapıldığı gibi. Bazende dört ata bağliyerek ve böylece insanı dörde ayırıyorlardı İspanyalıların 1781 yılında Tupac Amaru'ya yapıldığı gibi. Baznde insanın vücudunu bıçakla yavaş yavaş kesiyorlardı 1835 te Vietnam da Joseph Marshand'a yapıldığı gibi. Bazende boğuyorlardı ya da farklı farklı silahlarla infazı gerçekleştiriyorlardı. Bu infazları ve vahşice yapılan katliamları kendi kanunlarına gore uyguluyorlardı. Bu sebepten dolayı bilmeliyiz ki İlahi kanunlarda böyle bir merhametsizlik ve böyle anlamsız cezalar yoktur. Hayvanlara karşı bile İslam kanunlarında merhametlik ve yumuşaklık gösteriliyor, hatta o hayvanlar yemek için kesildiğinde de yumşaklık gösteriliyor. Allah Rasülü sallallahu aleyhi ve sellem dediği gibi:

“Şüphesiz ki Allah, her konuda beceri önermiştir. Eğer öldürseniz, o zaman düzgün bir şekilde öldürürsünüz, kesseniz de, uygun bir şekilde kesin. Ve her biriniz

bıçağınızı keskinleştirip hayvana acı çektirmeyin.” (18, Sahih Muslim)

İnsanların farklı milletlerin kanunları için yaptığı fedakarlıklar

Orta amerikada Aztek İmparatorluğu zamanında şimdiki bildiğimiz Meksikada 14.asırdan 16.asıra kadar, oradaki şamanların kendilerinin taptığı tanrıları için bir insanı büyük bir kaya üzerine yatırıp ve sonra şaman göğüsünü yarıp kalbini çıkarıyordu ve kalbi hala atıyoken şaman o kalbi alıp güneşe doğru kaldırıyordu Huitzilopochtli güneş tanrısı'nı memnun etmek için — Allah bizi böyle sapıklıktan korusun! Ya da yağmur tanrısı bildikleri Tlalocu memnun etmek için. Ya da ateş tanrısı bildikleri Huehuateotlu memnun etmek için, bu tanrıları için bi Festival düzenleyip insanı ateşe atıyorlardı ve insanı ölmeden önce o ateşten çıkarıp göğsünü yarıp kalbini çıkarıyorlardı. Aztek İmparatorluğunun uydurulmuş bi inançlarının biri de bu Xipe Totec denen tanrıları onlara gökten kendi derisini atmış onların mısır ekmeleri için ve karşılığında o insanın derisini vermesini istemiş. Bunun içinde şamanlar o tanrıların memnun etmek için bir insanın derisini süzüp o tanrıların heykeline sarıyorlardı ve bu böyle 20 gün bekletip daha sonra onu yakıyorlardı. Afrikada bu gibi örnekler çok. Mesala Dahomey krallığında her yıllık festivalde — şimdiki ismiyle Benin olarak tanılan, Batı Afrika da - mahkumları ve savaş esirlerini getirip onları kesiyorlardı ve bu festival programına dahildi. Ve Kralları ölürken bin mahkumu idam ettiriyorlardı. 1727 yılında 4000 insan bir günde idam edildi. Eski çinliler kölelerin sahibi öldükten sonra onları diri diri gömüyorlardı. 621 yılında Çin eyaleti hükümdarı My öldüğünde 177 kölesini onunla birlikte diridiri gömdüler. 12

asırın Slav halkları Perun sandıkları tanrılara savaş esirlerini kurban ediyorlardı.

Doğu Asya da Budizm'in yaygın olduğu yerlerde İnternet üzerinden iğrenç çekimleri görüyoruz, bazı budizm mensupları yeni yılda küçük bi kızı baba ve annesinin izniyle alıp onu yıkayıp ve güzelleştirip sonra ellerini bağlayarak bi bıçakla onun boynunu bi domuzu kestikleri gibi kesiyorlardı ve boynunun altına bi kase yerleştirip kanının bi damlasını bile yere düşürmeden ve daha sonra cesedini kesip fakirlere dağıtıyorlardı. Bu zararlı inançların akli sıra ermeyecek bir çok örneği vardır.

Bunlar sadece bazı sapık kanunların ve inançların akli sıra ermeyecek örnekleri. Ve bu gibi inançlar çok medeniyetlerin ve ülkelerin içine karıştı. Bu inançlara dahil olan insanın kanı tanrıları memnun edebiliyor. Bu tür konularda daha çok bilgi sahibi olmak isteyen varsa araştıra bilir. Ve bu tür inançların dünyada ne kadar yaygın olduğunu öğrenecek Amerikada, Avrupada, Avusturalyada, Afrikada ve Asyada. Eski Antlaşmaya göre bu çok büyük bi suç olarak kabul ediliyordu. Hatta recm cezası veriliyordu. Eski Canaanitelilerin Tanrı Moloha kendi küçük çocuklarını kurban ediyorlardı. Levilya Kitabında şöyle buyurulmuştur Tanrı Musa'ya:

“Bunu İsrail oğullarına anlat: İsrail oğullarından ve İsraililer arasında, çocuklarını Moloh'a veren birini ölüme terk edin.” (Levilya Kitabı 20:1-2)

Demekki Eski Canaanitelilerin inançlarında çocuklarını Moloha kurban etme vardı- Allah bizi böyle inançlardan korusun!

Bu nedenle, Allah kullarına olan merhametiyle, dünya çapında çeşitli uygarlıklarda uygulanan aşağılanma ve insanın

fedakarlıklarına dayalı tüm bu zararlı kanunlara karşı savaşılan Göksel Şeriatı (kanun) indirmiştir.

Allah (ﷻ) şöyle buyurmuştur:

“Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin - sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.” (6/EN'ÂM-151)

Yüce Allah (ﷻ) Rasulü olan Hz. Muhammed ﷺ insanların dünyasına ve ahiretine doğru olan bu merhametli dini gönderdi:

“Biz seni, ancak alemlere rahmet olmak üzere gönderdik.” (ENBİYA-107)

İbn Abbas (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: “Allah (ﷻ) Muhammed salla Allahu aleyhi vesellemi bu dünyaya rahmet olarak gönderdi hem Müslümanlara hem de gayri müslimlere. Müslümanlara gelince Allah Rasulüne olan inançlarından dolayı onlara doğru yolu gösterip ve onlara cenneti bahşetti. Gayri müslimlere gelince Allah azze ve celle Peygamberi hatırına onları acil felaketten koruyor, önceki ümmetlerin Peygamberlerini yalancı çıkarttıkları için onlara gelen felaketler gibi.”

Allah azze ve celle Muhammed mustafayı (salla Allahu aleyhi vesellemi) bu dünyaya tek Allaha ibadet etmek, ondan başka ibadete layık kimsenin olmadığını kabul etmek, ona şirk koşmamak ve kendinden önce olan batıl inançları ve adetleri yok etmek için gönderdi.

Yasalaştırılmış suçların icat edilen kanunlardaki yeri

Bazı hayali yasalarda izin verilen ve yasal hale gelen birçok suç ve ceza kanunu vardır. Mesela; kürtaj-embriyo öldürmek. Kim bu konular hakkında bilgi sahibi değilse (kurtaj-embriyo öldürmek) internetten buna dair istediği bilgiye ulaşabilir. Bu işlem uzman doktorlar tarafından hastanelerde hemşirelerin yardımıyla yapılmaktadır. Ancak bu korkunç suç işlenirken, anne ve baba tarafından yazılı belgeyle izin alınarak kendi oğullarını veya kızlarını öldürmeleri istenmektedir. İnsanlığın yok olduğunu gösteren nedenlerle, bu bebeği kabul etmeye hazır değiller. Çünkü seyahat etmenin ve özgürlüğün keyfini çıkarmak istiyorlar; bebeğin bakım sorumluluğunu üstlenmeleri gerekmiyor. Ya da maddi veya sosyal zorluklardan dolayı. Bu, birçok gelişmiş ülkede yaygındır ve en kötü haldedir - Asya ve Afrika'nın fakir ülkelerinde. Fetüs bir kızsaa, o zaman bu bir ailenin ekonomik yüküdür. Ancak fetüs bir erkek çocuksa babanın desteği, ailenin yardımcısı ve rızık kaynağıdır. Doğu Asya'nın bazı fakir ülkelerinde, Mekke putperestleri İslam'ın gelişinden önce kız çocuklarını canlı bir şekilde gömdüğünü görüyoruz. Onların bu korkunç işleri ile ilgili Yüce Allah (ﷻ) şunları söyledi:

“Onlardan birine dişi müjdelendiği zaman, büyük bir öfkeyle yüzü kapkara kesilir. Kendisine müjdelenen

'kötülükten' utanarak halkından kendini gizlemeye çalışır. Şimdi onu utana utana tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün! Ne kötü yargıda bulunuyorlar.” (NAHL/58 – 59)

Ve bu gibi çirkin suçlar eski Romada bir kanun olarak gerçekleşiyordu örneğin: **“Özürlü çocuk öldürülmeli.”** Benzer suçlar Antik Yunan'da da yaygındı. Yenidoğan annesi onu babasına verirdi. Eğer bebeği tatmin etmişse, o bebek yaşar, yoksa öldürülürdü. Bu, Mısır'ın El-Minya ilçesinde Bahnasa şehrinde keşfedilen antik Roma papyri'sinden biri tarafından belirtilmektedir. Romalılar arasında böylesine bir geleneğin yaygınlığı kanıtlandı. Bu papirüs, kocanın karısına yaptığı itirazı içeriyor: **“Eğer bir çocuk doğarsa onu canlı bırakın. Ve bir kız doğarsa, o zaman onu öldür.”** İslami mevzuat gelince, bu aşağılık suçu yasaklayarak sempati ve merhamet gösterdi. Peygamberimiz (salla Allahu aleyhi ve sellem) şöyle dedi:

“Şüphesiz, Allah, annelerine itaat etmeni, kızlarını canlı canlı bir şekilde gömmeyi yasaklamıştır; boş konuşmalarından, birçok sorudan ve para israfından nefret eder.” Buhari ve Muslim.

Annesinin karnındaki fetusun haklarını da belirtti. En önemli haklardan biri yaşam hakkıdır. Yüce Allah şöyle dedi:

“Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veriyoruz.” (EN'ÂM/151)

İslami mevzuat çocuklarla olan bütün farklılıkları ve ayrımcılığı ortadan kaldırdı: erkek veya kız olsun. Peygamberimiz (salla Allahu aleyhi ve sellem) şöyle dedi:

“Çocuklarınıza hediye verirken onlara eşit davranın.” Es-Silsile es-Sahiha.

İKİNCİ BÖLÜM

İSLAM ŞERİATİ, AMACI VE ÇEŞİTLERİ:

- **İslam şeriatı**
- **İslam şeriatının amacı**
 1. **Dinin korunması**
 2. **Nefsin (canın) korunması**
 3. **Aklın korunması**
 4. **Malın korunması**
 5. **Neslin korunması**
- **İslam şeriatında ceza**
- **Gayrimüslim devletlerinde İslam şeriatını uygulama gereğini talep etme**
 1. **Gayrimüslim devletlerinde Şeriat mahkemesi**
 2. **Gayrimüslim devletlerinde İslam şeriatını uygulamasını talep etmek gerekir mi?**

İSLAM ŞERİATI

Daha önce bahsettiğimiz gibi İslam Şeriatı Yüce Allah'ın kullarına göndermiş olduğu kanundur. İnsan ile Allah arasında, insan ile toplum, tabiat ve çevre kanunlarını ihtiva etmektedir. Sözü geçen kanunlar arasında ibadet, ticarî, ekonomik ve sosyal bütün ilişkileri, insanların devletle ve devletlerin de birbirleriyle münasebetleri kanunları içermektedir. Buna ek olarak ta devlet nizamları: yasa, mahkeme ve devlet yönetimi kanunlarını da toplamaktadır.

İSLAM ŞERİATININ AMACI

İslam şeriatının amacı ise şeriatın elde ettiği hedefleridir. Genel anlamda İslam şeriatı uygulacağı hüküm ve cezadır. Onları şu şekilde sıralayabiliriz:

1. DİNİN KORUNMASI

Dinin korunması İslam şeriatının en önemli hedefidir. Bununla ilgili Ayet-i kerimde Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle.” (İSRA/23)

İslam - Müslümanların temel vazifelerinden biri İslam'ı korumasının büyük sevap olduğunu belirtmişti. Peygamber salla Allahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

“Sizin en hayırlınız Kur'an-ı öğrenen ve öğretendir.”

(SAHİH-İ BUHARİ)

Veya insanlara dini öğretmek için, ibadet edebilmeleri için cami inşa edebilirler. Rasûlu Allah sallâ Allahu aleyhi ve sellem buyurmuştur:

“Kim, Allah rızâsı için bir mescit yaparsa, Allah da ona (cennette) onun benzerini (onun gibi bir köşk) yapar.”

(SAHİH-İ İBN HABAN)

Dini korumak İslam Şeriatında en önemli görevdir. Bu nedenle şunları göz önünde bulundurabiliriz:

- Dine zarar vermek isteyenlere yasal tepki göstermelidir.

- Devlet içinde dine zarar verebilecek her şeyi yasaklamak ve buna karşı mücadele etmek gerekir. Örneğin, birisi popüler olmak için İslam'ı kınayan ve ya Peygamber (ﷺ)'in haysiyetini, onurunu küçümseyerek, aşağılayarak karikatür resimler çizerek dine zarar verenlerden korumaktır.

- Dinde bidatler çıkarmaya kalkışanlara engel olmak ve mücadele etmek gerekmektedir. Çünkü İslam dini tam ve kendi kendine yeterlidir.

Nitekim Yüce Allah ayet-i kerimde şöyle buyurmuştur:

“Ölmüş hayvan, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, (henüz canı çıkmamış iken) kestikleriniz hariç; boğulmuş, darbe sonucu ölmüş, yüksekten düşerek ölmüş, boynuzlanarak ölmüş ve yırtıcı hayvan tarafından

parçalanmış hayvanlar ile dikili taşlar üzerinde boğazlanan hayvanlar, bir de fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. İşte bütün bunlar fık (Allah'a itaatten kopmak) tır. Bugün kâfirler dininizden (onu yok etmekten) ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim. Kim şiddetli açlık durumunda zorda kalır, günaha meyletmeksizin (haram etlerden) yerse şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.” (MAİDE/3)

Dine bid’at katanlar dinle alakalı olmayan şeyleri de katmaktadır. Bid’at, dini yok etme yoludur. Bu nedenle Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

“Yine (erkek ve dişi olarak) deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan (yavru) ları mı? Yoksa Allah size bunları haram ettiğinde orada hazır mı idiniz!?" İnsanları bilgisizce saptırmak için Allah'a karşı yalan uyduran kimseden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.” (EN’AM/144)

2. CANIN (NEFSİN) KORUNMASI

Yüce Allah insanı yaratmıştır ve canına kıymayı da haram kılmıştır. Nitekim Ayet-i kerimde Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda batıl yollarla yemeyin. Ancak karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle olursa başka. Kendinizi helak etmeyin. Şüphesiz Allah size karşı çok merhametlidir.” (NİSA/29)

Ayrıca, başkasının (Müslim veya gayrimüslimin) canını kıymayı da haram etmiştir. Yüce Allah buyurmuştur:

“Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın, öldürülmesini haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, biz onun velisine yetki vermişizdir. Ancak o da (*kıyas yoluyla*) öldürmede meşru ölçüleri aşmasın. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.” (İSRA/33)

Kimde kim birinin canını bilerek alırsa hâkimin kararına göre cezalandırılmayı hak ediyor. Öldürülen kişinin yakınları ise suç işleyeni affedebilir ve cezalandırmaktan vazgeçebilirler. Ayet-i KerimEde buyrulduğu gibi:

“Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kıyas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın kıyas edilir. Ancak öldüren kimse, kardeşi (*öldürülenin vârisi, velisi*) tarafından affedilirse, aklın ve dinin gereklerine uygun yol izlemek ve güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra tecavüzde bulunana elem dolu bir azap vardır.” (BAKARA/178)

3. AKLIN KORUNMASI

Cenab-ı Hakk'ın insana bahşettiği en büyük nimetlerden birisi olan akıldır. Akıl; insanı, hayvanlardan ayıran manevi bir nurdur. Yüce Allah insan aklının korunmasına son derece önem vermiş ve akla zarar veren içki çeşitleri (şarap, rakı vs.) gibi ve afyon, esrar gibi uyuşturucu maddeleri haram kılmıştır. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurdu:

”Ey iman edenler! (Akli örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.” (MAİDE/90)

Alkollü içki, günahların en büyüklerinden biri olup bütün kötülüklerin anasıdır. Nedeni ise insan veya toplum için büyük tehlike yaratmaktadır. Alkol tüm kötülüğün ve suçun başlangıcıdır.

4. MALIN KORUNMASI

Mal hayatın önemli bir rüknüdür. Malın sayesinde insan hayatını devam ettirerek yiyecek, içecek, kıyafet, eğitim ve mesken sağlamaktadır. Yüce Allah insana çalma, rüşvet, gasp, kumar, dolandırıcılık, aldatma, hile, faiz, israf, haksız ve haram yolla elde edilen mallar gibi gayr-i meşru kazançları haram kılmıştır. Buna ek olarak dinimiz, malın korunmasının hassasiyeti üzerinde önemle durmuş helal kazançla bunun sağlanabileceğini bildirmiştir. Ayet-i KerimEde buyrulduğu gibi:

”Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda batıl yollarla yemeyin. Ancak karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle olursa başka. Kendinizi helak etmeyin. Şüphesiz Allah size karşı çok merhametlidir.” (NİSA/29)

İnsan kendi malını israf edip, faydasız alanlarda kullanması da haram fiiller kapsamına alınmıştır. Dinimiz aile, akraba bağlarını koruma, yardıma ihtiyaç duyanlara ise sadaka, zekât vermesinde malını harcamaya da zorunlu kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurdu:

”Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir.” (İSRA/26-27)

5. NESLİN KORUNMASI

İslam günaha götüren bütün ilişkileri yasaklamış ve onlara ulaştırabilecek bütün yolları da kapatmıştır. Kuran-ı Kerimde pek çok ayet nikâhı emrettiği gibi, zinayı da şiddetle yasak etmiştir. Nitekim Yüce Allah buyurdu ki:

”Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur.” (İSRA/32)

Aynı zamanda insanoğlunun neslini yok edebilecek eşcinsellikleri haram kılmıştır. Yüce Allah buyurdu ki:

”İnsanlardan öylesi de vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider. Bir de kalbindekine

(Sözünün özüne uyduguna) Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki o düşmanlıkta en amansız olandır. O, (senin yanından) ayrılınca yeryüzünde bozgunculuk yapmağa, ekin ve nesli yok etmeğe çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez.”
(BAKARA/204-205)

İSLAM ŞERİATINDA CEZA

Had cezası İslam şeriatında Yüce Allah'ın koyduğu bütün hükümler, toplumun himayesi ve düzeninin korunması için konulmuştur. Ayrıca, insanların kanuna saygı ve uygulamasını güvence altına almaktır. Bu durumda öyle bir kanun olmalıdır ki cezalandırırken terbiye vererek ıslah etme ve kanunu ihlal edenleri cezalandırmalıdır. Bu nedenle, Allah Teâlâ had (hudud) cezasını emretti. İslam şeriatı cezayı yalnızca hakkın korunması için tayin etmiştir. Gayrimüslimler sıklıkla ceza (had) ile İslam şeriatını karıştırmaktadırlar. Onların düşüncelerine göre İslam şeriatı sadece cezadan oluşmaktadır. Örneğin: hırsızın elin kesilmesi, idam cezası vs. Fakat bu yanlış düşüncedir, cezanın amacı İslam şeriatını ihlal edenleri ıslah ederek suçu önlemektir. Aslında cezayı uygulamada gizlenen şey hayatın korunması, malın, neslin, namusun, aklın ve dinin korunmasıdır. Ceza hırsızlardan şehri koruyan yüksek çit gibi İslam şeriatını ihlal edenlerden koruyor. Nitekim Yüce Allah buyurmuş:

“Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.” (BAKARA/179)

Aynı zamanda ceza(had) uygulaması sadece İslam şeriatında var olan yeni bir şey değildir. Aksine Yüce Allah tarafından semavi şeriatlarda da uygulanmıştır. Musa (as.) gönderilen Tevrat’ta cezanın uygulanmasını emretmişti. Allah Teâlâ Ayet-i Kerimede buyurduğu gibi:

“Şüphesiz Tevrat’ı biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. (Allah’a) teslim olmuş nebiler onunla Yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb’e adanmış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah’ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat’ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu halde siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir karşılığa değiştirmeyin. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir. ~ Onda (Tevrat’ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını bağışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için kefarettir. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.” (MAİDE/ 44-45)

Ayrıca İsa (ﷺ) gönderilen İncil’de de cezanın uygulamasını emretmişti. Nitekim Yüce Allah Ayet-i Kerimde buyurduğu gibi:

“O peygamberlerin izleri üzere Meryemoğlu İsa’yı, önündeki Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona,

içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yolailetici ve bir öğüt olarak İncil'i verdik. ~ İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir.” (MAİDE/46-47)

CEZALARIN UYGULAMASINDAN KİM SORUMLUDUR?

Günah işleyen ve İslam kanunlarını ihlal edenler için cezaların uygulanması. Hadd cezaları, ancak Müslüman devlet başkanı veya onun görevlendireceği bir kimse tarafından yerine getirilir. İnsanlar bireysel olarak kendileri karar veremez. İslam dini kaos ve barbarlık değil, düzen ve tutarlıktır. Peygamberimiz (ﷺ) zamanında hiçbir ceza onun izni olmaksızın uygulanılmamıştır, çünkü o (ﷺ) cezanın uygulamasından sorumluydu. Yüce Allah buyurmuştur:

”Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.” (MAİDE/49)

HANGI DURUMDA CEZA UYGULANMIYOR?

1. SUÇUNU İTİRAF EDİP KAÇAN

Birçok âlimlerin (İmam-ı Azam Ebu-Hanife, Şafî ve Hanbeli) görüşüne göre işlediği suçu itiraf etmesi kabul görmüştür. Ve böyle bir durumda ceza uygulanmamaktadır. Kimde kim kaçmaya çalışırsa o zaman bırakılıyor çünkü bir kere ikrar etmiştir. 371 Hz. Peygamber’e Maiz b. el-Eslemi gelmiş, “Beni temizle.” diyerek zina ettiğini dört defa tekrarlamıştı. Hz. Peygamber de akli durumunu, sarhoş olup olmadığını ve medeni durumunu öğrendikten sonra ona recm cezasını uygulamıştır. Hatta recm cezasının tatbiki esnasında kaçmaya teşebbüs eden Maiz için Hz. Peygamber, **“Keşke bıraksaydınız! Belki tövbe eder de Allah, tövbesini kabul ederdi.”** demiştir. Ayrıca Maiz’i kendisine gönderen kişiye de **“Ya Hezzal! Gayet onun ayıbını elbisenle örtmüş olsaydın, bu senin için daha hayırlı olurdu.”** şeklinde tavsiyede bulunmuştur.

2. ŞÜPHE (TEREDDÜT)

Ceza tahminin varlığı halinde uygulanmaz. Ceza şüphenin varlığı halinde uygulanmaz. İkinci halife Hz. Ömer (r.a), Peygamberimiz (ﷺ) dedi: **“Şüpheli suçlar hakkında. hadd cezalarını tatbik etmemem, şüphe ile tatbik etmemden daha hayırlıdır.”** Bu sebeple, birisi sahip olduğuna inanan malı çalarsa ceza uygulanmaz.

3. TÖVBE

Eğer suçlu yakalanmadan önce tövbe ederse ceza uygulanmaz, fakat yakalandıktan sonra tövbe ederse o zaman ceza iptal olmadan uygulanmaktadır. Buna kanıt olarak Yüce Allah Ayet-i Kerimde buyurmaktadır:

”Ancak onları ele geçirmenizden önce tövbe edenler bunun dışındadırlar. Artık Allah'ın çok bağışlayıcı, çok merhamet edici olduğunu bilin.” (MAİDE/34)

Bu ayet-i kerimde suçlunun yakalanmadan önce tövbe ettiğini belirtmektedir. Öyleyse bu durumda âlimlerin icma görüşlerine göre tövbe eden kimseye ceza uygulanmaz. Diğer ceza çeşitlerine gelirse örneğin zina ve hırsızlık bu durumda âlimlerin iki görüşü vardır, ilk görüşe göre ceza uygulanıyor ise diğer görüşe göre ceza uygulanmamaktadır. Diğer bir örneğe göre iffetli Müslümana iftira atan (kazf) birisinin suçu için cezasını tövbeyi yakalandıktan sonra veya önce etse bile Âlimlerin icma görüşüne göre uygulanmakta. Bu konuyla ilgili açıklamaları daha detaylı öğrenmek isteyenler İslam hukuku (fıkıh) kitaplarından bulabilirler.

4. ŞAHİTLİKTE DÖNME

Hüküm verildikten sonra şahidin tanıklıktan dönmesi mahkûmun cezasını iptal etmekte, çünkü iftiraya uğramakta.

5. ÇEŞİTLİ CEZALARIN BENZERLİKLERİ

Farklı işlenmiş suçlar için tek ceza yeterli olmakta.

CEZALARIN UYGULAMA ŞARTLARI

1. TEKLİF: AKIL VE YETİŞKİNLİK

Ceza - çocuk, mecnun, akılı dengesi yerinde olmayan (deli) ve sarhoş için uygulanmaz. Peygamber Efendimiz (ﷺ) şöyle dedi:

“Üç kişiden sorumluluk kaldırılmıştır: Aklı olmayan deliden, uyanıncaya kadar uyuyan kimseden ve ergenlik çağına ulaşıncaya kadar çocuktan.” Ahmed, Ebu Davud, el-Hakim.

2. SEÇİM VE ZORLAMAMAK

Yüce Allah ayet-i Kerimde buyurmuş:

“Kalbi imanla dolu olduğu halde zorlanan kimse hariç, inandıktan sonra Allah'ı inkâr eden ve böylece göğsünü küfre açanlara Allah'tan gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır.” (NAHL/106)

3. SAĞLIK VE İMKÂN

Hasta iyileşinceye kadar cezalandırılmaz.

4. HARAM EDİLEN ŞEYLERİN BİLGİSİ

MÜSLÜMAN KARDEŞİNİN SUÇUNUN ÖRTÜLMESİNİN TAVSİYESİ

Bir Müslümanın günah işlediğini gören birisi seçme hakkında sahiptir. Ya onun suçuna tanıklık edecek veya Allah rızası için onun suçunu gizleyecektir. Bu konuda Hz. Peygamber şöyle demektedir:

“Kim Müslüman kardeşinin dünyada ayıbını örterse, Allah da kıyamet gününde onun ayıbını örter.” Muslim

ŞÜPHE: AĞIR CEZA

Batı medyası İslam cezalarının (kol kesme, ölüm cezası, taşlayarak öldürmek) acımasız olduğunu sıklıkla tartışmakta. Sanki vahşi, barbarlıkça ve modern hayatımıza uyumadığını söylemektedirler.

ŞÜPHEYE CEVAP

Suç işlemenin toplum için zararlı olmasını ve cezalar uygulayarak onlara karşı direnerek önlememiz için cezanın uygulanmasının gerektiğini tüm toplum kabul etmekte fakat anlaşmazlıklar sadece çeşitli cezanın uygulanmasındadır. Herkes kendine şunu sorsun: Suçun önlenmesi ve suç oranının düşürülmesinde hangi cezalar daha etkili olur? İslami veya insan tarafından uydurulmuş suç işlenmesinin çoğalmasına katkıda bulunan cezalar mı? Etkilenmiş organ, tüm vücudun hayatta kalması için kesilmelidir!

- Bilindiği gibi, her cezanın, suçluları sınırlayan kendi iç tutarlılığı vardır.
- Acımasız (ağır) ceza bahanesiyle cezaları uygulamayı reddetmek, toplumun tamamına karşı bir haksızlık taşımaktadır.

İnsanların hayatının, mülkünün ve onurunun güvenliği için nasıl emniyet sağlanır? Bu nedenle, cezaların uygulanması hem toplum hem de suç işleyen için iyidir. Örneğin: Cerrah ameliyat esnasında hastanın bir organını iyileşmesi için kesiyor. Dışarıdan bakınca kesilen kısmına zülüm edilmiş gibi gelir, fakat aslında iyileşmesi için vücudun geri kalanına bir rahmettir. İşte cezada bunun gibidir. Hasar gören parçaları kesilerek, toplumun geri kalanını kurtarmaktır.

İSLAM ŞERİATİ İLE UYDURULMUŞ ŞERİAT ARASINDAKİ BAĞLANTI

İslam şeriatında temeli her şeye izin veriliyor. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Göklerde, yerde ne varsa hepsini Allah'ın sizin hizmetinize verdiğini ve açıkça yahut gizlice üzerinizdeki nimetlerini tamamladığını görmediniz mi? Yine de insanlar arasında, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan Allah hakkında tartışıp duranlar vardır.”
(LOKMAN/20)

Buna ek olarak, Peygamberimiz (ﷺ) demiş ki: **“Helâl Allah’ın kitabında helâl kıldığı ve haram Allah’ın kitabında haram kıldığıdır, sükût ettiği şeyler ise sizin için affedip serbest bıraktıklarıdır”, sonra Peygamberimiz (ﷺ) aşağıdaki ayet-i okudu: ”Rabbın unutkan değildir.” (MERYEM/64)**

Dolayısıyla, İslam şeriatı uydurulmuş kanunu yasaklamıyor aksine İslam kanunlarına aykırı gelmemesi halinde insan hayatını düzenlemek için izin verilmekte. Örneğin: deniz hukuku ve iş hukuku vs. Fakat İslam şeriatı maddi, manevi, ahlaki veya sağlık açısından tüm insanlık için olumsuz sonuçlara yol açan suçlara izin veren kanunları yasaklıyor. Bu tür yasakları insanlık için yararlıdır, çünkü Allah hiçbir yasaya ihtiyaç duymuyor, kullarının günahları ne zarar verir itaatleri ise ne yarar verir. Nitekim Yüce Allah buyurmuş:

“De ki: ”Rabbim ancak, açık ve gizli çirkin işleri, günahı, haksız saldırıyı, hakkında hiçbir delil indirmedığı herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.”” (A’RAF/33)

***GAYRİMÜSLİM DEVLETLERİNDE İSLAM
ŞERİATINI UYGULAMA GEREĞİNİ TALEP
ETME***

GAYRİMÜSLİM DEVLETLERİNDE ŞERİAT MAHKEMESİ

Bazı batı gayrimüslim ülkelerinde İslam mahkemelerinin varlığını kınayan bir takım bilgi şirketleri ve gazetecilik araştırmaları yürütülmektedir. Aslında, bu söz tam mahkeme anlamında değildir. Bunlar Müslümanlara evlilik, boşanma, miras vb. konularda yardım eden bazı yargılardır. Örneğin, bir kişi başka bir kişiyi öldürürse, bu tür olaylarda cezalandırmaz sadece onu resmi mahkemenin uygun bölümüne gönderir. Ancak medya ve gazeteciler, böyle olayları bu ülkelerin vatandaşlarını korkutma amacıyla ülkeyi kontrol altına alacak mücadelesini yaratıyorlar. Yalnızca bu, cehalet ve nefrete dayanan İslam'a ve Müslümanlara karşı anlamsız kelime oyunudur. Bütün bunlar insanlara kendi ülkelerinde polislerin uyguladığı ceza hariç İslam şariatında bahsedilen kanunlar uygulanacakmış gibi düşünceler yaratmaktadır. Aslında, bu tür olaylar yalnızca sivil mahkemelerin bazı işlevlerini yerine getirir. Aynı yasalar İslam ülkelerindeki gayrimüslimler için de geçerlidir. İslami şeriatı gayrimüslimlere merhametinin göstergelerinden biri, İslam ülkelerinde yaşayan gayrimüslimler evlilik, boşanma vb. konularda kendi yasalarını uygulamalarına izin vermesidir. Onları bu konularda Müslümanların takip etmek zorunda olduğu İslam şariatını uygulamasında zorlamamaktadır. Buna ek olarak, gayrimüslimlerin kendileri İslami mahkemeye sorunlarını çözmek için başvuruda bulunan durumlarda izin verilmekte. İslam şariatında yasak veya cezai olarak adlandırılan fiillerin çoğunun gayrimüslimler için yasak olmadığını da ekleyebiliriz. Örneğin, içki içme veya domuz

etini tüketmek. Semavi kitaplarında yasak olduğunu yazdıklarına rağmen gayrimüslimler onu haram olarak görmezler. Ve bununla ilgili bir sürü kanıtlar vardır. Misal olarak bu tür pis politika, bilgi şirketleri ve araştırmacı gazeteci uydu TV kanalında olan Show

Programında bir Müslümana şu soruyu sordular: “Sizin için hangisi daha önemlidir: İslam kanunu veya devlet kanunu mudur?” Müslümanların tüm sağlamlıklarıyla İslam hukukunun kendileri için daha önemli olduğunu söyledi. Ve bu doğal bir cevaptır, çünkü sunucu İslam’a karşı duyduğu nefretinden, Müslümanlara karşı ayrımcılığından dolayı yersiz soru sordu. Buradaki Müslümanın cevabında kastetmek istediği şey devlet kanununa saygı göstermediği değil Allah’ın sözü insan sözünden üstün olduğunu belirtti. İslam şeriatı çalmamasını, öldürmemesini, insanları aldatmamasını emrediyor, uydurulmuş kanun ise de aynı şekilde uyuması gerektiğini belirterek İslam şeriatı ile arasında bir çelişki yoktur. Ayrıca, Müslümanın ek olarak kastetmek istediği gayrimüslim ülkelerinin yasasında metres edinmek, alkol kullanmak, sebepsiz kürtaj yapmak ve domuz etini yemesinde izin vermesi Allah’ın kanuna aykırı olduğundan böyle bir fırsata uygun hareket etmeyeceğini bildirdi. Ama Müslüman bu ülkelerin kanunu ihlal edeceği anlamına gelmez. İslam şeriatında öngörülen hırsızlık veya cinayet cezası gibi cezaların uygulanması konusunda, yabancı ülkede yaşayan Müslüman için bazı koşulların eksik olması nedeniyle uygulanmaz ya da cezanın uygulamasını Müslüman valisine sevk edilecektir. Ayrıca gayrimüslim ülkesinde yaşayan Müslüman o ülkenin kanuna uyumakla yükümlüdür.

Dahası, gayrimüslim ülkesinde yaşayan Müslüman Allah'a itaatsizlik etmek zorunda kalana kadar o ülkenin kanunlarına saygı göstermesi ve uyuması gereklidir. Eğer gayrimüslim ülkesi Müslümanlara Allah'a itaatsizlik etmelerini emrettiyse, din özgürlüğüne saygı duymayan ülkeden (Hicret) etmelidir. Örneğin, eğer böyle yasalar Müslüman bir kadının hicabını çıkarmasını emrederse, o zaman Müslüman kadın bu haksız kanundan kendini kurtarmak için böyle bir ülkeden hicret etmelidir. Ve yetkililere karşı direnmesine izin verilmemektedir. Böyle bir ülkenin kanunları, Müslümanların haklarına aykırı ise, aynı zamanda kendisine Allah'a itaatsizlik emiri verilmemişse Müslüman haklarını barış içinde sürme hakkına sahiptir. Örneğin, kanunen cami inşa etmek, çoklu evlilik yasak olduğu durumda Müslüman dini inançlarını yerine getirebilmesi için mahkemeye başvurabilir. Yüce Allah'ın kendisine verdiği dini haklarını yerine getirebilmesi içindir (namaz kılmak, çoklu evlilik vs.).

GAYRİMÜSLİM DEVLETLERİNDE İSLAM ŞERİATINI UYGULAMASINI TALEP ETMEK GEREKİR Mİ?

Bazı batı ülkelerinde topluluğun dışında yaşayan, dini yeni kabul etmiş Müslümanlar İslami sembolü eden siyah bayraklar veya “İngiltere de İslam şeriatının uygulanması” istiyoruz şeklinde yazan posterler taşımaları ne kadar doğrudur? Bu sorunun cevabını öğrenmek için birkaç şey gözden geçirmemiz gerekiyor:

- İlk olarak bu ülkenin vatandaşlarına “İslam şeriatı” kavramını doğru tanıtmadılar. Ancak derhal uygulanmasını talep ediyorlar. Fakat aynı zamanda bu ülkenin vatandaşları İslam şeriatını İslam dininde öngörülen ceza sistemi olarak algıladıklarını bilmektedirler. Misal olarak, bir hırsızın elini kesme gibi vs. şeriatı uygulama fikrini benimsemesini nasıl bekleyebiliriz? Bu tür hareketler burada yaşayan insanları ancak korkutacaklar.
- Genellikle "Şeriat" ve "İslam" kavramları arasında bir karışıklık oluyor. Bu tarz hareketlerle Müslümanlar başkalarının İslami kabul etmeleri için uğraşmaktadırlar.
- Çoğu zaman "Şeriat" ve "İslam" kavramları arasında bir karışıklık oluşmakta. Fiilleriyle Müslümanlar başkalarını İslam'ı kabul etmeleri için çağırmaktadırlar. Ancak çağırdıkları kişiler yalnızca şeriat kanunu onlara uygulamak istediklerini düşünmektedirler. Daha açık olmak gerekirse bu insanlar İslam'da söylenen cezaları onlara uygulamak istediklerini farz etmektedirler.
- İslam şeriatı, İslam devletinin kanunudur ve gayrimüslim ülkelerden bu yasaları uygulamasına talep etmek gerekmemektedir. İslam tarihine bakarsak Peygamberimiz (ﷺ) ve halifeler zamanında gayrimüslim bir ülkeden Müslümanların kanunlarını uygulamasında talep ettiklerini görememekteyiz. Hristiyan veya Yahudilikte yaşayan ya da bir Hristiyan, Yahudi tarafından idare edilen bir devlet nasıl İslam'a göre yaşayabilir?
- İslam şeraitin kanun sistemi olarak uygulanmasına ilişkin şart yasal bir şekilde uygulanmalıdır. Misal olarak,

parlamento birçok ÷lkede yasaları onaylayan tek yetkilidir. Çünkü kanunlar, sokaktaki afişeler vasıtasıyla kabul edilirse bu sadece halkın öfkesini arttıracak ve sonucu ters olup İslam'a davet etmelerde zarar verebilmekte.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İstenilen Sonucun Gerçekleştirilmesi Bağlamında İslam hukuku ve Pozitif Hukuk Karşılaştırması

- El kesme Cezası ve Uzun Süreli Hapis Cezaları İkileminde Hırsızlık Suçunun Cezalandırılması
- Kutsal Kitap'ta Hırsızlık Suçunun Cezaları
- İslam Hukukunda Saldırıcıyı Defetmek ve Meşru Müdafaa.
- Kutsal Kitaplarda Meşru Müdafaa.
- Pozitif hukukta meşru mudafaa.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İstenilen Sonucun Gerçekleştirilmesi Bağlamında İslam hukuku ve Pozitif Hukuk Karşılaştırması

Ceza yasalarının düzenlenmesinde iki temel amaç bulunmaktadır:

1. Caydırıcılık: Cezanın caydırıcılık işlevini; özel önleyicilik ve genel önleyicilik olarak iki başlık altında değerlendirmek mümkündür. Özel önlemede, devlet tarafından önceden yasayla belirlenen suçlar duyurulur. Suç işleyen birey yasayı ihlal ettiğinden cezalandırılır. Cezalandırılan bireyin caydırılması suretiyle başka suç işlemesi önlenmiş olur. Cezanın birey üzerinde fiziki şiddet ve maddi cebir etkisi bulunmaktadır. Bu yolla, suçu işleyenin kısa sürede yakalanıp yargılanarak cezalandırılması yoluna gidilmesi, bu kişi üzerinde yeniden suç işleme eğilimini ortadan kaldırabilir. Genel önlemede ise toplum bakımından hangi fiillerin suç olduğu, suçların hangi cezayı gerektirdiği ve cezanın çektirildiğini öğrenen ve gören bireyler suç işlemekten kaçınır. Ceza toplum üzerinde psikolojik şiddet ve manevi cebir uygular. Cezanın uygulanması, korkutma özelliğini güçlendiren bir etki yapar. Buradaki korkutma, cezanın ağırlığından daha çok, yerine getirilmiş olmasının sonucudur. Ceza bizzat ağırlığıyla ve özellikle uygulanmasıyla adeta kişiyi tehdit eder. Çektirilen ceza diğer insanlar için bir çeşit ibret niteliğindedir. Bu korku,

tehdit ve ibret kişileri, suç işlemekten caydırır. Böylece cezanın toplumu koruma amacı gerçekleşmiş olur.

2. Merhamet Fonksiyonu: Birey bakımından merhamet fonksiyonu: Merhamet fonksiyonu ile koruma, kişiye yönelik sağlanmış olur. Başkalarının haklarını ihlal etme konusunda kişiye caydırarak, bir yaptırıma tabi tutulmasına engel olur. Toplum bakımından merhamet fonksiyonu: Koruma topluma yöneliktir. Toplumdaki bireyleri hak ihlallerine karşı koruyarak merhamet fonksiyonu sağlanmış olur. Böylece birey değil, toplum suçtan korunmuş olur. Tam da bu noktada İslam hukuk kurallarının mı pozitif hukuk kurallarının mı insanlık için merhameti sağlayıcı ve suç işleme bakımından daha caydırıcı olduğu sorusu ortaya çıkmaktadır. Ceza kanunlarının düzenlenmesiyle amaçlanan sonucun, hangi hukuk sisteminde daha etkin bir biçimde gerçekleştirildiğini anlamak için hukuk sistemlerini, hırsızlık suçu üzerinden değerlendirelim.

El kesme Cezası ve Uzun Süreli Hapis Cezaları İileminde Hırsızlık Suçunun Cezalandırılması

Öncelikle cezaların, hoş veya arzu edilen bir uygulama olmadığını, aksine bir kötülüğün yine başka bir kötülükle ödetilmesi durumu olduğunu belirtmek gerekir. Aksi takdirde yaptırım olarak tanımlanamaz ve caydırıcılık olan en temel işlevini yitirmiş olur. Hırsızlık suçu bakımından hukuk sistemlerinde düzenlenen yaptırımları değerlendirirken aslında

iki kötülüğü karşılaştırdığımızı belirtmeliyiz. Söz konusu mukayeseyi yaparken, hedeflenenin gerçekleştirme hususunda, amaca en uygun, caydırmada en işlevli, birey ve toplum bakımından en az zararlı olanı seçme eğiliminde bulunuyoruz. Duygusal yaklaşımlardan arınarak mantıklı, tutarlı ve rasyonel bir değerlendirme yapıldığında, hırsızlık suçu bakımından el kesme cezasının uzun süreli hapis cezasına oranla daha caydırıcı olduğu ve sonuçları bakımından daha iyi bir örnek teşkil ettiği gözlemlenebilmektedir. El kesme cezası ile karşı karışya kalacağını bilen bir kişinin, böyle bir suça tereddütsüzce yönelmesi mantık dışıdır. Dolayısıyla birey böylesine ağır bir yaptırımı olan bir suçu işlemekten kaçınarak, elini kaybetmekten kurtulur bunun bir sonucu olarak da insanların aynî ve şahsi haklarına yönelik güvence sağlanmış olur. Günümüzde hırsızlığa verilen uzun süreli hapis cezalarının (her ne kadar da ceza olarak tanımlanıyor olsalar da) hırsızlığı önlemede pek etkili olmadığı görülmektedir. Hapis cezaları, belirli bir süre ile sınırlandırılmış geçici koruma sağlayan sınırlı bir yaptırım türüdür. Bu sürenin sonunda daha tehlikeli hale gelen suçlu daha ağır suçlar işlemek üzere toplumun içine salıverilmektedir. Nitekim cezaya ilişkin hüküm, Kur'ân-ı Kerim'de şöyle düzenlenmiştir:

“Her kim de işlediği zulmünün arkasından tövbe edip durumunu düzeltirse kuşkusuz, Allah onun tövbesini kabul eder. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (MAIDE/38)

Bu ceza Allah'ın koyduğu bir yaptırım türüdür. Çünkü Allahu Teâlâ, insanların halini ve haklarında en uygun olanı en iyi bilendir. El kesme cezasının doğasından gelen caydırıcı olma etkisi, özgürlüğü bağlayıcı cezalara oranla daha elverişli, birey ve toplum açısından daha merhametli olduğu aşıkardır. Toplumun savunma aracı olarak devletin gösterdiği bu tepki, bireyleri suç işlemekten caydırarak, toplumun korunmaya değeri yararlarına yönelik güvence sağlamaktadır. İnsanlar kendilerine va mallarına yönelik herhangi bir endişe taşımadan toplumda güven ve huzur içinde yaşayabilmektedirler. Henüz suç işlenmemişken, bu cezanın etkisi, psikolojik baskı ve manevi cebir şeklinde ortaya çıkarak, suça eğilimli bireyin suçu işlemesine ve ardından gelecek olan cezanın uygulanmasına engel olabilmektedir. Bunun yanı sıra suçluyu hapis cezalarının dezavantajlarından, olumsuz koşul ve etkilerinden koruyucu bir fonksiyona sahiptir. Suçu işlemiş kimsenin, kriminojenik unsurlar içeren cezaevi ortamına gönderilmesi, bireyin suç işleme eğilimini arttırmakta, böylelikle hem bireyin hem de toplumun mahvına neden olacak sonuçlar doğurmaktadır.

Hapislerin zararları

1. Suç İşleme Eğiliminde Artış

Hapis cezalarının yarattığı suça uygun ortam ile çoğu zaman özel ve genel önleme amacından sapmakta, aksine mükerrir suçlular yaratmaktadır. Cezaevleri suçu önlemek bir yana, suçluların buluşup suçluluklarını pekiştirdikleri ve suçlu

kişiliklerini özümstedikleri bir yer haline de gelebilmektedir. Suç işleme bakımından deneyimsiz hükümlü, suçlu topluluğundan oluşan bir alanda hapsedilerek kendisinden daha bilgili ve deneyimli olan kişilerden, suçlara ilişkin tehlikeli yöntem ve teknikler öğrenme imkanını yakalmaktadır. Yapılan bazı araştırmalar, uzun süreli cezaevinde olmanın yeniden suç işleme eğilimini arttırdığını göstermiştir. Zira hapishaneler, hükümlünün yeniden suç işlemesine yol açan etkenleri tetikleyerek, deneyimlerini paylaşmaya imkan bulduğu eğitim kurumları konumundadır. Hükümlüler kendi aralarında olumlu sosyal ilişkiler geliştirerek hapishaneleri örgüt evine dönüştürebilmektedirler. Kurulan ilişkiler suçluların topluma salıverilmesinden sonra da devam edebilmekte, daha tehlikeli bireyler haline gelerek toplumu tehdit eden örgütler kurabilmektedirler. Bir uyuşturucu taciri nin bir eczacı ile, bir bilgisayar programcısının nükleer bilgini ile aynı suç örgütünde yer almasının en önemli nedenlerinden biri, farklı suçlardan dolayı aynı hapishanelerde bulunmuş olmalarıdır. Bu riskli durum bir çok yasa koyucuyu izolasyon teorisini geliştirmeye zorlamıştır. İzolasyon teorisi; tutsakların yalnızlaştırılması yolu ile bir arada faaliyet göstermelerinin engellenmesi ve sosyal bağlarından koparılmasına yönelik bir politikadır. Uygulanmaya başlandığı ilk andan itibaren olumsuz sonuçlar doğurarak başarısız olmuştur. Bireyin tecrit edilmek suretiyle cezalandırılması bedensel, ruhsal ve sosyal varlığına yönelik ciddi ve önemli bir saldırı niteliği taşımaktadır. Ayrıca hücre sistemi koğuş sistemine oranla daha yüksek maliyet

gerektirmekte olup bu maliyet şerefli vatandaşların vergilendirilmesi yolu ile temin edilmektedir.

2. Yavaşlatılmış ölümün hükümlü üzerindeki psikolojik ve manevi etkileri:

Hükmün infaz edilmesi ile birlikte hükümlünün psikolojik yapısı olumsuz etkilenmekte manevi yaşantısı sona ermektedir. Dış ortamdan tamamen tecrit edilerek yabani hayvan muamelesi görmektedir. Bunun doğal bir sonucu olarak da topluma asosyal ve daha tehlikeli bir birey olarak geri dönmektedir. Çağdaş topluma yeniden uyum sağlaması zorlaşmakta ve bir çok psikolojik ve nörolojik sorunlar yaşamaktadır.

3. Yavaşlatılmış ölümün suçlu üzerindeki ekonomik etkileri:

Hapis cezasının uygulanması suçlunun ekonomik mahvına neden olmaktadır. Memur ise memurluktan azledilmekte tacir ise ticari hayatı sona ermektedir. Öncelikle kendisinin olmak üzere, suçta herhangi bir katkısı olmayan ve mali açıdan kendisine bağlı ailesinin yakınlarının ya da kendisine bağlı olarak çalışan kişilerin ve ailelerinin, zincirleme olarak bütün bir toplumun, ekonomik yaşantıları önemli derecede olumsuz etkilenmektedir.

4. Yavaşlatılmış ölümün suçlunun sosyal yaşantısı üzerindeki etkileri:

Hapis cezası suçlunun sosya hayatını da olumsuz etkilemektedir. Hapis cezası suçlunun ailesi, işi ve çevresiyle olan ilişkilerini bozmakta, maddi ve manevi yönden zayıf bir konuma getirmektedir.

5. Uzun süreli hapis cezası suçlu ile birlikte suçlunun dışında kalan yakınlarını ailesini ya da bakmakla yükümlü olduğu kimseleri de hedef almakta, mağdur etmekte ve zarara uğratmaktadır.

Bir anlamda suçsuz aile fertleri psikolojik ekonomik, sosyal açıdan cezalandırılmış duruma düşmektedir. Kişinin annesinden, karısından, çocuklarından uzaklaştırılması, beraberinde olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Bir erkek, karısından uzak bırakılarak eşinin ruhsal, ekonomik, cinsel, sosyal gereksinimlerine nasıl riayet edebilir? Ya da bir baba çocuklarından uzak kalarak onlara karşı maddi manevi yükümlülüklerini ya da bakıma muhtaç ebeveynlerine karşı sorumluluklarını nasıl yerine getirebilir? Ya hapsedilen bir kadınsa ve anne bakımına, şefkatine, sütüne muhtaç çocukları bulunmaktaysa? Çocukları annelerinden kopararak yetiştirme yurtlarına teslim eden sistem doğrusu çok acımasız! Kurumlar çocukların barınma, beslenme, giyecek ihtiyaçlarını karşılayabilir, ancak bir annenin sunabileceği ve çocukların ihtiyaç duyduğu sevgi, şefkat, anne sıcaklığı, merhameti ve iyi bir eğitim sunmakta yetersiz kalmaktadırlar. Kuşkusuz böyle bir

sistemde, psikolojik sorunları olan ahlaken çökmüş ve toplum üzerinde olumsuz etkiler yaratacak yeni bir nesil oluşmaktadır.

6. Yavaşlatılmış ölümün siyasi etkileri:

Hapis cezası bir taraftan yavaşlatılmış ölüm mahiyetindeyken diğer taraftan hükümlü için hızlandırılmış ölüm niteliğine sahiptir. Hükümlü kendisine isnat edilen suç bakımından aslında tamamen masum da olabilir. Gelişmiş ülkelerde bunların örneklerine rastlamak mümkündür.. yolsuzluk iddiası ile töhmet altında bırakılarak ülkede siyasi bir muhalefet oluşturulmak istenmiştir. Bir çok gelişmiş ülke, yapılan suçlamayı yersiz bulmuş ve kitleler üzerinde çok güçlü bir sese sahip olan muhalifin, aslında siyaset sahnesinden uzaklaştırılmak istendiğini vurgulamıştır. Hükümetin önünde iki seçenek vardı. Muhalifin katledilmesi ya da toplumdan uzaklaştırılması ve yalnızlaştırılması yolu ile siyasi tasfiye gerçekleştirilecekti.

7. Cezaevlerinin inşaat, bakım ve işletilmesinde kullanılan toplam kaynak, tutuklu başına yapılan harcamalar, güvenlik hizmetlerinin giderleri, polis memurları, asker ve diğer çalışanların maaşlarından oluşan personel harcamaları ve silahlandırma masrafları, mahkum taşıma ve polis taşıma araçları masrafları, tutukluların barınma ve beslenme harcamaları ve bunların tamamı devlet bütçesine ek maliyet yüklemekte olup

giderler dürüst vatandaşlardan elde edilen vergilerden karşılanmaktadır.

Diğer bir ifadeyle daha önce hırsızlığa uğramış kimse, dolaylı bir yolla kendisine karşı hırsızlık suçunu işlemiş kişiye menfaat sağlamaktadır. Çocuklarının eğitimi ve yaşam koşullarını iyileştirmek için para harcamak yerine, kendisine karşı suç işleyenin beslenme ve barınmasına harcama yapmak zorunda bırakılmaktadır. Oysa, cezaevlerine ayrılan bütçenin, düşük gelirli kimselerin durumlarını iyileştirmeye yönelik olarak harcanması, toplumda hırsızlık vakalarının önemli ölçüde azalmasını sağlayabilecektir. Buna ek olarak pozitif yasalar, uzun süreli hapis cezaları ile hükümlü ve onları korumakla yükümlü polis ve askerlerden oluşan potansiyel iki ordu yaratmaktadır. Her iki ordu, toplumun büyümesine ve gelişmesine katkı sağlayacak potansiyele sahipken, toplumun büyüme ve gelişme potansiyellerini tüketen, engelleyen güç odakları haline gelmektedirler. Hapis cezalarının birey ve toplum üzerinde bir takım olumsuz etkilerine değindik. Suçlu, el kesme cezası ile uzun süreli hapis cezası arasında bırakılırsa sosyal, iktisadi, psikolojik, manevi ve hatta siyasi hayatını tahrip eden hapis cezaları yerine, tek elinden ödün vermeyi tercih edecektir. Bunun bir sonucu olarak da siyaset sahnesinden uzak kalmayarak kendisine temelsiz suçlamalarda bulunanların yolsuzluklarına karşı mücadele etmeye devam edecektir. Bir avukat ve insan hakları alanında bir aktivist olarak, insan hakları örgütlerine ve Birleşmiş Milletler'e, hırsızlık suçlarına öngörölmüş kötü, korkunç, yıkıcı etkileri

olan uzun süreli hapis cezalarına karşı kesin tavır almaları konusunda çağrıda bulunuyorum.

El kesme cezasının uygulamaları:

Şey Salih El-Favzan (Allah onu hıfzeylesin) derslerinin birinde Suudi Arabistan' da, 10 yıl içinde sadece iki veya üç defa el kesme cezasının uygulandığını duyduğunu ifade etmiştir. Günümüzde İslamiyet'in el kesme emrini uygulamayan ülkelerdeki hırsızlık sayıları ve hırsızlık oranlarına bakıldığında, rahatlıkla görebiliriz ki; cezaevlerine doldurulan hırsızlara verilen uzun süreli hapis cezaları hırsızlık suçunu önlemede etkili yöntemler olamamıştır. Bütünsel bir değerlendirme yapıldığında suçlunun yeniden suç işlemekten kaçınmasını sağlayan ve bu şekilde herhangi bir yaptırıma maruz kalmasının önüne geçen el kesme cezasının hem suçlunun kendisi hem de toplumun güvenliği bakımından bir merhamet tecellisi olduğu anlaşılmaktadır.

El kesme cezasının tatbik edilmesinin şartları:

Öncelikle, İslâm hukukunda el kesme cezasının, suçun işlenmesi ile birlikte doğrudan doğruya uygulama alanı bulamayacağı belirtilmelidir. Düşünülenin aksine, bu ceza, hırsızlık suçunu önlemek için gerekli ön tedbirlerin alınmasından sonra, uygulama olanağı bulan nihaî ve zorunlu

bir müdahale niteliğindedir. Buna göre, el kesme cezasının temel amacı, bazı kimseleri cezalandırmak değil, aksine hırsızlık suçunun işlenmesine olanak bırakmayacak tedbirleri almak, ekonomik ve sosyal dengeyi geliştirmek üzere huzurlu bir toplum oluşturmaktır. İslam hukukunda el kesme cezasının uygulanabilmesi için mala ve şahısa ilişkin belirli bir takım şartların bulunması gerekmekte olup bulunmadığı takdirde suçun failine bu cezanın uygulanması mümkün değildir. Bununla birlikte yakalanan hırsızın tevbe etme ve durumunu düzeltme hakkına da sahip olduğu bilinmelidir. Şartlar:

1. Mal, saklanmış, muhafaza edilmiş bir yerden gizlice ve saklamak suretiyle alınmalıdır. Çalınan bir mal muhafaza altına alınan bir yerin dışından alınmışsa el kesilmez. Hırsızın, malı olduğu yerden sadece almış olması, açık bir kapı bularak ya da yırtılmış, parçalanmış bir muhafazadan çalmış olması el kesme cezasını gerektirmez. Mal, muhafaza edildiği, saklandığı yerin mahiyetine göre parçalama, duvarları delme, pencereyi ya da kapıyı kırma, kilitleri açıp girme, mal cepte ise elin gizlice cebe sokulması vb. eylemler sonucunda alınmış olmalıdır.

2. Mal, saklandığı, koruma altına alındığı yerden çıkarılmış olmalıdır. Saklandığı yerden çıkarılmazsa el kesilmesi gerekmez. Benzer şekilde, malı saklı bulunduğu yerden alıp çıkmadan önce zaptedilen hırsıza el kesme cezası uygulanmaz. Ancak hırsız, hakimın belirleyeceği uygun bir tazir cezası ile cezalandırılır. Mal sahibinin, malın muhafaza edildiği yere, hırsızlık yapma amacı olmadan farklı bir gaye ile

girmiş birine, önyargı ile yaklaşmış olması da söz konusu olabilir. Dolayısıyla, hükmün bu şekilde uygulanmasının altında, merhamet ile yaklaşma ve şüpheyi bertaraf etme düşüncesi yatmaktadır.

3. Malı çalınan, malın bedelini talep etmeli. Aksi takdirde had cezası tatbik olunmaz. Ebu Davud'tan şu hadis rivayet edilmektedir: Rasulu Allah (ﷺ) şöyle dedi:

“Aranızda meydana gelen had konusu sorunları affediniz. Zira bana ulaştı mı benim haddi uygulamam gerekir.” Sahih Ebu Davud

Safvan b. Ümeyye'den de şu hadis rivayet edilmektedir. “Mescitte uyuyordum. Üzerimde hamiysa (hırka) vardı ve çalındı. Sonra hırsızları yakaladılar ve Allah Rasülü (ﷺ)'in huzuruna çıkardılar ve elinin kesilmesini emretti. Bunun üzerine ben dedim ki: Ey Allah Rasülü! hırkanın değeri otuz dirhem değil mi, öyleyse onu ona hibe ediyorum veya ona satıyorum.” Rasulu Allah (ﷺ): **“Onu bana getirmeden önce yapsaydın ya?”** buyurdu. **Sahih Ebu Davud.**

4. Çalınan mal belli bir nisaba sahip olmalıdır. Malın değeri, el kesme cezasını gerektirecek en az miktarın altında olmamalıdır.

5. El kesme cezasının tatbik edilebilmesi için iki âdil şahidin şahitlik yapması veya suçu işleyenin iki defa kendi aleyhine beyanda (ikrar) bulunmuş olması koşulu ile hakimın sorgulaması (muhakemesi) neticesinde suçun sabit olduğuna kanaat getirmesi gerekir.

6. Malın, gizlice ve saklamak suretiyle alınmasıdır.

Gasp ederse, mal sahibinin gafletinden faydalanarak malı alıp kaçması, yağmalaması ya da ihanet etmesi hırsızlık sayılmaz ve eli kesilmesi gerekmez. Yine ödünç olarak aldığı bir mala el koyan bir kimsenin eli kesilmez. Ödünç olarak yada emaneten aldığı şeye ihanet edenin eli kesilmez. Zira mal sahibinin rızası ile verilmiştir. Rasulu Allah (ﷺ) şöyle buyurmaktadır:

“Haine, müntehibe ve muhtelise el kesme cezası uygulanmaz.”

İhtilas, gasbetmenin ve yağmalamanın bir türüdür. Muhtelis, mal sahibinin gafletinden faydalanarak malı aleni bir şekilde zimmetine geçirir. Zira mal, sahibi çevresinden yardım alarak çalınanı geri alma imkanına sahiptir. Amr b. Şuayb Hadisi ise şöyledir:

“Ey Allah Rasülü dalında asılı bulunan meyve ceplere doldurulursa ne olur? Dedi ki: Kim eteğine almaksızın sadece yer ise bir şey gerekmez. Kim de beraberinde bir şey alırsa hem aldığını iki misli ödemesi hem de ceza gerekir. Saklandığı yerden alınmışsa ve alınanın bedeli kalkan değerinde ise el kesilir.”

Hadislerden de anlaşıldığı üzere el kesme cezası, adli para cezaları ve diğer yaptırım türlerinden sonra gelen, nihaî bir müdahaledir.

7. Fail, cezai ehliyete sahip akıllı ve ergin (buluğa ermiş) olmalı. Akıl hastası olan bireye ve çocuğa el kesme cezası uygulanmaz.

8. Hırsız, kendi özgür iradesi ile hareket etmiş olmalı suçu bilerek ve isteyerek işlemiş olmalıdır. Hırsızlık yapmaya zorlanmamış olmalıdır.

9. Pozitif yasalardaki “Ceza kanunlarını bilmemek mazeret sayılmaz” kuralının aksine islam hukukunda cezanın tatbik edilebilmesi için failin, fiilin ceza kanunlarında bir suç teşkil ettiğinin bilincinde olması şartı aranmaktadır. Bu bağlamda hırsız, İslâm hükümlerinin uygulanmasını kabul etmiş zimmi veya Müslüman bir kimse olmalıdır. Pozitif yasalardaki kuraldan ötürü pek çok insan mağduriyet yaşamaktadır.

10. Hırsızın çaldığı mal, kedisine ait ya da ortak olduğu bir mal olmamalı ve bu mal üzerinde hakkı olduğu türden bir şüphe bulunmamalı. Hırsız babasının, eşinin, çocuğunun malını çalarsa el kesme cezası uygulanmaz. Baba-oğul; karı- koca kendi aralarında; ve beytulmaldan çalınan mal için el kesilmez. Bu durumda tazir cezaları uygulanır. Zira kamuya ait bir mal üzerinde hakkı olduğu düşünülmektedir. Kısaca, alınmasında şüphe bulunan her bir malın çalınması durumunda el kesilmez. Zira şüpheler hadleri ortadan kaldırır. Hırsızlık suçunu işlemeyi kısmen veya tamamen mâzur gösterecek bir mazeretinin bulunmaması şartı aranmaktadır. Aç veya susuz kalmış ve bu nedenlerden ötürü ölüm tehlikesi ile karşı karşıya kalmış kişinin, açlığını veya susuzluğunu giderecek ölçüde hırsızlık yapmış olması durumunda, kendisine el kesme cezası uygulanmaz.

11. İkrarda bulunan kişinin kendisine had cezası uygulanmadan önce bu itirafından dönmemiş olması gerekmektedir.

Şüphe:

El kesme cezası, hırsızlığın nisap miktarına ulaşan hırsıza uygulanabilirken nisabın çok üstündeki değeri çalan dolandırıcının elinin neden kesilmediği sorusu akla gelebilir.

İbn-i Kayyım - Allahın rahmeti üzerinde olsun- bu hususta şöyle yanıt vermiştir. “Bu düzenleme, bütünüyle yasa koyucunun hikmetine ilişkindir. Şöyle ki, hırsızdan korunmak mümkün olamamaktadır. Hırsız muhafazayı deler, yırtar, kilidi kırar. Eşyayı muhafaza eden kişinin, daha fazla korunması söz konusu olamayabilir. Böyle bir ceza yasallaştırılmamış olsaydı, hırsızlık suçu giderek artacak, zarar büyüyecek, hırsızlıktan kaynaklanan mağduriyetlerin önüne geçilemeyecekti. Ancak kapkaçılıkta ve dolandırıcılıkta durum bundan daha farklıdır. Kapkaç kamuya açık alanda çalma eylemini gerçekleştirdiğinden hak sahibinin, çevredeki insanlardan yardım talep etme imkanı bulunmaktadır. Çevredeki insanlar olaya müdahale ederek çalınan malı derhal geri alabilir ve mahkemede kolaylıkla görgü tanıklığı yapabilir. Dolandırıcılık suçunda ise fail, mağdurun dikkatsizliğinden yararlanarak fiili gerçekleştirir. Diğer bir deyişle, kişinin yeterli özeni gösterdiği ve yeterince dikkatli olduğu hallerde, kendisine karşı dolandırıcılık suçu işlenemeyebilir.”

Kesme metodu:

İslam hukukçuları arasında, el kesme cezasının uygulanması sırasında iyi olanın gözetilmesi, cezanın uygulanacağı yere götürüldüğü sırada suçluya yönelik kötü sözlerin sarfedilememesi, ayıplanmaması, kınanmaması ve ayrıca şiddet uygulanmaması konusunda görüş birliği bulunmaktadır. Nitekim peygamber efendimiz bu hususlarda şöyle buyurmuştur.

“Kardeşinize karşı şeytana yardımcı olmayın.” Es-Silsile es-Sahihah 1638

Hakim, cezanın uygulanması için ne şiddetli soğuğa ne de şiddetli sıcağa denk gelebilecek en uygun zamanı seçmeli. Hastalığı süresince hastanın eli kesilmez ve iyileşmesi beklenir. Hamile olan bir kadının hamileliği devam ettiği ve doğum yaptıktan sonra da nifastan kurtuluncaya kadar eli kesilmez. Çünkü bu hallerde el kesme cezasının uygulanması hem kendisinin hem de çocuğunun telef olmasına neden olmaktadır. Bununla birlikte, had cezasının uygulanması ölümüne neden olacak kişiye de bu ceza uygulanmaz. Hırsızın eli mümkün olan en kolay bir şekilde kesilmelidir. Zira hırsız cezalandırmaktan kasıt onu öldürmek ya da ona işkence yapmak değildir. Cezanın uygulanacağı yere varıldığında hırsızın oturması sağlanır, hareket edemeyeceği şekilde zaptedilir. Cezayı infaza yetkili olan kişi tek vuruş ile hırsızın elini bileğinden kesecek şekilde cezayı infaz etmelidir. İşlemin daha hızlı bir biçimde

gerçekleşmesini sağlayacak başka bir yöntem biliyorsa da onu uygulamalıdır.

Şüphe:

Biri diyebilir ki: savaş olduğu bir arap ülkede islamci bir cemaatin hırsızın elini kestiklerini gördüm. O görüntü hoş değildi. Eline keskin olmayan kılıçla kesilene kadar bir kaç kere vurmuşlar. Ve buna “Allahu Ekber” diyerek seviniyordular.

Cevap: Söz konusu uygulama şahsi bir uygulama olup şariat prensipleri ile çelişki teşkil etmektedir. Bu yönden bakıldığında islam hukukunda büyük tür uygulamalar yasaklanmıştır. Bu da islam hukuku ilkelerine yabancı olduklarını açıkça göstermektedir. Onlara muhalefet vacip olmuştur.

1. Savaşlarda had cezalarını uygulama yasağı:

Peygamber efendimiz bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

“Savaşta çalınan maldan dolayı el kesilmez.” Tirmizi.

İbn-i Kayyim bu hususta şu açıklamada bulunmuştur:

“Bu Allah’ın koyduğu had cezalarından biri. Ancak savaş esnasında onun uygulanması yasaklanmıştır. Çünkü Hz. Ömer, Ebu Darda ve Huzeyfe söyledikleri gibi, o savaşta hırsızın müşriklere katılmasına gibi, daha kötü bir sonuca sebep olabilir.”

2. Müminlere had cezalarının uygulanması karşısında mutluluk duyma yasağı: Peygamber efendimiz had cezalarının uygulanması karşısında mutluluk duymamış aksine hoşnut

kalmamış ve mümkün olduğunca bu tür yaptırımların uygulanmamasını emretmiştir. Ancak Allah'a itaat etmek Allah'ın koyduğu hükümleri uygulamayı vacip kılar. Abdu Allah ibni Mesud (radiyallahu anhu) dan şöyle rivayet edilmiştir." ...

“Ben Allah Resulünün (ﷺ) ilk el kestiği adamı hatırlıyorum. Hırsız getirip elini kesmeye emretti, ve Allah Resulünün yüzü sanki üzölmüştü. Ona dediler ki:
- Ya Resölü Allah, sanki elinin kesilmesini beğenmedin?

Dedi ki:

- Neden üzölmeyim? Kardeşinize karşı şeytana yardımcı olmayın. İmama haber ulaştığında had cezasını uygulamak zorunlu oluyor. Allah affedicidir, affetmeyi sever. “Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (An-Nûr 24:22).”
As-Silsilah As-Sahihah

Bu İslam şeriatındaki hırsızın cezası. Gördüğümüz gibi akıl ve mantık bakımından ve gelecek için toplumun korunması için bu daha faydalıdır. Şimdi diğer dinlerdeki cezasına bakalım.

Kutsal Kitap'ta Hırsızlık Suçunun Cezaları:

1. Hırsızın ve Ailesinin Recmedilmesi ve Yakılması:

Tevrat: Yuşa (7/1) ⁽¹⁾ Fakat İsrail oğulları tahsis olunan şey

hakkında hainlik ettiler; çünkü Yahuda sıptından Zerah oğlu, Zabdi oğlu, Karmi oğlu Akan tahsis olunan şeyden aldı; ve İsrail oğullarına karşı RABBİN öfkesi alevlendi. ⁽¹⁰⁾ Ve RAB Yeşua dedi: Kalk; niçin böyle yüz üstü düşmüşsün? ⁽¹¹⁾ İsrail suç etti; hem onlara emrettiğim ahdimi bozdular; hem tahsis olunan şeyden aldılar, hem çaldılar, hem gizlediler; hem de eşyaları arasına koydular. ⁽¹²⁾ Bundan dolayı İsrail oğulları düşmanlarının önünde duramıyorlar; düşmanlarının önünde sırtlarını çeviriyorlar, çünkü onlar lânetli oldular; eğer tahsis olunan şeyi aranızdan yok etmezseniz, bir daha sizinle beraber olmayacağım. ⁽¹⁹⁾ Ve Yeşu Akana dedi: Oğlum, rica ederim, İsrailin Allahı RABBE izzet ver, ve ona itiraf et; ve ne yaptın, şimdi bana bildir, benden gizleme. ⁽²⁰⁾ Ve Akan Yeşua cevap verip dedi: Gerçek ben İsrailin Allahı RABBE karşı suç ettim, ve şunu bunu yaptım; ⁽²¹⁾ çapulda Babil işi güzel bir kaftan, ve iki yüz şekel gümüş, ve ağırlığı elli şekel olan bir altın külçe gördüm, ve tamah edip onları aldım; ve işte, onlar çadırımın ortasında toprakta saklıdır, ve gümüş onun altındadır. ⁽²²⁾ Ve Yeşu adamlar gönderdi, ve çadıra koştular; ve işte, onun çadırında saklı idi, ve gümüş onun altında idi. ⁽²³⁾ Ve onları çadırın ortasından alıp Yeşua, ve bütün İsrail oğullarına getirdiler; ve RABBİN önünde yere koydular. ⁽²⁴⁾ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail, Zerah oğlu Akani, ve gümüşü, ve kaftanı, ve altın külçesini, ve onun oğullarını, ve kızlarını, ve sığırlarını, ve eşeklerini, ve koyunlarını, ve çadırını, ve bütün malını aldılar; ve onları Akor deresine çıkardılar. ⁽²⁵⁾ Ve Yeşu dedi: Niçin bizi

sıkıntıya düşürdün? RAB bugün seni sıkıntıya düşürecek. Ve bütün İsrail onu taşla taşladılar; ve onları ateşte yaktılar, ve onları taşla taşladılar. ⁽²⁶⁾ Ve onun üzerine büyük taş yığını yığdılar, bugüne kadar duruyor; ve RAB öfkesi kızgınlığından döndü. Bunun için bugüne kadar o yerin adına Akor deresi denilir.

2.Ölüm Tahakkuk Edinceye Kadar Haça Germe Cezası: İncil: Matta (27/37-38) ⁽³⁷⁾ Ve: Yahudilerin kralı İsa budur, diye başı üzerine cürüm yaftası koydular. ⁽³⁸⁾ O zaman onunla beraber iki haydut, biri sağında ve biri solunda olarak, haça gerildi.

3. Ölüm Cezası: Tevrat: Yasanın Tekrarı (24/7) İsraili kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranan ya da onu satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

4. Kölelik ve Esir Etme Cezası: Tevrat: Mısırdan Çıkış (22/3) Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır.

Ancak İslam hukukunda suç ve cezaların şahsiliği ilkesi gereğince kişi ancak kendisinin işlediği fiiller dolayısıyla sorumlu tutulabilir, başkasının işlediği fiillere iştirak etmedikçe

sorumlu tutulamaz. Nitekim Kurani Kerim'de bu hüküm şöyle düzenlenmiştir:

“Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiçbir suçlu başkasının suçunu yüklenemez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. Ve O, uyuşmazlığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir.” (6:164)

İslam Hukukunda Saldırığı Defetmek ve Meşru Müdafaa

Meşru müdafaa, bir kimsenin gerek kendisinin veya bir başkasının nefesine, ırzına veya malına yönelmiş haksız bir saldırıya karşı o anki durum ve imkanlarla, saldırı ile orantılı bir şekilde saldırıyı engellemek için işlediğı fiil olarak tanımlanmaktadır.. Meşru müdafaada bulunacak olan kişinin mümkün olduğunca savunmanın en hafif şeklinden başlaması gerekmektedir. Savunma fiili gerçekleştirilmeden de saldırıyı uzaklaştırma imkanı varsa, meşru müdafaadan söz edilemez. Eğer savunmada bulunanın saldırgana zarar vermeden saldırıdan kurtulması mümkün değilse savunmanın zorunlu olduğu kabul edilir. Bu halde savunmada bulunan kimsenin saldırgana zarar verme kastıyla değil; saldırıya maruz kalan, kendisine veya üçüncü kişiye ait hakkı koruma kastıyla hareket etmesi gerekir.. saldırıyı sözleri ile defedebiliyorsa fiziki şiddet kullanmamalı, saldırıyı eli ile bertaraf edebiliyorsa sopa kullanmamalı, bir uzvu kesmesi ile defedebiliyorsa saldırganı öldürmesi kendisine haram kılınmıştır. (yasaklanmıştır.)

saldırının sonlanması ancak saldırganın öldürülmesi ile sağlanabiliyorsa bu durumda öldürebilir.. zira saldırıya uğrayan kişiye, saldırı ile orantılı bir şekilde hakkını koruması emredilmiştir.. Allahu teala yüce kitabında şöyle buyurmaktadır:

“O hâlde haddini aşıp (bu süreçte) size saldırana, saldırganlığının misliyle siz de saldırın!” (2/194)

Meşru Müdafaa'nın Koşulları

1. Saldırının var olması. Yani bir kişiye haksızlık edilerek saldırılması.

2. Saldırının şimdiki zamanda olması. Gelecekte bir şeyle tehdit edilirse savunma caiz olmaz, çünkü saldırıdan önce savunma yok. Ancak eğer öldürme ihtimali olursa, silah uzatma gibi, saldırılan kişinin cevap vermeye hakkı olur.

3. Saldırının saldıran kişinin tarafından olduğunu kanıtlayan delilin sunulması. Sadece söz kabul edilmez, çünkü kabul edilse kan dökülür.

4. Saldırının engellenmesi aşamalı olmalıdır. Bu prensibin önemini gösteren hadis budur: Bir adam Hz. Peygambere sordu: “Ey Allah Resulü, benim malıma biri saldırırsa?”. Dedi ki: “Allah’ın ismiyle ona hitap et”. “Ya kabul etmezse?” diye sordu. “Allah’ın ismiyle ona hitap et”. “Ya kabul etmezse?” tekrar sordu. Yine “Allah’ın ismiyle ona hitap et” dedi. “Ya kabul etmezse?” yine sordu. Dedi ki: “Sen

öldürülürsen cennettesin, sen öldürürsen cehennemdesin.”.
Musned Ahmed. Albani tashih etmiş. Şuayb el-Arnaut: Sahih.

Kutsal Kitaplarda Meşru Müdafaa:

Mısırdan çıkış (22/2) “Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz.”

Bu tercümede not altına almamız gereken bir durum var.

O durumda İncilin Aslı olan Yunancada şöyle denilmektedir: **“bir hırsız bir eve girerse orada derhal öldürülmesi gerekir ve o öldüren ev sahibi katil sayılmaz.”**
(Mısır’dan çıkış: 22/2)

İncilin Aynı ayeti Türkçeye tercüme edilirken üstteki ilk getirdiğimiz şekilde çevriliyor.

(Αν ο κλέφτης συλληφθεί επ’ αυτοφώρῳ να κλέβει, θα εκτελείται επί τόπου, κι εκείνος που θα τον σκοτώσει δεν θα φέρει ευθύνη για το φόνο του.)

Pozitif hukukta meşru mudafaa:

Pozitif yasalarda, hangi eylemin veya işlemin suç teşkil ettiğini, kimin hakkının hangi durum ve koşullarda daha üstün olduğunu belirlemede ve belirlenen suçlara uygulanabilecek, caydırıcı ve güvenliği sağlamada etkili olabilecek yaptırım türlerinin tespitinde ciddi çelişkilerin olduğuna değinmiştik. Benzer çelişkilerin haneye tecavüz suçuna karşı

gerçekleştirilebilecek meşru müdafaa alanında da mevcut olduğunu görebilmekteyiz. Mağdurun mağduriyetine rağmen, suçlunun yanında duran kanunlar bulunabildiği gibi mağdurun yanında durup suç şüphesi altında bulunan kişiye hiç bir hak tanımayan kanunlara da rastlanabilmektedir. Örneğin; Amerika Birleşik Devletleri'nde konut dokunulmazlığı ihlali suçuna karşı meşru müdafaa kapsamında **“STAND YOUR GROUND”** hukuk kuralı uygulanmaktadır. Bu kurala göre, kişilerin sahip oldukları veya yasal olarak bulundukları konutlarında bir tehdit altında kalmaları halinde geri adım atma, çekilme, alttan alma gibi zorunlulukları yoktur. Bu şartları bulunduran kişiler ölüm veya ciddi fiziksel zarar tehlikesi altında ölümcül de olmak üzere her türlü tedbiri alarak kendilerini koruma hakkına sahiptirler. Bu kanun siyasi ve hukuki pek çok şiddetli çatışma ve ihtilafların doğmasına neden olmuştur. Birçok muhalif gösterilerin ortaya çıkmasına ve sokakların karışmasına sebebiyet vermiştir. Amerika'nın Connecticut Eyaleti'nde evinde maskeli ve elinde bıçak ile duran kişiyi derhal silahlayan bir öğretmen, öldürdüğü kişinin oğlu olduğu sonradan ortaya çıkmıştır. Birleşik Krallık da, meşru müdafaa alanında pek çok hukuki ve siyasi alanda şiddetli çatışma sahnelerine şahit olmuştur. Dönemin Başbakanı David Cameron ve Adalet Bakanı Chris Grayling ev soygunculuğu suçlarına karşı meclisten, daha katı kuralların geçmesini sağlamak adına çaba sarfetmişlerdir. Ancak İngiltere Ulusal İnsan Hakları Konseyi bu nitelikteki bir yasanın sorumsuz bir politikanın ürünü olabileceği gerekçesiyle, bu yasanın çıkarılmasına şiddetle karşı çıkmıştır.

Adalet Bakanı Chris Grayling'in ifadelerine göz atalım: “Hiç birimiz evi saldırıya uğradığında gerçek anlamda nasıl bir tepki göstereceğini bilemez. Gece yarısı evi soygunculuğa uğrayan kişinin nasıl bir dehşete kapılacağını veya ailelerimizin tehdit altında olduğunu hissetmenin ne kadar korkunç bir durum olduğunu hiç kimse bilemez. Olayın sıcaklığı, o an bize sevdiklerimizi himaye etmekten başka birşey düşündüremez. Ancak böyle bir durumda bile kanunların yanımızda duracağından hâlâ emin değiliz. Ev sahiplerinin kendilerini savunmada içgüdüsel ve dürüstçe davrandıklarını düşünüyorum. Doğrusu kanunlar, hak sahiplerinin karşısında durup onlara suçlu muamelesi yapmamalı aksine onların yanında saf alıp mağdur oldukları gerçeğiyle yaklaşmalıdır. Bu yüzden biz çok önemli olan bu meseleyi bir kez daha ele alıp “Two strikes and you are out” uygulamasına geçeceğiz. Bu ilkeye göre iki defa şiddet suçlarından birini veya birden fazla nitelikli cinsel saldırı suçunu (tecavüz suçunu) işleyen kişi müebbet hapis cezası ile cezalandırılacaktır. Seçimlerden sonra, kontrol dışına çıkan insan hakları kültürüne karşı, gerekli önlemleri alacağımıza yönelik söz verdik. Toplumumuza saldırmaya kararlı olanları her defasında mahkemelere çıkarıp yargılamak veya geldikleri ülkelere geri göndermenin insan haklarına aykırı olduğunu iddia etmek deliliktir. Bu durumla istediğimiz şekilde başa çıkamayacağımızı çok iyi biliyoruz. Ancak şu an yürürlükte bulunan uygulamalar ile de yola devam edemeyiz.” ... “Kendinizi, saldırgan bir hırsızın varlığı karşısında kaygı, korku ve öfke ile tepki gösterip harekete

geçen, soğukkanlılıkla düşünmeye zamanı olmayan erkek ya da kadının yerine koymalısınız.”

Başbakan David Cameron konuyla ilgili şöyle bir açıklamada bulunmuştur: “Çok orantısız olmadığı müddetçe herşeyi yapabilirsiniz. Örneğin; bilincini gerçekten yitirmiş olan hırsız bıçaklayamazsınız. Fakat yasaları ev sahibinin, malikinin veya ailesinin yanında olacak şekilde çok sıkı bir biçimde düzenlemeliyiz ve onlara diyoruz ki -Hırsız konut dokunulmazlığınızı ihlal etmiş, evinizi istila edip ailenizi tehdit altında bırakmışsa, sahip olduğu bütün haklardan vazgeçmiş demektir.”

Hırsızlar hakkında daha katı kuralların uygulanması gerektiği görüşünü destekleyen bir İngiliz gazeteci görüşünü şu şekilde dile getirmiştir: “Yargının ağır cezalar gerektiren tehlikeli suçları hafife aldığı düşünmekteyim. Benzer şekilde, çoğunluk da hırsızlara karşı daha sıkı kararların alınmasını desteklemede başarısız olmuştur. Suç işleyenin, suçun ağırlığı ve kusuruyla orantılı bir cezaya çarptırılması gerekirken uygulamaya bakıldığında hız sınırını aşan trafik cezaları gibi daha hafif cezayı gerektiren suçlara daha ağır yaptırımlar uygulanmaktadır. Bunlara oranla çok daha tehlikeli olan suçlara bakıldığında ise ağır, gerekli ve uygun cezaların öngörülmediği görülmektedir.”

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çok eşliliğin İslam hukukunda ve medeni toplum hukukundaki yeri

- Çok eşlilik, çok sevgili edinme (metreslik) ve eş takası
- Çok eşliliğin ve çok sevgili edinmenin medeni toplumsal hukuktaki yeri
- İkinci eş ile ikinci sevgili (metres) arasındaki fark
- Eş takasının medeni toplum kanunlarındaki yeri
- Hristiyan ve Yahudilerde çok eşlilik
- İslamda çok eşlilik

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çok eşlilik, çok sevgili edinme (metreslik) ve eş takası

İslam hukuku toplumsal aile düzeninin korunması çerçevesinde erkeğin çok eşliliğine müsaade etmiştir. Toplumsal medeni hukuk ise ancak toplumsal aile düzeninin yıkılması hiçe sayarak birden çok dost ve sevgili edinmeye müsaade etmiştir. Hatırlanacağı gibi islam hukuku ile medeni toplum hukuku arasındaki çok eşliliğe bakışı arasında bir kıyaslama yapılırsa Allahın koyduğu kanun düzeninin insan fitratına uyumlu ve kadının hakkını ve değerini koruduğunu göreceğiz.

Bununla beraber tek din olan islam apaçık hükümlerle çok eşliliğe de bir sınır koymuştur.

“Eğer, velisi olduğunuz mal sahibi yetim kızlarla evlenmekle onlara haksızlık yapmaktan korkarsanız onlarla değil, hoşunuza giden başka kadınlarla iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz; şayet, aralarında adaletsizlik yapmaktan korkarsanız bir tane almalısınız veya sahip olduğunuz ile yetinmelisiniz. Doğru yoldan sapmamanız için en uygunu budur.” (NİSA/4)

Diğer dinler ise çok eşliliğe hiçbir şart ve sınır olmaksızın müsamaha göstermektedir. Çok eşliliğin diğer dinlerdeki konumuna değinmeden önce medeni hukuktaki konumunu belirtelim.

Medeni hukukta çok eşlilik ve çok sevgili edinme durumu

Çok eşliliği veya çok sevgili edinmeyi genel bir mana ile açıklamak gerekirse, bir erkeğin kendine özel sebebler dolayısıyla birden fazla kadınla ilişkisi olmasıdır. Daha sonra bu sebeplerden bazılarına değineceğiz ama nihai sonuç bir manada açıklamak gerekirse bir erkeğin bir eşi dışında başka bir eşinin olması yada eşi dışında birlikte olduğu bir sevgilisinin olmasıdır. Ancak kanunlara bakıldığından bazı medeni kanunlar çok eşliliği suç saymakta ve bunun yüce ahlaki değerlere aykırı olduğunu dile getirmektedir. Bununla beraber aynı zamanda çok sevgili edinmeyi kanunlaştırmakta bununla da kalmayıp bilakis fuhşun ve kötülüğün yayılmasına alan açmaktadır. Bununla beraber evli bir erkek başka bir kadınla daha evlense ve hükümet tarafından bu durum bilinse medeni kanunlar nazarında sapıklık, ahlaki çöküş ve suç işleme sebebi sayılacağından hükümlere boyun eğmek zorunda kalacak ve hapisle cezalandırılacaktır. Ama kendi eşinin üzerine nikahsız sevgili edinse hatta ondan çocuk sahibi bile olsa bu durumda kazançlı çıkacak ve bu durum gayet normal karşılanıp hiçbir suç işlememiş sayılıp kendisine hiçbir cezada uygulanmayacaktır. Zira bu durum medeni kanunlar nazarında herhangi bir suç, sapıklık veya ahlaki çöküş değil bilakis bireysel özgürlük ve ahlaki açılım olarak değerlendirilmektedir. Çok eşlilik ile çok sevgili edinme arasındaki bilinen fark ise yalnızca evlilik hayatında ikinci eşin haklarını garanti altına alan evlilik akdini belgeleyen resmi bir kağıdın bulunmasıdır.

Bu kağıdın olmaması durumunda ise ikinci eş bilinen resmi hukuk kanunlarından mahrum bir şekilde yalnızca sevgili olarak kalacaktır. Şimdi şunu soralım bir erkeğin birinci eşiyle beraber ikinci bir eş hatta sevgili edinmesiyle mücadele etmek hükümetlerin yaptığı doğru bir şey mi yoksa doğru olan mücadele kanunların ikinci eşe verdiği hakların ve ilkelerin korunmasını sağlayan resmi bir belge olan evlilik akdini bulunması mı? Diğer bir deyişle suç, bir erkeğin birinci eşi dışında ikinci bir eş yada sevgili edinmesi mi yoksa suç olan erkeğin kağıt üzerinde imzasının olmasını mı? Eğer bir erkeğin yalnızca bir kadından başka bir eşle evli olmaması için çok eşlilik yasaklanıyorsa aynı yasak gayri resmi çok sevgili edinenler içinde gereklidir. Oysaki şuan batı ülkelerindeki birçok erkek evlilikten kaçınıyor ve bir kadına bağlı olmadan hayatlarını yaşamayı tercih ediyorlar. Böylece güçleri yettiğinde birkaç ayda bir sevgiliyi yeni bir sevgiliyle değiştirerek onlara bağlı kalmadan gayri resmi evlilik hayatı yaşıyorlar. Peki medeni kanunlar bu işle ve bunun getirdiği kötülükle mücadele ediyor mu yoksa bir erkeğin medeni kanunların koyduğu eş sınırının üzerinde bir çok kadınla sınırsızca yaşaması bireysel özgürlük mü sayılıyor? Bunların içinde en vahim olanı ise medeni kanunların yönetimler tarafından imkan sağlanması sebebiyle fuhşu meslek olarak kanunlaştırması ve bazı kadınları köleleştirmesi ve de eşini aldatmak isteyen erkekler için kadınların birkaç saatliğine erkeklere pazarlanmasıdır. Ve bu gibi kadınların hepsi fuhuş yapmak için devlet tarafından resmi belge edinip kendilerine vergi dosyası açılıyor ve yıl sonunda icra ettikleri işe göre herhangi düzgün bir vatandaş gibi vergi

ödüyörlar!!! ve bu iş bizzat çok eşliliğı suç sayan ölkelerde çok ciddi yayılma göstermiş neredeyse caddelerinde genelev olmayan cadde kalmamıştır.

Burada şunu diyebiliriz ki eğer ki batı ölkeleri çok eşliliğın uygulanmasını isteseydi bunu da her iki tarafın rızasının olması şartıyla fuhuş ve çok sevgili edinme gibi bireysel özgürlük olarak ifade edecekti. Ancak batı islami olan herşeye düşman olduğı için bunu kabul etmemektedir.

Kendi dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden asla hoşnud olmayacaklardır. De ki:

“Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların heveslerine uyarsan, and olsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ve ne de bir yardımcı olur. Şühbesiz Allah doğru söyleyendir.” (BAKARA/120)

İkinci Eş İle İkinci Sevgili Arasındaki Fark:

Bir erkek ikinci bir eş ile evlenmeden önce bu evliliğın getirdiğı tertib ve gerekliliğı ve eşinin mali ve şeri (islami) hakların kapsayan bu büyük sorumluluğı düşünür ve hesap eder. Çok sevgili edinmede ise erkeğın bilmesi gereken iş bu kadar geniş değildir. Zira sevgili olan kadın hatta hamile kalması durumunda çocuğı dahi sadece erkeğın yanında hiçbir kanun ve şarta sahip olmaksızın yaşar. Bu durum toplumda kötölük ve bozulma kapısı açar ve erkek sevgililer arası yer

değiştirme çabasına girer sevgilisi olan kadında erkeğın hedefinde sadece bir eğlence ve tesellidir ve bu erkek bir sevgiliden eğlence ve şehvetini giderdikten sonra başka sevgili veya en doğru diğeri bir manasıyla hisleriyle ve duygularıyla oynayıp geleceğini mahvedeceği başka bir kurban arar. Sevgilisine evlilik isteğıyle yalan söyleme adetinden sakınmayan bu erkeğı hükümet oluşumu da bu erkek sevgilisiyle evlenmesi için ilk eşinden ayrılacağından onu bu kötü adetinden alıkoyamaz.

Peki eşine yalan söyleyip aldatan ve sevgilisine de yalan söyleyip onu kandıran bu adamı kim bundan alıkoyacak?!!

Bilimsel olarak ise sevgili edinme işi erkeğın nefsinde yaşadığı hayatı kanun kaçaklarının saklandığı gibi sevgilisiyle beraberken eşinin onu görmemesi ve duymaması için sürekli saklanmaya çalışması erkeğın hayatını felakete sürükleyecek bir zarara yol açmaktadır.

Ve takınılan bu tavır yapılan bu işin yanlış olduğunu gösteren delillerden biridir. Zira güzel bir iş olsaydı bunu gizleme ihtiyacı duyulmazdı.

Bu durum sevgili olan kadın içinde olumsuz zararlara yol açmaktadır. Çünkü evli bir erkeğın sevgilisi olmaya razı olan bir kadın hiçbir zaman bu erkeğın evli olduğu kadın kadar bir değere sahip olamayacak bilakis kendisine ikinci derece bir değerde itibar edilecek ve yaşadığı erkeğın kendisinin değil başka bir kadının kocası olduğunun bilincinde yaşayacak ve bu erkekle içerde ve dışarıda aynı doğal hayatı yaşayamayacak ve birinin bu kadını bir erkekle görmesi endişesiyle herkesten uzak

kalarak ve saklanarak vaktini hoşça ve mutlu bir şekilde değerlendiremeyecek aynı zamanda sevgilisi olduğu erkek kendisinden sıkıldığı an terkedilmeye maruz kalacağından duygusal ve psikolojik istikrarsızlık içinde kalacak.

Bir diğer iş ise; çok eşliliğin erkekten önce kadının çıkarına zarar bir şey olduğunda medeni kanunlar ya bu duruma duyarsız kalıyorlar yada bu cahilce yaklaşımda bulunuyorlar. Kadınların dünya genelindeki sayısı erkeklerden daha fazla bunu birçok sebebinden bazıları ise şunlardır:

1. DOĞUM: Uluslararası istatistikler emzirme yaşındaki kız çocuklarının aynı yaştaki erkeklere oranının üstünde olduğunu işaret ediyor.

2. ÖLÜM ORANI: Erkeklerdeki ölüm oranının birinci ve ikinci dünya savaşlarında olduğu gibi savaş ve çatışmalar sebebiyle çok yüksek olması ve savaşlar devletler arasında belli dönemlerde vuku bulur bir diğer sebep bunun gibi kurbanlarının çoğunluğunu erkeklerin oluşturduğu trafik kazaları ve erkeklerin erken yaşta ölüm oranının kadınlara göre daha yüksek olması.

3. ERKEKLERİN EVLİLİKTE SAKINMASI (UZAK DURMASI): Bazı erkeklerin eş ve ailenin getireceği sorumlulukları yerine getirmek istememesi yada bazı gelişmiş ülkelerde görünen karşı cinsle münasebet yada özellikle Hristiyan toplumlarda görünen ruhbanlığa bağlı evlenmeme ve bakire kalmak gibi birçok erkeğin itibar ettiği aykırı sebepler nedeniyle böyle erkeklerin evlilikten sakınması.

4. HAPİS DURUMU: Hapis cezasıyla hükümlü erkeklerin oranının kadın hükümlülere oranla fazla olması.

Tüm bu saydığımız sebepler kadına hayatını paylaşacağı bir eş bulmakta zorluk veriyor. Buna rağmen medeni kanunlar kadına çok eşliliğin yasaklanmasını ortaya koyuyor böylece kadınlar bir erkek başka kadınla evli bile olsa onun sadece soyut bir sevgilisi olarak bile öyle erkeği bulmaya razı oluyorlar.

Bir diğer konu medeni kanunların kadının özgürlüğü ve seçme hakkı için çok eşliliğin terkedilmesini kanunlaştırıyorlar ve evlilikler genel yönüyle ancak iki tarafın rızasıyla oluyor. Ve çok eşliliğin suç sayılması gerçekte şahsi özgürlüğü buna çağrı yapan devletlerin kendisinde olumsuz duruma soktuğu gerçeğidir.

Eğer bir şahıs bunlar gibi bir eş bulamamış ama evlide olsa bir adamla evlenmek isteyen Hristiyan, Yahudi, Müslüman, yada Budist bir kadına çok eşliliğin ahlaka uygun bir işi olmadığını söylese bu dediği o kadının kocasız olarak eksik kalması ve diğer evli kadınlar gibi doğal bir hayat yaşama hakkından mahrum yaşamasından yada evli erkeğin sonunda terkedeceği ve yeni bir erkek sevgili aramakla hayatını geçireceği sevgililer gibi bir hayat yaşamasının daha faziletli olduğunu söylese kadın ona şu sözü söyleyecek; bu senin işin eğer çok eşliliği istemiyorsan yada bunun ahlak dışı görüyorsan bu senin görüşün ve görüşünü senden farklı düşünenlere şart koşamazsın dileyen çok eşliliği seçer dilemeyende evlilikten mahrum kalarak tek başına kalır!

Medeni Kanunlarda Eş Takası:

Eş takası şuan şekilde gelişmiş ülkelerde olarak hızlı bir şekilde belirgin olarak artmaktadır, bunun yapılması iki adamın birbirinin eşlerini kendi aralarında takas edip birinin diğerinin eşiyle yatması bakımından ele alınır yada bir adamın kendi eşiyle beraber başka bir adamın eşiyle aynı zamanda yatması ondan sonra başka bir adamında kendi eşiyle beraber kendi eşiyle yatan ilk adamın eşiyle aynı zamanda yatmasıdır. Bundaki sebep erkek eşlerden birçoğunun zikrettiğine göre cinsellik isteğini çeşitlendirmek ve çoğaltmak ve arkadaşlar arasındaki ilişkinin yakınlaşmağa ve kökleşmeye vesile olması olarak tabir edilmesidir. Gordees Bercistrand'ın “Amerikada Eş Takası” isimli kitabında zikrettiğine göre bu gelenek Amerika da ilk defa ikinci dünya savaşı sırasında savaş pilotlarındaki ölüm oranının yüksekliği sebebiyle pilotlar arasında yayılmaya başlamıştır. Pilotlar kendi aileleri arasında en iyi şekilde irtibat kurmak için kendilerine has sosyal teşkilatlanmayı tesis etmişler. Ve böylece pilotlar diğer pilotların kaybı yada ölmesi halinde onların eşlerine ilgi ve önem vermişler ve bu ilgi duygusal ve aynı zamanda cinsi ilgilenmeye ve Amerikan medeni toplumunda eşler arasında eş takasının zuhur edip yayılmaya başlamasının şekillenip anahtar kulüplerinin bilinmesine kadar uzanır ki bunlar yapılması yönüyle erkekler evlerinin anahtarlarını rastgele bir şekilde yere atar ve her bir kadın eşde bu anahtarlardan birini rastgele yerden alır ve böylece bu kadın o gece bu anahtar sahibi erkeğin nasibi olur.

Ve eşler arasında eş takası uygulamasının 15 milyon civarı kişiye ulaştığı CNN haber kanalında 15 eylül 2011 tarihinde yayınlanmıştır. Ve bugün eş takasına açıkça destek veren birçok uluslar arası örgütler bulunmaktadır ve eş takasını tatbik etmek için özel seyahatler etkinlikler ve kutlamalar düzenlenmektedir öyle ki bu kutlamalara yanında eşi olmayan erkeğin katılmasına müsaade edilmezken yanında kocası olmayan kadınlar katılabiliyorlar. Ve bu kutlamalarda cinsel ilişki için özel odalar bulunur. Ve bir erkek başka bir erkeğin hanımıyla cinsel ilişkisi bittikten sonra eğer buna gücü yeterse aynı gece başka bir erkeğin hanımıyla da yatabilir. Aynı durum bu adamın hanımı açısından da aynıdır bu kadında gözüne kestirdiği her bir erkekle bu rezilliği birçok kez yapabilir. Eşlerin takası cinsel ve bireysel özgürlük olarak tanımlanması sebebiyle de medeni kanunlarda suç sayılmaması genel bir yargı olduğu gibi bir pilotun başka bir ölen yada kaybolan pilotun hanımının cinsel ve duygusal isteklerini doyurmasına özen göstermesi de ahlaka uygun davranış kabul edilirken helal olan çok eşlilik ise suç sayılmaktadır. Ama eğer evli bir pilot ölmüş diğer bir pilot arkadaşının hanımıyla ilgilenmek için evlense bu durum suç sayılacak ve onu çok eşlilik ile itham edip hapse atacaktılar. Halbuki bu adama yapılan fitrata ters bir davranıştır.

Yahudi ve Hristiyanlarda Çok Eşlilik

Büyük çoğunlukla mukaddes kitapta (incil) çok ešli olmayan herhangi bir peygamber zikredilmemiş örneğin Süleyman, Davud, Yakup ve diğerleri (en faziletli salat ve selam

hepsinin üzerlerine olsun) Burada birinci krallar kısmında **(3/11)** Süleyman a.s dan bahsedilirken **“onun yedi yüz hanımı üç yüz de cariyesi olduğu”** zikredilir.

“İkinci Sefer” kısmında **(15/21)** ise **“Bir adam iki kadınla evli olsa biri sevimli diğeri sevimsizdir...”** diye zikredilmiş. “Çıkış seferi” **(10/21)** kısmında ise **“Bir kadın hoşuna gittiğinde onunla evlensin sonra döndüğünde bir diğerleriyle evlensin ve onun yemesinden, giymesinden ve yaşayışından bir şey eksiltmesin.”**

Kitabı Mukaddeste ne “eski ahid” te nede “yeni ahit” te çok eşliliğin hatta evlenilebilecek eş sayısının yasaklanmasına ait tek bir delil gelmediği gibi yeni ahitte çok eşliliğe ait sabit deliller mevcuttur.

Birinci Pols’ün timosavis e mektubunda **(1/3): “Dost (kadın) kelimesi: bir adam psikopos olmak isterse salih amel isteği duyar. Ve bu psikopozun ayıpsız, tek bir eşle illetli, sağlıklı, akıllı, ihtişamlı, fakirleri ağırlamayı seven ve faydalı ilim öğreten gibi özelliklere sahip olması gerekir... Ve Başdiyakoz rahibi olmak içinde hepsinin illetli kadın edinmesi ve çocuklarını, evlerini düzenlemesi gerekir.”**

Bu delilde görülüyor ki başpsikopos yada başdiyakoz gibi din adamı olmak isteyenler dışında çok eşlilik tüm insanlar için mubahtır.

Matilda Joslyn isimli kadın yazar “Kadın, kilise ve Devlet” kitabında dedi ki:

“Bu delil Pols ün ehli psikoposlar hakkındaki sözlerinden anlaşılacağı gibi psikoposun tek eşli olması çok eşliliğin seyid mesihin öğrencileri ve elçilerinin birinci klise konsülündeki onayı ile serbest olması açıkça anlaşılır değilmi? Eğer durum buysa neden elçilerin kendi standartlarının dışında farklı standartların benimsenmesine izin veriliyor.”

Ve bazı Hristiyanlar yeni anlaşmadaki çok eşliliği yasaklayan hükümler sebebiyle şehit edilmiştir.

Örneğin markos incilinde olduğu gibi (10:2-12): (Feyrison yaklaştı ve onu sınamak için ona sordular: Bir adamın karısını boşaması helal midir? Cevap verdi ve dedi ki: Musa a.s bu konuda size ne tavsiye etti? Dediler ki: Musa a.s boşanma yazısı yazmaya izin verdi ve boşanır. Ve cevap verdi kolayca onlara dedi ki: kalplerinizin katılığından ötürü size bu tavsiye kılındı ama ilk yaratılışta erkeği de kadını da Allah yaratmıştır. Bu sebeble bu adam anne ve babasını terkeder ve karısına bağlanır ve ikisi tek bir vücut olurlar. İki değil ise bilakis Allahın birleştirdiği insanın ayıramayacağı tek vücuttur. Sonra evde öğrencileri de ona bu konudan sordu onlara dediki: Kim karısını boşar da başka bir kadınla evlenirse ilk karısı üzerine zina yapmış olur. Bir kadında kocasını boşar başka bir adamla evlenirse oda ilk kocası üzerine zina yapmış olur.)

Luka incilinde ise (16:14-18): (Feyrison böyle iken aynı zamanda onlar bunların hepsini işitiyorlardı onlar mal düşkünüydü ve onunla alay ediyolardı. Onlara dediki: siz

insanların önünde kendi nefislerinizi temize çıkarıyorsunuz ama Allah kalplerinizi biliyor insanların katında yükselmek isteyenler Allahın katında aşağılıktır. Namus ve peygamberler bize vahyedildiği o vakit Allahın melekutünü kudretini müjdeliyor. Ve her biri nefisini ona itaat ettiriyordu ancak yeryüzü ve gökyüzünün kayması namustan tek bir noktanın düşmesinden daha kolaydır. Kim karısını boşar da başka kadınla evlenirse zina yapmış olur kimde boşanmış bir kadınla evlenirse yine zina yapmış sayılır.)

Matta incilinde (3/15): (Denildiki: Kim karısını boşarsa ona boşanma kağıdı versin ben ise size söylüyorum ki: kim karısını zina illeti dışında boşarsa ona zina (fuhuş) yaptırmış sayılır. Kimde boşanmış kadınla evlenirse zina yapmış sayılır.)

Bu üç hüküm de gördüğümüz gibi hükümlerde çok eşlilikle ilgili değil boşanmayla ilgili söz söylenmiş ve **(ama kadının ve erkeğin ilk yaratılışında ikisini de Allah yarattı)** ibaresinde ki maksattaki genel görüş Adem ve Havvanın her ikisinin de birbiriyle uyum içinde olduğudur. Ve ilk yaratılıştan beri çok eşliliğin yasaklandığı söylenmemiş çünkü bu, kitabı mukaddeste geçen çok eşliliğe ters düşen şeyle beraber terslik arz ediyor özellikle de peygamberler konusunda. Ve bunun üzerine bu deliller çok eşliliğin yasaklanmasına dair doğru bir şahitlik sunmuyor ancak boşanma konusuyla ilgili şahitlik sunuyor tıpkı bir adamın tek yada daha fazla karısı olup olmaması gibi. Zikredilen hükümler ise tek bir halde

boşanmanın mübah olmasıdır oda evli kadının zina yapması halinde kocasının boşamasıdır ancak zina dışında boşarsa yaptığı zulüm ve düşmanlık sayılmıştır ve boşanma sonrasında kim kendi eşinin dışında biriyle evlenirse zina yapmış sayılmıştır. **(Yani hanımına ihanet etmiş ve sanki kendine helal olmayan bir kadınla yaşamış gibidir.)** Yani hükümler bir erkeğin karısını boşaması dışında başka bir kadınlar evlenmesi onun zina yaptığını yada ihanet ettiğini söylemiyor aynı durum şu ibare içinde geçerli **(Eğer bir kadın kocasını boşayıp başka bir erkekle evlenirse zina yapmıştır.)** Burada çok eşliliğin değil eşini boşamanın zina sıfatıyla ilişkilendirileceği vardır. **Burada zinayla maksat çok eşlilik olsaydı kadının kocasını boşaması ve başka biriyle (tek erkek) evlenmesi yada aynı şekilde erkeğin hanımını boşayıp başka tek bir hanımla evlenmesi durumu nasıl çok eşlilik sayılırdı?** Eğer burada sorun teşkil eden şey çok eşlilik olsaydı eşlerin birbirini boşayıp başkasıyla evlenmesi elbette helal olurdu. Buradaki maksat erkeğin birçok hanımı dahi olsa hanımını boşamamasıdır. Ve şu ibarede **(erkeklerden her kim boşanmış kadınla evlenirse zina yapmıştır)** ibarenin açıkta işaret ettiği: bir erkek evleneceği ilk hanım bile olsa boşanmış bir kadınla evlendiğinde zina yapmış sayılacağıdır, çünkü o çok eşlilik yapmadığından çok eşliliğe sebep yoktur sebep olan şey erkeğin boşanmış bir kadınla evliliğidir.

Burada markos incili ile luka incili arasındaki hükümde zikredilen ihtilaf alanının her ikisinde de aynı kıssa olduğunu görüyoruz. Ama hükmün anlamlandığı şey her ikisinde de delillerin uygunluğu bakımından ve

mukaddes hüküm olarak Allah katından vahiy olduğu veya isa a.s ya nispet edildiği mana bakımından çok farklı.

Birinci Pols'ün Cornesyus'a mektubunda (7:1-9):
(Bana yazdığınız işlerin konusu hakkında: Erkek için kadına dokunmaması iyidir ama zina sebebi olursa. Her erkeğin karısı her kadının da kocası olsun ama dul kalmış erkekler için derim ki benim gibi beklemeleri onlar için iyidir ancak nefislerini zapt edemezlerse evlensinler çünkü evlilik tahrik olmaktan daha doğrudur.)

Ve burada aynı zamanda deniyor ki **(her erkeğin bir hanımı olsun)** buradaki mana çok eşliliğin yasaklanması değil bilakis kast edilen erkeğin kendi hanımı olmayan bir kadına zinaya yaklaşmamak için dokunmamasıdır. Ve burada şu söylenilen ile bir uyum vardır: Bizden her biriniz oğlunu gözet sin yada bizden her biri evini, malını yada kazancını korusun.

Ve birinci Samuel in seferinde denildiği gibi (15:3):
(şimdi git ve “amalıklere” vur ve onların olan herşeyi yasakla ve onları affetme bilakis erkeğini ve kadını, çocuğunu ve bebeğini, ineğini ve koyununu, devesini ve eşşegini öldür.)

Burada öldür emriyle kast edilen bir adam yada bir kadın bir çocuk yada bir eşşek değil bilakis erkekler ve kadınlar, çocuklar ve eşşekler vs. cinsinden olan herşeydir.

Ve **(evlilik tahrik olmaktan daha iyidir)** sözünde çok eşliliğin yasaklanmasına ait hiçbir işaret bulunmamaktadır

bilakis o (Samuel) evliliğin ve terkinin açık ve serbest olduğunu söylemiştir.

Ve orada belirtilen Hristiyan ve rahip topluluklarından birçoğunun itiraf ettiğine göre Hristiyanlıkta çok eşliliği yasaklayan bir şeyin bulunmamasıdır. Bilakis kral Şarleman, imparator birinci Falitinyan, Levros ve diğerleri gibi onlardan bir çoğu birden çok kadınla evlenmiştir.

Matilda Joslyn isimli kadın yazarı bunu zikrederek dedi ki¹:

“Onun tartışmasız bir şekilde tarihi itiraf olması o her iki Hristiyan kilise den ve Hristiyan devletinden gelen asırlar boyu farklı şartlar altında çok eşliliğin doğruluğunu uygulamalarıyla göstermişlerdir. Ve imparator birinci Falitinyan miladi dördüncü asırda Hristiyanlara iki kadınla evlilik hakkı vermiştir. Ve sekizinci asırda da Hristiyan devletinin ve kilisesinin reisi olan kral Şarleman’ın ise sekiz kadınla evli olduğunu bazı tarihçiler ise kadınların sayısının olduğunu zikrediyorlar. Kendisi kitabı-ı mukaddese sıkı sıkıya bağlı Levros ise eski ahid ve yeni ahid te şöyle diyor: Fikrimi itiraf etmeliyim ki bir adam iki yada daha fazla kadınla evlenmek istediğinde bunu ona yasaklayamam ve bu yaptığına da karışılmaz bu kutsal kitaplardadır.”

Kudüs Agustinyus ise dedi ki²:

1 “Women, Church and State”, Chapter VII, Polygamy, page 398.

2 St. Augustine of Hippo, “Moral Treatises of St. Augustine”.

“Şimdi asrımızın gerçeğidir ki Roma kanununu kullanmamızdan sonra bir erkeğe ilk karısı hayatta olduğu müddetçe diğer bir kadınla ilave olarak evlenmesi mümkün değildir.”

İşte burada çok eşliliğin yasaklanmasının nedeni dini hükümler değil Roma kanunlarına itimat edilmesindendir.

Kudüs Agustinyus aynı zamanda Yakup oğlu İshak ı töhmet altında bırakan işlediği en büyük suç onun dört hanımla evlenmesidir diyor ancak bu ithamın temeli yoktur çünkü çok eşlilik bilinen bir örf olduğu için suç sayılmamıştır. Ama artık bir suç olmuştur çünkü örf olma özelliğini kaybetmesinden dolayı örf sayılmamaktadır. Fakat şimdi çok eşliliğin suç olarak tabir edilmesine tek neden var o da yeni örfün be kanunun onu yasaklamasıdır.

İSLAMDA ÇOK EŞLİLİK:

Çok eşliliği islami açıdan anlamamız için aşağıda yazanları bilmemiz lazım.

1. İslam çok eşliliği meşru kılan tek din değildir ancak buna sınır koyan tek dindir ve çok eşlilik diğer bütün dinlerde serbesttir. Sahabe haris bin Kays r.a demiştir ki:

(Müslüman olmuştum ve benim sekiz tane hanımım vardı bunu Resulu Allah aleyhi salat ve selam’a söyledim oda dediki: Onlardan dört tanesini seç) (Ebu Davut. Albaniye hadis göre sahihtir)

2. Çok eşlilik İslam da her Müslümana farz kılınan terkinde günah olan yada yapılmadığında eksik kalan amellerden değildir ancak mubahtır dileyen çok evlilik yapar dileyende yapmaz terkinde Müslümana hiçbir yükümlülük getirmeyen islamdaki birçok mübahlar gibi mubahtır.

3. Çok eşliliği mübah kılan ve dört kadınla sınırlayan kuran-ı kerim ayetlerinin okunmasından önce çok eşlilik ayetinin iniş sebebinin bilinmesi gerekir. Öncelikle çok eşlilik konusunun geçtiği ve anladığımız ayetleri okumamız ve iniş sebebini anlamamız ve onun ancak kadınları savunmak ve haklarının korunmak için indirildiğini bilmemiz gerekir.

Allahu teala buyuruyor ki:

“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (*meydana getirip*) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir. ~ Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla (*helâli haramla*) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır. ~ Eğer, (*velisi olduğunuz*) yetim kızlar (*ile evlenip onlar*) hakkında adaletsizlik etmekten korkarsanız, (*onları değil*), size helâl olan (*başka*) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikâhlayın. Eğer (*o kadınlar arasında da*) adaletli davranmayacağınızdan korkarsanız, o taktirde bir tane alın veya sahip olduğunuz (*cariyeler*) ile yetinin. Bu, adaletten

ayrılmamanız için daha uygundur. ~ Kadınlara mehirlerini *(bir görev olarak)* gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle o mehrin bir kısmını size bağışlarsa, onu da afiyetle yiyin. ~ Allah'ın, sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı aklı ermezlere vermeyin. O mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin. ~ Yetimleri deneyin. Evlenme çağına *(buluğa)* erdiklerinde, eğer reşid olduklarını görürseniz, mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler *(ve mallarını geri alacaklar)* diye israf ederek ve aceleye getirerek mallarını yemeyin. *(Velilerden)* kim zengin ise *(yetim malından yemeğe)* tenezzül etmesin. Kim de fakir ise, aklın ve dinin gereklerine uygun bir biçimde *(hizmetinin karşılığı kadar)* yesin. Mallarını kendilerine geri verdiğiniz zaman da yanlarında şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.” (Nisa Suresi)

Allahu teala ayeti kerimenin başlarında insana Allah tan korkmasını ve ondan sakınmasını ve vasiyet sahibi yetimlere buluğ çağına erip mallarını koruyacak kudrete erişince mallarının verilmesini ve mallarını haksızca yiyerek onlara zulüm edilmemesini emrediyor. İslam öncesinde Araplar vasiyet altındaki mal sahibi yetimlerin mallarını onları kandırmak için kendi malları ile karıştırarak malın iyisini kendilerine kötüsünü de yetimlere bırakıyorlardı. El seddi'nin burada zikrettiğine göre onlardan biri yetimin besili koyununu alıp yerine zayıf koyun koyar ve sonrasında “koyuna karşı koyun” dermiş, aynı şekilde değerli dirhemi alıp yerine değersiz olanını koyarak “dirheme karşı dirhem” dermiş.

Ve Allah azze ve celle yetim malını çalmak suçundan insanları nehy etmiş ve demişki: **(Muhakkak ki o büyük bir günahdır)** yani çok büyük günah ve suç ve yetimleri kandırma ve malını yeme silsilesi devam ediyor özelliklede genç kız çocuğu olursa.

Urve bin Zübeyr r.a Ayşe r.aha Allahu teala'nın şu sözü hakkında soruyor: **(Eğer adaletli davranmamaktan korkarsanız)** Ve cevap veriyor **(Ey kız kardeşimin oğlu bu yetim kız korumasında olduğu velisinin malında ortaktır. Ve yetimin malı ve güzelliği onun hoşuna gider ve yetime başkasının vereceği evlilik akdini kendisi yetime vermede adalet gözetmeden onunla evlenmek ister. Ve böylece kendilerine adaletli davranmadıkça onlarla evlenmek yasaklanmış ve kendilerine mehrin normal olanın en fazlasını vermeleri istenmiştir ve erkeklere de bunu yapamadıkları takdirde kendilerine en hayırlı olanını ile evlenmeleri emredilmiştir.) Buhari.**

Ve böylece ayeti kerime kendi gözetim ve vasiyeti altında olan yetimin hakkını yiye erkeğe indirilmiştir ve eğer o yetimle evlenmek istediğinde de onun dışındaki kadınlara vereceği normal mehr miktarı vermeyen erkekleride bundan nehy etmiştir yada onlardan vazgeçmesini ve onlarla evlenmemesini hatta iki, üç dörde kadar en son sınıra kadarda olsa başka kadınlarla evlenmesinin erkekler için daha iyi olacağını tavsiye etmiştir. Ancak bazı İslam düşmanlarından gelen birçok normal ve bilinen olanı büyülü bir şekilde kesip vede Allahu teala dan gelen bütün ayeti kerimleri kısaltıyorlar

(size hayırlı olan kadınlardan ikişer üçer ve dörder şekilde nikahlayın) gibi aynı zamanda bundan sonrada çok eşliliği ve eşler arasında adaletli davranmayı şartmış gibi anlatıyorlar.

Kuranda Çok Eşliliğin Şartı:

İslam dini erkeğe ilk hanımı dışında bir hanımlar evlenmeyi emretmemiştir ancak buna müsaade etmiş ve ikinci bir hanımla evlenmeye karar vermeden önce ona işi gayet ciddiyetle yapması için şartlar koymuştur o şartlardan bazıları eşler arası yiyecekte, içeceklerde, giyimde ve barınmada adaleti sağlamaktır:

(Adaleti sağlayamazsanız bir tane) (NISA/ 3)

Ve eşlere karşı zulüm ve adaletsizlikten ve diğerinin hesabına onlardan birine meyletmek, Allah azze ve celle buyuruyor ki:

“Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaleti yerine getiremezsiniz. Öyle ise (birine) büsbütün gönül verip ötekini (kocası hem var, hem yok) askıda kalmış kadın gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.” (NISA/129)

Resulu Allah (ﷺ) buyurdu ki:

“Kimin iki hanımı olurda onlardan birine meylerse kıyamet günü bir yarısı meyilli olarak gelir.” (Sahih ahmed, abu davud ve nesai)

Sevgili okuyucu bilmemiz gerekir ki İslam bütün insanlar için her mekana ve zamana indirilmiş evrensel bir dindir. Sadece belirli sahiş ve topluluklara indirilmemiştir onun kural ve hükümleri insanların düşünce ve isteklerine uygunluk arz eder bundan dolayı hayati gerçeklerin ve geçim şartlarının anlaşılması i için erkeğe birden çok kadınla evlenmeye müsaade eder inanılan ise bu topluma ve zamana uygun olmadığıdır bilakis bu ve diğer topluluğa uygun olduğu gibi bu zamana ve bundan sonraki zamanlar içinde en uygun olanıdır ve aynı zamanda çok eşlilik olamaması halinde bekar kalacak kadınlar için de bir rahmettir. Kim bu ruhsatı kullanmak isterse kullansın ve şartlarına bağılı kalsın kimde kullanmamayı isterse bu onun tercihidir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Toplum hayatını düzenleyen kanunlar

- İslam hukuku ve mevzu hukuk arasındaki fark
- İncil'in demokrasiye bakışı
- İslam hukuku ve ifade özgürlüğü

BEŞİNCİ BÖLÜM

Toplum hayatını düzenleyen kanunlar

İslam hukuku ve mevzu hukuk arasındaki fark

Toplum hayatını düzenleyen pek çok sistem var, ancak modern dünyada aralarında en ana olan, demokrasi ve diktatörlüktür. Her iki sisteminde pratik tecrübesi var, geçmiş yüzyıllar boyunca birikmiş olan. Bu sistemler başarısız oldular, ve dünya'nın aradığı barışı, uluslararası adaleti sağlamadılar.

İlginç o ki, dünya hala güveni ve istikrarı temin edecek sistemi aramaya devam ediyor, ne var bunu sağlayacak sistem insanların göz önünde bulunmakta - o da İslamın kanunları.

Fakat bazı seçilmiş siyasi toplum katmanları, onlar ki halkların kanını emen kimseler, bu sistemi kabul ettikleri takdirde temel gücünü ve imtiyazlarını kaybedeceklerini biliyorlar.

Bu yüzden yukarıda olan siyasi tabaka "Kanun koyuculara" ve "hukukçulara" onlara uygun yasaları dikte etmeye devam ediyor, bu icraat köleleşmiş halkları kontrol altında tutmayı sağlamakta.

Demokrasinin tanımı

"Demokrasi" terimi Yunanca bir kelimedir, iki isimden oluşur: "Demos"- halk, ve "Kratos"- iktidar. Bu şu anlama

gelir: iktidar ta halkın kendisinin. Böyle iktidar parlamento sistemi tarafından şekillendiriliyor, ve halk tarafından kendi temsilcilerini parlamentoda seçiyor, tüm yasalar parlamentoda çoğunluk tarafından tartışılıyor ve kabul ediliyor. Bu çoğunluğun görüşünün yürütülmesi zorunlu olduğu anlamına gelir, parlamento azınlığı ile mutabık kalmasa bile. Bu nedenle, demokrasi yasaları ve sistemleri istikrarsızdır, çünkü parlamento ve üyeleri istikrarsız ve değişkenler.

Yüce Allah bu gerçeği söyledi Kuran'da, insanlık sorunlarını sadece Allah'ın kanunları çözebileceğini açıkladı. Yüce Allah şöyle dedi:

“Eğer hak onların arzularına uysaydı, gökler ile yer ve onlarda bulunanlar elbette bozulur giderdi. Hayır, biz onlara şereflerini (*Kur'an'ı*) getirdik. Onlar ise bu şereflerinden yüz çeviriyorlar.” (MÜ’MİNUN/71)

Diktatörlüğün tanımı

Diktatörlük sistemi demokrasinin tam zıddıdır. Böylece, iktidardaki çoğunluğun görüşü, seçilmiş sınıfı veya diktatör hükümdarın emirlerini icra edilmesi zorunludur, halkın mutlak çoğunluğunun görüşüne aykırı olsa bile. Yüce Allah, firavun hakkında şöyle dedi, o kimse izin verilen sınırları aştı ve sakinlerini köleleştirerek kötülüğü yeryüzüne yaymaktaydı:

“Firavun: Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum dedi.” (ĞAFİR/29)

Demokrasi terimi anıldığında çoğumuzun zihninde hoş şeyler ortaya çıkar. Örneğin, kişisel özgürlüklerin garantisi, muhatabın görüşlerine saygı, konuşma özgürlüğü, dini azınlıklar için din özgürlüğü, hak ve özgürlüklere saygı. Ama aslında demokratik sistem diktatörlüktür, ya da daha doğrusu, bir tahakküm sistemi. Aksi takdirde çoğunluk olan kesimin yasaları, azınlık olan kesimin birincinin yasalarını izlemesini zorunlu kılıyor, azınlık çoğunluk olan kesiminin entereslere itaat etmeyi yükümlüdür. Ve bu kanunlar bu azınlığın yararlarına, prensiplerine veya inançlarına aykırı olsa veya onlara zarar verecek olsa bile.

Demokrasinin başka, iğrenç tarafını aydınlatacak modern durumlar var:

2009'da demokrasi adı altında minarelerin inşaatını yasaklamak için İsviçre'de bir referandum düzenlendi. Bundan sonra, çoğunluğun görüşüne göre, Müslüman azınlığın camilerde minareler inşa etmesini yasaklayan bir yasa kabul edildi. Dünya İnsan Hakları Örgütü böyle bir oy ile ilgili olarak üzgün olduğunu dile getirdi ve minareler inşa yasağının İsviçre'nin söz vermiş olduğu din özgürlüğü için bir hakaret olduğunu belirtti!

Günümüze kadar bazı Avrupa başkentlerinde demokrasinin adını kullanarak, Müslüman azınlığın camilerini inşa etmesine izin vermiyor. Bir Müslüman azınlığın cami inşa etmesi iznini almaya gayret ettiğinde veya her aradığında, bu ülkenin parlamento çoğunluğu böyle bir izin gerçekleşmemesi için oy kullanıyor. Ve böyle bir izin vermeyi kabul etse bile,

camii inŖaatının iptaline yol açacak pek çok güçlük yaratacaktır. Bazı Avrupa lkelerinde demokrasinin adı üzerinde, Müslüman kadınların kamusal alanda nikab giymelerini yasaklayan yasaları kabul etti. Birkaç nedenden dolayı kendilerini haklı çıkarmaya alıŖmaktalar. Bunların arasında halka açık yerlerde yüzünü kapatmanın uygun olmadığını vs. Ve bazıları buna mantıklı bir bakıŖ açısı ile katılınsınlar, ancak ani gizleyen koruyucu kask giymek zorunda bıraktığını dŖnyoruz. Bu durumda, bu yasanın motosikletilerle de ilgili olması gerekmiyor mu? Ayrıca, hem Avrupa'da hem de Güney-Doğu Asya - rneğin, Çin ve Tayland'da - tıbbi amaçlı olarak yüzlerini kapatmayı tercih ederler.

Böyle bir maskenin virüslerden ve hastalıklardan koruduğuna inanıyorlar. Ve hiç kimse hiç bir zaman böyle durumlarda, bu yüz gizlemesi kamuya açık olan yerlerde uygunsuz bir Ŗey diye demedi! Kadınların ‘‘nikab’’ takma yasası onların arzularının ve isteklerinin ezilmesi sayılmıyor m? Bu giysi onların bilinçli tercihleri temelinde kurulmuŖtur, ve bu yasaklar onların kiŖisel özgürlüğünü ve din özgürlüğünü sınırlandırmıyor mu?

Birinin inançlarına katılmamanız Onu bir Ŗeylerden vazgeçmeye zorlayabileceğiniz anlamına gelmez.

Bir sürü Sih Hindu siyah bir türban takıyor, saçlarını kesmeyip Avrupa'da sessizce seyahat edebiliyorlar, ve ayrıca hkmetin bir çok tabakasinda görev stlenmekteler, ve baŖlarındaki trbanları hiç ıkarmazdan görev alabiliyorlar. Bu

türbanlar ve uzun saçlarıyla anlaşmazlık yüzünden kimseler onları çıkarmaya veya saçlarını kesmeye zorlayamaz.

Çeşitli şehirlerdeki yerel seçimlerde gelişmiş ülkelerden birinde, demokrasinin adıyla aşırı sağ partilerden biri kazandı. İlk kararlarından biri, bu kentlerde bulunan eğitim kurumlarında Müslümanlara (helal) izin verilen yiyeceklere satma yasağıydı. İslami kanunlara göre kesilmemiş hayvanların eti, domuz eti ve diğer et türlerini içeren yiyecekleri Müslüman öğrencilere satmak okullara da uygulanmıştır. Bu yasalar yerine bari, özgürlüğü garanti eden yasalar çıkarsalardı!

Gelişmiş ülkelerinden birisinde demokrasi adına Şeriata uygun hayvanların kesimini yasaklayan kanun kabul edildi. Bu, Müslümanların helal yoluyla elde edilemeyen et yiyemeyecekleri anlamına geliyor.

Bu kanunun amacı, müslümanları hürriyetlerini kısıtlaştırıp, ve sonuç olarak müslümanların bu ülkeden ayrılmasını ve dinlerine saygı duyulacak başka bir ülkeye gitmelerini sağlamaktır.

Elektrik çarpması, kafaya darbe, ağır bir ölüm veya boğulma veya boğulma sonucu hayatını kaybeden herhangi bir hayvan eti Müslümanlar tarafından yenilemez. Bunlar çoğunluğun azınlık haklarına karşı kendilerince yönetme konusundaki bazı örnekleridir, dini törenlerine ilişkin konularda bile, baskı veya ihlal olmaksızın özgürce yerine getirmeleri için zorluklar üretiliyor. Ya da kıyafet ve yiyecek seçme hakkında bile! Bu ve benzeri sistemlerinden görülüyor ki, pratik bir

uygulama ile birlikte demokratik (veya laik) bir sistemin sadece kendisi ile birlikte varolabileceğini belirtti.

Azınlıklara gelince kanunlar sadece lafta kalır: baskıyı ve ihlali haklı kılmakla, onları diğer sistemlerle bir arada yaşayamamakla suçlayarak çeşitli yollar kullanırlar.

İslami hukukuna gelince o bu konuya farklı yaklaşıyor. Bütün hepsini, farklı insanların ve onların dini inanç ve mezheplerini kapsar. İslam hukuku azınlığa haklar verdi, ve çoğunluğun etki alanının dışında bu hakları koydu. Dahası, çoğunluğun bu hakların güvenliğini sağlamakla yükümlü kıldı ve onların haklarını ihmal etmelerini yasaklamışlardı. Çoğunluk görüşü farklı olsa bile. Sözü edilen haklara aykırıysa, çoğunluğun görüşü İslam hukuku tarafından dikkate alınmaz.

Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyen İslam ülkelerindeki gayri-Müslimlerin hakları hakkında birçok kitaplara başvurabilir.

Yüce Allah, doğruyu söyledi:

“Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah yolundan saptırırlar. Çünkü onlar zandan başka bir şeye tabi olmuyorlar ve temelsiz bir tahminden başka bir şeye de dayanmıyorlar.” (AN’AM /116)

Bu nedenle, hiçbir insan sistemi, ulaşmış olduğu merteye ne olursa olsun, halkların barış içinde birarada kalmasını sağlayamayacaktır ve yanı sıra kendi içindeki toplumlarına da, bunu ancak İslam hukuku sağlayabildi. Bunun nedeni, İslam'ın ilahi bir sistem olması, insanoğlunun Yaratıcısı tarafından

indirilmesi, ve onların için neyin iyi olduğuyla ilgili daha bilgilidir.

Yüce Allah şöyle dedi:

“Yaratan bilmez olur mu? O, bütün inceliklerin farkındadır ve her şeyden haberdardır.” (MÜLK/14)

İncil'in demokrasiye bakışı

Kutsal Kitap'a gelince, demokrasiyi tamamen reddeder.

Pavlus Romalılara Mektubunde dedi ki: **“(1) Herkes, altında bulunduğu yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. (2) Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı'nın düzenlediğine karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır. (3) İyilik yapanlar değil, kötülük yapanlar yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin? İyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. (4) Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'nın hizmetindedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'nın hizmetindedir. (5) Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir. (6) Vergi ödemenizin nedeni de budur. İşte yöneticiler, Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. (7) Vergi hakkı olana vergiyi, gümrük hakkı olana gümrüğü, korku hakkı olana korkuyu, saygı hakkı olana saygıyı, herkese hakkını verin.”**

İslami mevzuat ve konuşma özgürlüğü

Hukuk ve Ahlak normları ile sınırlandırılmış İslam hukuku, konuşma özgürlüğünden bahseder, ve toplumun bozulması değil, düzelmesi için; üyelerini bir araya getirir ve ortak hedeflerine ulaşılmasına yol açar. Normal olmayan ifadeler özgürlük değildir. Edepsiz ve Ahlaksız konuşma hürriyeti toplumu yok ediyor, bozuyor ve düzeltmiyorlar. Toplum bireylerin arasında düşmanlık saçıyorlar. Özgürlük başkalarının haklarını ihlal etmez.

Yüce Allah şöyle dedi:

“Ey İman edenler! Erkekler diğer erkeklerle alay etmesinler; onlar kendilerinden daha iyi olabilirler; Kadınlar da diğer kadınlarla alay etmesinler; alay edilen kadınlar edenlerden daha iyi olabilirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinize kötü ad takmayın. İman ettikten sonra fasıklıkla anılmak ne kötüdür! Günahlarına tövbe etmeyenler yok mu, işte onlardır.” (HUCURAT/11)

Aynı zamanda, dünyanın birçok ülkesinde uygar olduklarını iddia edenler, kendi medya programlarında eleştiri ve alay dolu yayınlar yaparlar. Eleştiriler ve alay konusu olanların duygularına dikkat etmezler. Bu alaylar icat uydurdıkları yasalarda “konuşma hürriyeti” diye isimlendirilir.

Bilindiği gibi, bazı ülkelerde bu tür programlar çok hassas konuları ortaya çıkarmakta ve konuşma özgürlüğü ile ilgili değildir. Bunlar belirli siyasi partiler tarafından finanse

edilmektedir, politik muhaliflerini zayıflatmak ve halk arasında popülarlığı azaltmak için yapılır bunlar.

İslam hukukundaki ifade özgürlüğüne gelince, ihlal edilemeyecek normlar ile sınırlıdır, aksi halde diğer toplum üyelerinin veya toplumun genelinin haklarını çiğneyecektir. Örneğin iman etmeyenlerin Allah'ın, "Resülüne ﷺ" alay yaptıkları zaman beklenen sonuçlar nelerdi?

Dahası, bu organizatörler ne gibi olumlu sonuçlar bekliyorlardı? Bu durumda toplumlar arası neferet duygusunun yayılması gözlemlenmiyor mu? İslamı yaşayan ve yaşamayan toplumlar arasında.

Ölümler üzerinde ihlaller ve onlara saygısızlık medeniyet ve dindarlık tezahürü müdür? Ben eminim, böyle bir şeyi yapan veya destekleyen kişinin, ebeveynlerinden veya çocuklarından birini ya da en azından en sevdiği oyuncuyu ya da aktörünü kötüleseydiler, kesinlikle mümkün olan tüm yollarla onları savunmayı başlardı. Bilinmelidir ki, Allah'ın Peygamberlerinden birinin adının kirletildiği ülkede, bu halde o ülke konuşma özgürlüğünün taşıyıcıları olduklarını iddia etmektedir. Devlet

Başkanının, başbakanın veya bu ülkelerdeki herhangi düzeyindeki bir kişinin onlara saygısız olması bir suçtur.

Öyleyse böyle bir ülkenin başkanına neden hakaret edilemez, bir karikatür veya benzer şey çizip, konuşma özgürlüğü kılıfı altında yapılamaz?!

İslam diğer insanların inançlarını kınamayı yasaklamış, böylece fitne karıştırmamayı ve toplumda aşırılığa son vermek için. Bu yüzden akıllı adamlar, milletler arasına nifak ve düşmanlık saçmak isteyenlere karşı çıkmalılar ve bu tür tohumları yayılmasını durdurmalılar.

Sonuçta, herşeyi yeryüzünden silecek savaşımlara neden olabilirler bunlar.

Yüce Allah şöyle dedi:

“Allah’tan başkasına tapanlara sövmeyin; sonra onlar da bilmeden, taşkınlık yaparak Allah’a söverler. Böylece biz her ümmete kendi işlerini çekici gösterdik. Sonunda dönüşleri rablerinedir. Artık O, ne yaptıklarını kendilerine bildirecektir.” (Al-An’am 6/108)

Bilinmesi gerekir bu yüzyılda, Peygamber Efendimizi (ﷺ), alaycılık yapanlar yeni değıller.

Bu alaylar, Peygamberlik görevinin başlangıcında izlenmiştir. Düşmanları onun yalancı, büyücü, şair, deli olduğunu söyledi. Bu haberler Kur'an-ı Kerim'de yazılmıştır:

“O halde Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt) ve secde edenlerden ol. sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.” (HICR/ 97-99).

İfade özgürlüğünün sınırlanması yalnızca İslam hukukuna ait değil. Dolayısıyla, diğer toplumlar vatandaşlarının özgürlüklerini inançlarına ve ulusal çıkarlarına göre kısıtlarlar. Örneğin, İngiltere Hz. İsa (ﷺ) hakkında çekilen filmi yayınlanmasını yasaklamıştı, Hristiyan dinine saygı

gösterilmesi ve korunması gereken ortak bir sisteme ait olduğu bahanesiyle.

Ayrıca, birçok ülke Yahudilerin veya Holokost meselesinin özgürlüğünü etkiliyorsa, vatandaşlarının konuşma özgürlüğünü kısıtlıyor. Bu ülkeler, bu kişileri anti-semitizmle suçlamaktalar ve hapisle cezalandırmaktalar. İslam hukuku, özgürlük için verimli bir zemin hazırlamıştır, aynı zamanda özgürlüğün gelişmesi ve istikrarlı olması için “iyiliği emretme kötülüğü men etme” yasayı koydu. Toplumun her birine, ilahi talimatın gönderilmediği bir toplum hakkında bir görüş bildirmek için katılma hakkını verdi. Bu verilen hak, benzer konularda, onların aralarında bir tartışma konusu yaptı.

Yüce Allah şöyle dedi:

“Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.” (ALİ-İMRAN /159)

O kanun, ifade özgürlüğünü sorumlu ve bağımsız olması şartıyla yükümlü kılmıştır, ve böylece hakikat ve sahte arasında ayırım yapılabilmesi amaçlanmıştır. Buna delil olarak Abdu Allah bin Mes'ud'un sözleri Allah onlardan razı olsun:

“Şöyle dedikleri gibi olmayın”, "İnsanlar bize iyi davranırsa, biz de onlara iyi davranacağız. Eğer onlar bize

haksızlık ederlerse, biz de onlara haksızlık ederiz. Ancak kendinizi alıştırın: Eğer insanlar size iyi davransalar, sizde onlara iyi davranın. Onların kötülüğü sizi dokunursa, o zaman adaletsizlik göstermiyin.” (Titmizi/Hadis mevkuf)

Bu özgürlük toplumdaki bir sınıfın, sadece bir teori ya da bir ayrıcalık değil. Aksine, İslam hukuku normlarıyla düzenlenen kamusal bir mülktür. Bunu Hz. peygamber ﷺ hayattayken pratik olarak gerçekleştirdi, o ki alemlere bir rahmet olarak gönderildi, böylece Ondan sonra bütün topluluklar Onu takip edebilsin diye.

Ebu Said el-Hudri (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi:

“Hz. peygamber aleyhisselama bir bedevi gelip, kaba ve ağır bir biçimde borçlarını geri vermesini istedi. Hatta şöyle dedi bedevi adam: “Seni terketmeyeceğim ta ki, bana ait olanı almayana kadar” Bu olayı gören sahabeler, bu bedevi adamı uyardılar. Utan!!! “Sen kiminle konuştuğunu bilmiyon mu!” diye Ancak adam ısrar etmeye devam etti: “Ben, bana ait olanı talep ediyorum” O zaman Peygamber aleyhissellam kendi etrafındaki sahabelerine şöyle dedi: “Neden siz onun hakkını tanımazsınız?” söyleyerek, bir adamı Kays'ın kızı olan Havle'ye gönderdi (Allah onlardan razı olsun) ve bir ricada bulundu: “Eger sizde kuru hurma varsa, onunla benim borcumu ödeyebilirmisiniz? Biz kendi hasadımızı topladıktan sonra, size borcumuzu öderiz” Havle buna şöyle cevap verdi: “Elbette! Benim babam senin için ölmeye bile hazır Ya Resüla Allah.”

İşte bu şekilde Resüla Allah aleyhisellam bu bedevi adamın borcunu ödemiş oldu, ve sonrasında bu adamı öğle yemeğine davet etti. Bununla Bedevi'nin ruh hali büyük ölçüde iyileşti ve o neşeyle şöyle dedi: “Sen bana ait olan, hakkımı en iyi şekilde ödedin. Allah seni en iyi nimetlerle mükafatlandırırsın!”

Buna karşılık Hz. peygamber aleyhissalam şöyle cevap verdi: “İşte böyle olanlar, (yani onlara ait olan hakkı savunanlar) insanların en hayırlılarıdır. Çünkü hiç bir topluluk başarıya ulaşmaz, eğer zayıf olanların hakları gözetilmezse.”” (Sahih Sunan İbn Mace, ve Sahih Cami hadisi 185, Albani bu hadisi doğruladı)

Bu örnekten sonra Hz. Peygamber ﷺ 'in Ashabı bu şekilde Onu takip etmeye devam ettiler.

Halife Ebu Bekir es-Sıddık (Allah ondan razı olsun) ona biat edildiğinde minbere çıkıp insanlara, İslam'da ki genel yönetme kuralların temellerini kapsayan hutbe söyledi, önceki toplumların insan tarafından koyulduğu yasaları uygulamadıkları, yanı sıra tutkulara, siyasi ve ekonomik değişmelere maruz ve eğilimli kaldıklarından.

Halife Hz. Ebu Bekir es-Sıddık radiyellahu anh dedi:

“Ey halkım! Ben sizin Halifeniz oldum. Halbuki sizin en hayırlınız değilim. Eğer iyi ve güzel işler yaparsam, bana yardım ediniz. Eğer yanlış işler yaparsam bana doğru yolu gösteriniz. Doğruluk, emanettir. Yalancılık, hıyanettir. Sizin en zayıfınız benim yanımda güçlüdür ki, onun hakkını

müdafaa ederim. En güçlünüz benim yanımda zayıftır ki, başkasının hakkını ondan alayım.

İnsanlar Allah yolunda savaşmayı bıraktığında, Yaratıcı onları küçük düşürür. İnsanlar uygunsuz davranmaya başladıklarında, Yaratıcı onlara felâketleri gönderir.

Benim Allah'a ve Resülüne itaat ettiğim şeylere, Sizde bana itaat edin. Eğerde ben Allah'ın kanunlarına karşı iş yaparsam, o zaman bana itaat etmemekte serbestsiniz.”

("Nebevi-Siyeri-İbn Hişam", "et-Tabakat" -İbn Sa'd, "el-Bidaya ven-Nihaye" - İbn Kesir". İbn Kesir dedi bu rivayetin senedi sağlam)

Din açısından konuşma özgürlüğü

İslam hukuku gayrimüslimlere din özgürlüğünü garanti eder, ve herhangi kısıtlama koymaz.

Onlardan hiç kimseyi, kendi dinlerini terkedip İslam dinini kabul etmeye zorlayamaz.

Yüce Allah şöyle dedi:

“Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırd edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a inanırsa, sağlam bir kulpa yapışmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her şeyi işitir ve bilir.” (BAKARA/256)

Aynı zamanda, tarih bize inançtaki farklılık nedeniyle Hristiyan mezhepleri tarafından başlatılan karşılıklı zulmü hatırlatıyor.

Bilimsel açıdan konuşma özgürlüğü

İslami hukuku, bilim ve eğitim alanında konuşma özgürlüğünü garanti eder. O, ilim ve alim adamların konumunu yükseltir. Aynı zamanda, tarih bize kilise ve bilim, bilim adamları arasında olan acımasız çatışmaları ve bilim özgürlüğün bastırıldığını hatırlatıyor.

Dahası, İslam hukuku, her Müslümanı, bilgi aramaya zorlar. Dahası, İslam hukuku her müslümanı, bilgiyi talep etmesi için teşvik eder.

Resülüllah salla Allahu aleyhi vesellam şöyle buyurdu:

“Her müslümanın ilim talep etmesi farzdır.” (Ebu Davud, İbn Mace. "Sahih el-Cami")

İslam hukuku İlim adamların konumunu yükseltti.

Yüce Allah şöyle dedi:

“Ey iman edenler! Size: "Meclislerde yer açın." denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size "Kalkın." denilince de kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.” (MUCADELE/11)

İncilde konuşma özgürlüğü

Gördüğümüz gibi, Pavlus'un Romalılara Mektupundaki (13/1) her türlü demokrasi ve konuşma özgürlüğü reddedilir. Dahası, bir diktatörlüğün temellerini, iktidarın gaspını ve onun önünde tam bir aşağılanma gösterir.

ALTINCI BÖLÜM

İslam şeriatında cihat

- **Yeryüzünün İslam'dan önce, İslam'ın zuhurunda ve sonrasında durumu**
- Halklar krallarının dinine tabiydiler
- Hristiyanlığın kılıçla dayatılması
- **Cihat ve İnanç Hürriyeti Güvencesi**
- Hristiyanları savunmak için Resulu Allah'tan gelen mektuplar.
- İslam'da cihat ve kısımları.

1. Cihadın aşamaları

2. Cihadın engelleri

3. Cihadın hedefleri

4. Cihattan beklentiler

5. Cihadın kuralları

- Müslümanların yaptığı her savaş cihat mıdır
- Kutsal savaş
- Cihat ve savaş arasındaki fark
- Kitab-ı Mukaddes'te cihat.

İslam şeriatında cihat

Bu bölüm cihadın tanımını, sebeplerini, hedeflerini ve ahlakını bütünüyle kuşatamaz. Ancak bu konuyu burada kısa biçimde işleyeceğiz ki kıymetli okura Allah'ın şeriatını kötü gösterip bunu İslam'ı karalamada kullanan ve insanları bu yolla İslam'dan korkutmaya çalışan kişilerin sevmediği cihat konusu hakkında Allah için kısa bir fikir sunacağız. Burada cihadın aslında insanlığın tümü için bir rahmet olduğu açıklığa kavuşacaktır.

Yeryüzünün İslam'dan önce, İslam'ın zuhurunda ve sonrasındaki durumu

Milletlerin ve kültürlerin tarihini derinlikli biçimde okuyan bir kimse şunu görecektir ki bütün yeryüzü tarihi yakıtı mal ve insanlar olan savaşlarla yakılmış bir kütledir. Nice yakılan şehirler, yığılmış altınlar, kum gibi yığılan kadınlar, yetim bırakılan çocuklar... İşte bunlardan dolayı savaş yoluyla dünyanın her yerinde insan hakları çiğnenmiştir. Mesela Avrupa kıtasında hiçbir devlet tarihi boyunca rahat bir an bile geçirmemiştir. Aksine sınırlar kuzeyden, güneyden, batıdan ve doğudan gelen saldırılarla değişmiş, devletlerarası savaşın ateşi bir gün bile dinmemiştir. Devletler ya cizye ödeyen (mahkûm-kontrol edilen) ya da alan (hâkim olan) devletti. Cizye almaktan maksat kontrol altında tutulan devletin bağılılığının teyit edilmesiydi. Eğer bir devlet cizye ödemezse bu hâkim devlete karşı açılan bir savaş anlamına gelmekteydi.

Halklar krallarının dinine tabiydiler.

İnsanların dinleri konusunda krallarının seçimlerine tabi olması İslam'ın zuhurundan önce insanlığın durumuydu. Bizans imparatorluğunun vatandaşı örneğin Mecusilerin dinine tabi olamıyordu. Eğer tabi olursa hükümdara ihanet etmiş sayılıyor ve düşmanlarının dinine inandığı için ölüme mahkûm ediliyor, çarmıha geriliyordu. Bundan da kötüsü Hristiyanların kendi içlerinde yaptıkları inanç savaşlarıydı. Örneğin roma imparatorluğu resmi dinin putperestlik olmasına rağmen Hristiyan olan mısırlı Kıptilere yaptığı zulmü gösterebiliriz. Bu zulüm roma imparatorluğunun resmi din olarak Hristiyanlığı benimsemesiyle de devam etti; mısırlılar bu kez mezhep farklılığından dolayı zulme maruz kaldılar.

Hristiyanlığın kılıçla dayatılması

Hristiyanlar roma imparatorluğunda küçük, mazlum, sefil bir güruhu teşkil ediyordu. Ancak imparator birinci Konstantin'in Hristiyanlığı kabulü ile Hristiyanların gücü arttı ve

Hristiyanlık resmi din haline geldi. Bu gelişmeden sonra durum değişmiş artık putperestlere zulüm yapılmaya başlanmıştı: mabetleri yıkılmış yahut kiliseye çevrilmişti. Hatta bu zulüm farklı düşünen Hristiyan gruplara bile uygulanmıştı. Örneğin:

Birinci Sedisius döneminde Hristiyanlık roma imparatorluğundaki tek din olarak ilan edilmişti. İşte bu dönemde İskenderiye Kütüphanesi içinde putperestlik kitaplarının bulunduğu gerekçesiyle yakılmış, olimpiyat oyunları ise putperestlik âdeti olduğu için kaldırılmıştı.

722 yılında kral Charlemagne 33 yıl sürecek olan kılıç ile diğer insanları Hristiyanlığı kabule zorlamak maksadıyla Saxons savaşını başlattı. Onun işlediği zulümlerden biri de Verden’de 4500 esirin Hristiyanlığı reddetmesi nedeniyle kesilmesi idi. İmparatorun yaptıklarına karşılık olarak Saxons halkı intikam için kiliseleri yakmış, ruhbanları öldürmüştü. İmparator bu olayın ardından yasa çıkardı: Saxons’tan Hristiyanlığı reddedenler öldürülecektir.

1929 ile 1945 yılları arasında devrimci korasyon hareketi Ortodoks sırlara Katolikliği zorla benimsetmek için arkalarında binlerce Sırp kurbanın kalıntısını bıraktılar.

Çalınmış çocuklar yahut nesiller; 1909 ile 1970 yılları arasında Avustralya hükümeti ve kilisesi çocukları aborjin asıllı çocukları ailelerinden zorla ayırmış, onlardan uzaklaştırmış ve onları Hristiyanlaştırmıştır.

2007 yılında Vatikan’ın Papa’sı Latin Amerikalı yerlilerden zamanında İspanyol sömürgeciler tarafından Hristiyanlığın zorla benimsetilmesi için öldürmelerden, zulümlerden ve yaşanan çilelerden ötürü özür diledi.

16 ile 17. yy arasında Portekiz sömürgecileri Hindistan’ın Cuva kentinde ikamet edenlere Hristiyanlığı

reddetmelerinden ötürü zulmetmiş, katletmiş ve işkence yapmıştır. Bu sömürgeciler 300’den fazla Hint mabedini yıkmıştır. Ayrıca Hinduların kutsal kitaplarını okumaları yasaklanmış buna karşı çıkanlar şiddetle cezalandırılmıştır. 15 yaşından büyük çocuklar Hristiyanlığın müjdesini dinlemeye zorlanmışlardır. Bununla da kalmamış bu bölgenin sakinlerine Portekiz dili konuşma zorunluluğu getirilmiş, Hintçe konuşmak yasaklanmıştır.

Bu söylediklerimiz Hristiyanlığın kılıç yoluyla benimsetilmesinin ve diğer din mensuplarına yaptıkları zulümlerin yalnızca birkaç örneğidir. Bunun yanı sıra Ortodoks, Protestanlık ve Katolik mezhepleri arasında yaşanan savaşlar da vardır. Hristiyan mezhepleri arasındaki nefreti açıklayan birkaç örnek:

1209 ile 1229 yılları arasında Katoliklerden Cathars adlı gruptaki kişilere Fransa'nın güneyindeki Languard bölgesindeki yapılan katliamlar. Bu katliamlar Papa üçüncü Enveniste'in çıkardığı karar sonucu uygulandı ki 20 yıl süren savaşların sonunda kurbanların sayısı milyonlara ulaştı. Bu katliamların ilki Beziers denilen bölgede 1209 yılında gerçekleştirildi; bölge halkının tamamı öldürüldü, bütün şehir şiddetli bir kuşatma neticesinde yakıldı.

· Merindol Şehri Katliamı-Fransa, 1545 yılı. Binlerce Valdinsiyen mezhebine mensup Hristiyan Katolikler eliyle katledildi.

· Toloz Şehri Katliamı-Fransa, 1562 yılı. 5000 Protestan Katoliklerin eliyle öldürölüp şehirden sürölldölüler.

· Vasi veya Fasi Şehri Katliamı-Fransa, 1562 yılı. Katolikler, Protestanlara karşı gerçekleştirdi. Bu Protestanlara karşı olan 8 adet Fransa Dini Savaşları Katliamını tutuşturdu.

· Nim şehrindeki İdul Kais Mihail Katliamı-Fransa, 1567 yılı. Protestanlar Katoliklerin baskılarına karşı uyguladıkları bir katliamdır. 24 Katolik Papaz katledildi.

· Bartelomos Katliamı-Fransa, 1572 yılı, Protestanlardan 30.000 kişi Katoliklerin eliyle öldürüldü.

· Katliamların çoğu Katoliklerin, Protestanlara karşı veya aynı şekilde Protestanların, Katoliklere karşı olmasıyla gerçekleşmiştir. 10 yıl boyunca süren savaşlardan biriside İrlandalı Katolikler ile İngiliz Parlamenterler ve İskandinav Protestanlar arasındadır. İrlanda, 1641-1652

· Anabaptist mezhebinden binlercesine karşı baskı ve katliam. 1525 ve 1660 yılları arasında gerçekleşti. Boyunları bağlı sürgünlere gittiler. Bu mezhep Kuzey Amerika Kıtasındadır.

· 1656 yılı Üçüncü Antakya Patriği Makarios'un kitapları katliamlar hakkındadır. Öyle ki Polondialı Katoliklerin, Yunan Ortodoks Kilisesine tabi olan Hristiyanlara karşı gerçekleştirilen katliamlar. Bu katliamlarda öldürülenlerin sayısı 70.000 ile 80.000'e ulaşmaktadır.

Bu örneklerin her biri savaşlar, katliamlar, çatışmalar ve zulümlerden olan tarihin çoktan az bir kısmıdır. Öyle ki onlardan bir kısmının bir kısmına karşı Hristiyan itikadına tabi olanlara yaptıklarıdır. Bundan sonra İslam'ın Cihat hakkındaki

görüşlerine değineceğiz. Akıl sahiplerine onun insanlık için rahmet olduğunu açıklamak ve onun siyasi ve maksatlı yayın organlarının memeden süt emmek gibi bir şey olmadığını açıklayacağız.

Cihad ve İslam Şeriatında İnanç özgürlüğünün garantisi

İslam'da inanç özgürlüğünün güvencelerini öğrenmeden önce, "cihad" kavramını kademeli olarak anlayabilmek için, cihadın asıl hedeflerini bilmeliyiz.

Cihad'ın iki anlamı vardır: Genel ve özel.

1. Genel cihad iki gruba ayrılmıştır:

• Nefis ile Cihad:

İnsanın dini öğrenerek, ona uygun hareket ederek, insanları ona çağırarak, sabrını göstererek ruhuyla cihad etmesi ve zorluklarla mücadele ederek uğraşmasıdır. Ayrıca yasak kılınan şeylerden sakınma ve mümkün olan en üst düzeyde emredilenleri yerine getirme konusunda ruhla mücadele ederek Allah'ın hoşnutluğu için uğraş vermesidir. Allah Resulü (Allah'ın huzur ve rahmeti üzerine olsun) şöyle dedi:

“Mücahid, Yüce Allah'ın yolunda kendi nefsiyle cihad eden kimse.” Sahih İbn Hibban, Sahih Ebu Davud.

· Şeytan'la Cihad:

Kişinin inanç yardımını ile şeytanın imanını yaralayıcı vesveselerine karşı savaşması ve kalbine attığı şüphe ve bozukluklara karşı sabretmesidir. Yüce Rabbimiz şöyle dedi:

“Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce olursa, hemen Allah’a sığın.” (FUSSİLET/36)

Kişi yaşamı boyunca müslümanlığının bir gereği olan nefsi ve şeytanla mücadelesini sürdürdüğü ve ondan ayrılmadığı sürece genel olan bu cihat gerçek bir cihattır, Ayrıca, bir Müslüman tarafından Allah'ın iyiliği için içtenlikle yapılan her türlü iyi iş, cihad sözcüğünün ortak bir anlayışına girmektedir;

· **Allah'ın Beyt'ul Haram'ına gelmek cihattır.** Çünkü bunda pek çok zorluklar vardır ve Allah'ın rızası için sabretmesi ve malından bir şeyler harcaması gerekir. Aişe'nin (r.a.) rivayetine göre:

“Ey Allah'ın Resulü, cihadı en iyi şey olarak görüyoruz, cihat etmeyelim mi?” Peygamberimiz (Allah Resulü'nün nimetleri üzerine olsun): “Hayır! En iyi cihad kusursuz haktır.” Buhari.

· **Gerçek bir söz;** Allah Resulü (Allah'ın huzur ve rahmeti üzerine olsun) şöyle dedi:

“En iyi cihad, zalim bir zalim hükümranın önünde gerçeğin söylenmesidir.” Sahih Ebu Davud.

· **Müslüman olmayanların delil**, Kur'an'ın okunması ile ve yalanlayan kimselerin yalanlamasına karşı direnerek İslam'a davet edilmesi de cihattır. Yüce Allah şöyle dedi:

“Dileseydik her memlekete bir uyarıcı gönderirdik. Öyle ise kâfirlere itaat etme, onlara karşı bu kur'an'la büyük bir mücadele ver.” (AL-FURKAN/51-52)

· **Emredilen şeyin yapılmasına davet ve yasaktan sakındırmak da cihattır.** Peygamberlerin ve onları izleyenlerin yolu buydu. Allah Resulü (Allah'ın huzur ve rahmeti üzerine olsun) şöyle dedi:

“Allah'ın benden önce gönderdiği her peygamber havariler ve arkadaşlar topluluğunda idi. Sünnetlerini takip ettiler ve emirlerine uydular. Fakat onlardan sonra yapmadıkları şeyleri yaptık diye söyleyen ve emredilmediklerini yapan nesiller geldi. Onlarla eliyle, kalbiyle ve diliyle çarpışan herkes mümindir. Ve bundan daha düşük seviyede bir hardal tohumunun ağırlığınca bile inanç olamaz.” Muslim.

· **İnsanlara karşı iyi işler yapmak ve onlara zarar vermemek**, onlara karşı sabretmek ve onları sevindiren eylemlerde bulunmak da bir cihattır. Peygamberimiz (Allah'ın huzur ve rahmeti üzerine) şöyle dedi:

“Dul olmaktan ya da fakirlikten hoşnut olan bir kimse, Allah yolunda bir cihad eden ve gün içinde oruç tutan ve geceleri namaz kılan biri gibidir.” Buhari.

- İlim uğruna yolculuk etmek cihattandır.

Peygamberimiz (ﷺ) şöyle dedi:

“Kim bilgi edinmek için dışarı çıktıysa, o dönene kadar Allah yolunda olacak.” Tirmizi.

- İlim öğrenmek cihattandır. Peygamberimiz (ﷺ)

şöyle dedi:

“Benim bu mescidime gelen ancak hayırlı bir şeyler öğrenmek yahut öğretmek için geldiyse Allah yolunda savaşılan mücahit gibidir, aksi takdirde bir başkasının malına bakan kimse gibidir.” İbn Mace

· «Bir gün Peygamber’e (barış ve selam ona olsun) bir adam geldi ve cihada katılmak için izin istedi. Peygamber (barış ve selam ona olsun) sordu: **“Ailen hayatta mı?” Adam dedi ki: “Evet.” Ardından Peygamberimiz (Allah'ın rahmet ve rahmetleri üzerine) şöyle dedi: “Öyleyse bütün gücünü ailen uğruna sarf et!” Buhari.**

· Emanete sahip çıkma, ihanet etmeme, insanlar ya da toplum tarafından emanet edilen şeyleri korumak da cihattan sayılmıştır. Allah resulü (salat ve selam ona olsun) dedi ki:

“İş talep eden bir işçi işini hakkıyla yerine getirdiği takdirde evine dönünceye kadar Allah yolunda savaşılan bir mücahit gibidir.” Taberani.

2. Cihat, özel anlamda savunma ve talep cihadıdır.

Allah (ﷻ) şöyle buyurdu:

“Size ne oluyor da, Allah yolunda ve “Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver” diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?” (Nisa/75)

Savunma Cihadı

Savunma cihadı iki gruba ayrılır:

1. Dış Cihat

Amacı, Müslümanların topraklarına, onurlarına, mülklerine veya dinlerine saldıranlara karşı savaşarak haksızlığı gidermektir. Bu tüm insanların yasal hakkıdır ve İslam dünyevi çıkarları güvence altına almak, nüfuz yaymak, güç göstermek ya da intikam almak için savaşmayı yasaklar.

2. İç Cihat

İç cihad iki çeşittir:

Kişilere karşı Cihad

Kendini savunmak veya bir şey çalmak, öldürmek veya zarar vermek isteyen başka bir kişiye karşı insanın kendini koruması. Bu cihat ya el ile yapılır - yani, faili durdurmak için – eğer mümkün değilse dil ile yapılır, eğer bu da mümkün değilse, o zaman kalp ile yapılır. Bu son derece, adaletsizliği kınayan ve onu görmeye alışmamış olan kalplerin diriltilmesi için çok önemlidir. Peygamberimiz (ﷺ) şöyle dedi:

“Sizden biri bir yanlış görürse eliyle düzeltsin. Bunu elinizle yapamıyorsanız, o zaman dilinizle. Eğer onuda yapamıyorsanız, o zaman kalp ile düzeltin ki bu inancın en zayıf görünümü olacak.” Muslim.

Bazı gruplara karşı Cihad

Müslümanların azgınlaşmış bir gruba karşı onların doğru yola ulaşmalarına vesile olmak uğruna kalkıştıkları cihattır. Allah (ﷻ) şöyle buyurdu:

“Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa, Allah’ın buyruğuna dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer Allah’ın emrine dönerse, artık aralarını adaletle düzeltin ve adaletli davranın. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.” (AL-HUCURAT/9)

Efendimiz şöyle buyurdu:

“Kardeşine zalim de olsa mazlum da olsa yardım et.” Sahabiler sordular: “Ey Allah’ın elçisi mazluma yardımı anladık da zalime neden yardım edelim?” O dedi ki: “Onun zulüm işlemesini engellerseniz ona yardım etmiş olursunuz.” (Buhari, Ahmed ve Tirmizi’ ye ait tahric)

Talep (Saldırı) Cihadı

Talep cihadını anlamak için Efendimiz’in Bizans imparatoru Herakl ile İskenderiye yöneticisi Mukavkus’a

gönderdiği mektuplara bakmalıyız ki bu cihadın yalnızca vakıa boyutunu değil ayrıca arka planını da anlayalım.

Hristiyanları savunmak için Resulu Allah'tan (ﷺ) gelen mektuplar.

Allah Resulü (ﷺ) Hristiyanların şirke düşerek kendilerine ve birbirlerine karşı zulümlerini engellemek maksadıyla yazdığı mektuplardan biri de Rum imparatoru Herakl'e yazdığı şu mektuptur:

Allah'ın adıyla,

Allah'ın elçisi Muhammed'den Rum imparatoru Herakl'e

Selam hidayete uyanların üzerine olsun. İmdi; ben seni İslam'a uyamaya davet ediyorum, Müslüman ol kurtul, Müslüman ol Allah sana bunun karşılığını iki defa verecektir. Eğer yüz çevirirsen Ferisiler'in günahı senin üzerine olacaktır. Allah şöyle buyurmuştur: “Ey İncil halkı! Bizim ve sizin için ortak olan tek bir söze gelelim; Allah'tan başka kimseyi ibadet etmeyelim, O'na hiçbir ortak tutmayalım ve efendilerimizi Allah'la birlikte rab edinmeyelim dedi. Eğer yüz çevirirlerse deyin ki: “Şahit olun ki biz Müslümanlarız.”” (ALİ İMRAN/64) Sahih Mıslım.

Peygamberimiz (Allah Resulü'nün nimetlerine olsun) Mukavkusa da mektup yazdı:

“Rahman olan ve rahim Allah'ın adıyla.

Allah'ın elçisi Muhammed'den İskenderiye hükümdarı Mukavkus'a

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun. İmdi: Seni İslam'a uymaya çağırıyorum. Müslüman ol kurtul. İslam'ı kabul edin ve Allah size çift bir ödül vereceğiz. Eğer yüz çevirirsen kıptilerin günahı senin boynuna.” Zad'ul-Me'ad 3/603.

Resulu Allah (salat ve selam ona olsun) mektuplarında Arians ve Mısır'daki Kıptiler arasında mezhep zulmü uygulamalarından ötürü Heraklius ve Mukavkus'u suçladı.

Arienlerin Hristiyanlıkta sadece bir akım değil, aynı zamanda Avrupa'da dini çoğunluk olduğu da belirtilmelidir. Rahibe Jerome hatırlıyor: “Dünya Arian'ı uyandırdı!”

Ancak Arianlılara karşı yapılan bu korkunç eylemleri çoğu gizlemeye çalışıyor. Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyenler, ilgili literatürden faydalanabilirler.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, bütün antik dünyanın uyması gereken kural: “İnsanlar yöneticilerinin dinini şiddetle savunurlar. Hiç kimse, doğru saydığı dini kabul edemez.” Bundan dolayı talep cihadı Müslüman ordusunun İslam'ı yaymak, onu halklara ulaştırmak, Allah'ın adının yüceltilmesi ve zalim hükümdarların belirli bir inancı benimsemeye zorlama ve İslam'ı inkâra zorlama şeklindeki zulümlerini sonlandırmak maksadıyla gerçekleştirdiği bir cihattır. Sonra, bu sorunun daha ayrıntılı bir açıklaması üzerinde duracağız. Bu tür bir cihad

dizisi, önceki türlerin tam tersidir. Kelimelerle başlayın, devam edin - elinizle. Saldırgan cihat koşullarından biri de Müslümanların hükümdarlarından izin almaktır.

Bu demek oluyor Taleb cihad şartları (Cihad, İslam mesajının verilmesidir):

1- Yani Müslümanların Emiri:

Bu cihadın Müslüman emirinin izniyle olması gerekir.

Şeyh Muhammed ibn Useymin (-Allah ona rahmet etsin) dedi ki: “Ordu koşullar ne olursa olsun sadece hükümdarın izni sonucu savaş başlayabilir. Askeri operasyonların yürütülmesine yönelik itiraz, münferit kişiler için değil, mülk sahiplerine gönderilir. Onların insanların en yetkili temsilcileri (Ehlu’ı-Hallı ve’l-Akd) için tek bir kişi özne için böylece kimse hükümdarın izni olmadan bir savaş başlayabilir. Tek istisna kendini savunma. Kişiler korktuğu bir düşman tarafından saldırıya uğradıysa, kendilerini savunabilirler; çünkü bu durumda savaş, herkesin kişisel sorumluluğudur. Bir savaş başlatma yasağı hükümdarla bağlantılıdır: izni olmadan verilen bir savaş, haklarının ihlalidir. İnsanlara hükümdar izni olmadan savaşmak için izin verildi ve kargaşa başladı: herkes ata binebilir ve savaşa atılmış olabilir; ve ayrıca çok şeytan olurdu.” Eş-Şerh el-Mumti’ 8/22

2- kudret ve beceri:

Ayrıca Şeyh İbn Uthaymeen (Allah ona merhamet etsin), saldırgan bir cihadın başlaması için önemli bir şart - kuvvet varlığı - dan bahsetti. Dedi ki: “Önemli bir şart gözlemlemek gerekiyor: Müslümanların savaşma fırsatı ve gücü. Eğer güce sahip değillerse intihar olur. İşte bu sebeple Yüce Allah, Müslümanları Mekke'deyken savaşmaktan dolayı zayıf düşürmedi. Medine'ye taşındıklarında bir İslam devleti kurdular ve güç sahibi oldukları için savaşmaları emredildi. Buna dayanarak, bu koşula sahip olmak gereklidir, aksi takdirde, diğer görevler gibi, savaş onlar için zorunlu olmayacaktır. Dolayısıyla tüm görevlerin gerçekleştirilmesinin koşulu güç sahibi olmaktır.” **Eş-Şerh el-Mumti’ 8/7**

Saldırgan (talep) cihadın aşamaları

Saldırı evresi ardışık üç aşamaya sahiptir:

1. Çağrı

Müslümanların hükümdarı belli bir hükümdara İslam'ın kabulü için gönderilir. Dolayısıyla, bu hükümdar tam bir özgürlük sahibidir: İslam'ı kabul etmek ya da dinini devam ettirmek konusunda özgürdür.

2. Cizye

Cizye, tüm dünyada antik zamanlardan günümüze kadar geçen süreçte geçerli olan bir prensiptir. Bu bir iktidarın, ateşkesin ve barışın işaretidir. Daha önce, dünyadaki tüm ülkeler ya (birilerinin gücüne girmiş olsaydı) haraç aldılar ya da

(kazanan olsaydı) aldılar. Haraç ödemek, otoriteye ve itaata bir vasiyetname idi. Belli bir devlet muzaffer devlete saygı göstermeyi bıraktıysa, buna karşı savaş başlatılması gerektiği anlamına gelir. Haraç sistemi zamanımızda bile uygulanmaktadır. Bugün dünya bütün nüfuz alanlarına ayrılmıştır. Böylece, her güçlü devlet zayıf devletlerle politik ve askeri yardım alan uluslararası anlaşmalar yapmaktadır. Az maliyet için ya da ekonomik yatırım vb. bazı imtiyazların olsun - elmas, uranyum, demir, benzin - Bu yardım karşılığında, güçlü devlet başka bir ülkenin ürünlerini alır. Tüm bunlar siyasi ve askeri destek için bir gelişmedir. Bir devlet güçlü bir devlet tarafından savunulan bir ülkeye saldırırsa, o zaman bu güçlü devlet onu korumak için hemen bir siyasi istila uygular. Buna "haraç sistemi" denir.

İslam'a çağrılan kral itiraz etme ve gücünü muhafaza etme hakkına sahiptir. Hiç kimse yetkisini iddia ya onun yerine çalışıyorum, ama o bir İslam devleti gölgesinde olmayan Müslümanlar tarafından zevk koruma cizye -Küçük miktarda ödemesi gereken ederim. Nedeniyle ülkesinin bir İslam devleti sınırlanmıştır olması nedeniyle, böyle dünyanın bütün ülkeleri tarafından uygulanan bir barış anlaşması olarak kabul edilir, daha önce işaret etti. Bu, saldırganlığın, kısmen de İslam devletinin güvencesi. Birisi bu durumu saldırırsa Üstelik, o zaman, bu durumda, İslam Devleti Ordusu onu koruyacak.

Valinin onun tam bir özgürlük ve onun halkının, onu köleleştirmek baskıcı ve onların dinini dayatılmış ne isterse yapabileceği gerçeğini anlamına gelmez cizye ödemeyi kabul

gerçeğine dikkat etmek gerekir. Tam tersine, İslam'a ve onun takipçileri savaş halinde olmamalı ve Müslümanlar üzerine bu çağrı ile engel olmamalıdır. Yahudi veya Hristiyan - hükümdar İslam'a dönüştürmek zorunda istediğiniz Allah'ın dinine insanları arama engel olmamalıdır götürün için herhangi bir baskı; dinlerine yapışık kalmasını isteyen, bu yüzden kalır. Yüce Allah şöyle dedi:

De ki: **“Hak, Rabbinizdendir. İsteyen, Artık isteyen iman etsin, isteyen inkâr etsin.” Biz zalimlere öyle bir ateş hazırladıkki onun alevden duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Susuzluktan feryat edip yardım dilediklerine maden eriği gibi yüzleri yakıp kavuran bir su ile kendilerine yardım edilir. O ne kötü bir içecektir. Cehennem ne korkunç bir yaslanacak yerdir.” (Kehf, 29)**

3. Savaş

Eğer hükümdar önceden bahsedildiği şeyler yani İslam'ı kabullenmesi ve jizya ödemeleri geri çevirirse o zaman Müslüman askerin onlarla savaşmasına izin vardır. Halka gelince, onlarla savaş yoktur. Aynı şekilde kadınlar, çocuklar, yaşlılar, rahipler veya barış antlaşmasında olan kimseyle savaşılmayacaktır.

Cihad Engelleri

Saldırgan cihad her zaman uygulanmaz, kendi engelleri vardır. Bunların arasında:

1. Müslümanlar için bir savaş yürütmek için güç eksikliği: ya güç eksikliği ya da az sayıda Müslümanın olması.
2. İnançsızlarla bir antlaşma veya anlaşmanın varlığı - ihlal edilemezdir. Bugün dünya devletlerinin çoğunluğu arasında anlaşmalar imzalanmıştır.
3. Savaşmayı reddetme durumunda açık bir avantaja sahip olmak, savaş için bir fırsat olsa da. Hidaybey Anlaşmasında olduğu gibi.

Cihad Hedefleri

Pek çok medya sık sık, bazı siyasi emirleri uygulamak amacıyla zehirli ve aldatıcı sözcükleri tekrarlar; cihad, bir hükümete tabi kılmak için tüm dünyaya bir savaş ilanıdır. Bu doğru değildir ve kelimelere aykırıdır

Yüce Allah:

“Rabbin dileyseydi insanları (aynı inanca bağlı) tek bir ümmet yapardı. Fakat Rabbinin merhamet ettikleri müstesna, onlar ihtilafa devam edeceklerdir. Zaten onları bunun için yarattı. Rabbinin, "Andolsun ki cehennemi hem cinlerden, hem insanlardan (suçlularla) dolduracağım" sözü kesinleşti.” (HUD/118-119)

Cihatın gerçek hedefleri, Yüce Allah'ın sözleriyle görülür:

“Saldırıya uğrayanlara zulme mâruz kaldıkları için savaş izni verildi. Allah onları muzaffer kılmaya elbette kâdirdir. Onlar sırf “Rabbimiz Allah’tır” dediklerinden dolayı haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah’ın, insanların bir kısmıyla diğer kısmını engellemesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler -ki oralarda Allah’ın adı çokça anılır- yıkılır giderdi. Allah kendi dinine yardım edenlere muhakkak yardım edecektir. Kuşkusuz Allah güçlüdür, mutlak galiptir. Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine bir yerde egemenlik versek, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoymaya çalışırlar. İşlerin sonu Allah’a varır.” (AL-HAC/39-41)

Allah (ﷻ) şöyle buyurdu:

“Size ne oluyor da, Allah yolunda ve “Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver” diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?” (Nisa/75)

Cihad'ın amacının hakikat ve dinin savunması ve adaletsizliğin ortadan kaldırılması olduğunu görüyoruz. Yalnızca Müslümanlar değil Yahudiler ve Hristiyanlar da bundan yararlanmaktadır. Keşiş odaları, Hristiyan kiliseleri, sinagogları, Musevi ve Müslümanların camileri - Allah bir savaşta tarafından haksızlığa ve yalanlara karşı kendilerini savunmak için izin vermiyorsa, gerçek arazi harap olacağını ve ibadet yerlerini imha edilecek, mağlup olurdu. Bu ayetinde, biz

cihad sonuçlarını görmek ya da "o cihad sonra": adaletsizlik, baskı ve yalanlara taahhüt gerçeğın taraftarlarının karşı zaferden., Namazı ve yeryüzünde bir zorba olmak değıl hak edenler lehine kendi özelliğinden zekât ödemek - ziyade yaramazlık daha doğıru - Ayrıca ayet (savaş açan) Mücahitin bu amaçlara uymak gerektiğini açıklar. Fakir ve muhtaç insanlar mülklerini ve servetlerini yasadışı olarak ele geçirmek için değıl, aynı zamanda müstehcenliğıın yasaklanmasını da hedefler.

Cihaddan beklentiler

Eğer cihad, Allah'ın sözünün doğırluğunu ortaya koymak, yüceltilmesini ve zayıfların korunmasını korumak için yapılırsa cihadın beklentileri nedir? Yüce Allah, bunu şu sözlerle açıkladı:

“Allah, din konusunda sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlarla iyi ilişkiler içinde olmanızı ve onlara adaletli davranmanızı yasaklamaz. Allah adaletli olanları elbette sever. Allah ancak, din konusunda sizinle savaşmış, sizi yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza yardım etmiş olanlarla dostluk kurmanızı yasaklar. Kim onlarla dost olursa işte bunlar kendilerine yazık etmişlerdir.” (EL-MÜMTEHİNE/8-9)

İbn Abbas (-Allah ondan razı olsun) dedi ki:

“Müşriklerin Peygamber (ﷺ) ve iman edenlerin yanında iki konum var: Birincisi - gayret ve onlarla

savaşmak militan putperestler, ikincisi - bir barış anlaşması imzaladığı müşrikler: Onlar savaşmazlar ve kavga etmezler.” Buhari.

Ne de olsa Peygamber Efendimiz (ﷺ) 'de şöyle dedi:

“Allah’ın ve resulün himayesinde olan kimse her hangi bir anlaşmaya katılanı öldürürse, cennetin kokusu yetmiş yıl uzaklıkta hissedilse bile, o cennete giremeyecektir ve tadına bakamayacaktır.” Tirmizi.

Ayrıca Peygamber (barış ve selam ona olsun) dedi ki:

“Eğer Mısır’ı alacaksanız kıptilere iyi davranın çünkü onlar bizim korumamız altındadır ve aile bağlarımız var.”. Muslim.

Mücahid'den şöyle nakledilir:

“Abdu Allah bn. Amr'ın ailesi bir koyun keser ve eve gelince şöyle der Abdullah: “bizim yahudi komşumuza da verdiniz mi? Bizim yahudi komşumuza da verdiniz mi?” Nitekim ben rasulu Allah salla Allahu aleyhi ve sellem'den şöyle işittim: “Cibril bana komşu hakkında o kadar tavsiyede bulundu ki neredeyse onu mirasçı kılacak sandım”.”

Tirmizi rivayet etti ve hasen olduğunu belirtti

Şeyh el-Elbâni sahih-i Tirmizi'de sahih olduğunu belirtti.

Hıristiyanların kitapları müslümanlar ve cihad hakkında ne yazmışlar:

Sonra onlara karşı Müslümanların cömert ve baskı altında tutmayan sıfatlarıyla Hristiyanlara olan davranışını kendi kutsal kitaplarından hatırlatıyoruz. Hristiyanlığın Kıpti Ortodoks dallarının en önemli kitaplarından birinde - Amr ibn el-Asa (-Allah ondan razı olabilir) ve Birinci Papa Benjamin – rivayet ediyor ki peygamberler, şehitlerin hayatları ve rahipleri içeren kitabın "**Synaxarion**" de.

“Bu hikâyenin prizma sayesinde, Cihad ve Müslümanlardan beklentileri nedeniyle Bizans İmparatorluğu ve Kıpti Hristiyanların kendi zulmü”, diğer insanlara ait görebilirsiniz, İskenderiye Benjamin birinci papa kaçmak zorunda kaldı ve on üç yıl boyunca dağlarda saklanmaya zorunda kaldı. Amr ibn el-Asa komutası (Allah ondan razı olabilir) altında bir İslam Mısır fethinden sonra 'Amr ibn el-As (-Allah ondan razı olsun) İskenderiye kentini kurtarmak için Romalılarla savaşmaya gitti. Bundan sonra güvenlik sarsıldı ve bazı kötü adamlar, St. Mark Kilisesi olan kiliseleri ve hücreleri yakma fırsatı buldu. Tamamen yağmalandı. Bu insanlardan bir tanesi bu kiliseye girdi ve orada mücevher bulunduğuna inanan elini mezarın içine soktu, ancak cesetten başka bir şey bulamadı. Mark elbiselerini alıp gemisine gitti ve gemisine sakladı. - barış ve güvenliğin bir antlaşma "Hristiyan rahip Benjamin durumunu: Amr ibn el-As (-Allah ondan razı olabilir) Papa Benjamin sürgün duyunca diyerek tüm diğer

Mısır kasabalarına mektup yazdı. İnsanları ve kiliseyi yönetmek için sakince ve güvenle geri dönmesine izin verdi. Ve onüç yıl süren sürgünden sonra Benjamin geri döndü. Amr ibn el-As (-Allah ondan razı olabilir) ona özel bir misafirperverlik sergiledi ve onun kilise ve mallarının kendisine dönme talimatı verildi. " Amra ordusu İskenderiye'yi başka bir şehre terk ettiğinde, gemilerin bir tanesini açıklığa kavuşturmak için durdurdu. Kontrol ettikten sonra, rastlantı sonucunda St. Mark'ın kafasını bulmuştu. Papa Benjamin'i kafayı alması için çağırdılar. Onunla yardımcıları ve halkı geldi. Böylece, kiliseye ulaşana kadar eğlendiler ve şarkı söyledi.”

Cihad'ın göreve kademeli olarak dayatılması:

1. Savaş yasağı

İslami çağrının başında, Müslümanlar savaş yoluyla cihad yürütmesi yasaklandı. Yüce Allah şöyle dedi:

“Anne babanın ve yakınların bıraktıklarından erkeklere pay vardır; yine anne babanın ve akrabasının bıraktıklarından kadınlara da pay vardır; azından çoğundan, belli pay.” (NISA/7)

2. Savaş izin belgesi

Ondan sonra, müşrikler onları ezmeye ve dinlerini terk etmeye teşvik etmeye başarlarsa, Müslümanlar cihad vermeye izin verildi. Yüce Allah şöyle dedi:

“Saldırıya uğrayanlara zulme mâruz kaldıkları için savaş izni verildi. Allah onları muzaffer kılmaya elbette kâdirdir. Onlar sırf "Rabbimiz Allah'tır" dediklerinden dolayı haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmıyla diğer kısmını engellemesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler -ki oralarda Allah'ın adı çokça anılır- yıkılır giderdi. Allah kendi dinine yardım edenlere muhakkak yardım edecektir. Kuşkusuz Allah güçlüdür, mutlak galiptir. Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine bir yerde egemenlik versek, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alkoymaya çalışırlar. İşlerin sonu Allah'a varır.” (EL-HAC/39-41)

3. Savaş yoluyla kendini savunma

Sonradan da, eğer bir müsülmana müşrikler saldırırsalar, müşriklerle savaşma emri verildi. Yüce Allah şöyle dedi:

“Sizinle savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın, fakat aşırılığa sapmayın; Allah aşırılığa sapanları sevmez.” (Bakara, 190)

4. Savaşmak için emir

İnsanlar toplu şeklinde Allah'ın dinine girmeye başladılar ve bununla beraber İslam düşmanları da çoğaldı. O zaman Allah müsülmanlara Allah'ın birliğini ve dinini yaymak için cihat

etmesini emretti. Hükümdarlara ve krallara islama davet mektuplarını gönderdiler. Bunların amacı tek şeydi adalet. Allah'ın birliği ve halklar arası adaletlik. Kuleleşmek değildi. Yüce Allah şöyle dedi:

“İnsanları Allah yolundan engellemek üzere taşkınlık ve gösteriş yaparak yurtlarından (savaşa) çıkıp gelenler gibi olmayın; Allah onların yaptıklarını kuşatmıştır.” (AL-ENFAL/47)

Kur'an Kerim, Allah'ın habercilerinden, Allah Teâlâ'nın medeniyetlerine inananlardan önce geldiği zulümleri anlatıyor. Yüce Allah cihadın gerçek amacı olarak Hristiyanları, Yahudileri veya Müslümanları, iman edenlere karşı adaletsizliği ortadan kaldırmak için olduğunu açıklamak için Kur'an'da zulüm tarihini insanlık tarihiyle eş zamanlı görür. Yüce Allah şöyle dedi:

“Andolsun burçlarla dolu göğe, Vaad edilmiş güne, Tanıklık edene ve edilene ki, O çukurları, alev alev yanan ateş çukurlarını hazırlayanlar mahvolmuşlardır!” (AL BURUC/1-4)

Bu ayetler Muhammet (ﷺ) ait peygamberlik görevinden önce yaşamış Yemen Hristiyanların tarihi hakkında bize anlatmak için Kuran'da bildiriliyor. Onlar, kendi halkının hükümdarları tarafından işkence gördüler; çünkü onlar, Allah'ın En Yüce olduğuna inanıyorlardı. Onlar iman edenler için derin çukurlar kazdılar ve ona alevli ateş yakıp, iman edenlere bir seçenek sundular: ya onlar dinlerinden dönecekler ya da oraya ateşe atılacaklar. Böylece Yüce Allah'a olan inançlarından

dolayı canlı canlı yakıldılar. Ve suçlular bu çukurun kenarında oturdular ve neler olduğunu izlediler.

Cihad Standartları (Cihad yürütme kuralları)

Cihadın kuralları ve zulmün, haksızlığın ve düşmanlığı ortadan kaldırılması gibi ahlaki kuralları vardır: sadece savaşa katılanlar için karşı yapılır. Yaşlıları, kadınları, çocukları, hastaları, doktorları ve tutukluları ve ibadet için emekli olan asketikleri öldüremezsiniz. Bunu, sen hayvanları öldüremez, evleri yok edemez savaş alanından kaçanları takip edemez ve ibadetleri yasaklayamaz, suları ve kuyuları kirletemezsin.

Bunlar asil Resulu Allah (ﷺ) ve cihat için gönderilen salih halifelerin ordularının, öğretileri idi. Ebu Bekir Sıddık şöyle diyordu: **“Durun, dinleyin size on şeyi vasiyet ediyorum: İhanet etmeyin, aşırıya kaçmayın, kâfirlere benzemeyin, çocukları, kadınları ve yaşlıları öldürmeyin, deveyi öldürüp yakmayın, meyve ağacını kesmeyin, koyun, inek ve davarı yemek dışında bir maksatla kesmeyin. Tüm zamanlarını odalarda harcayan insanlarla tanışacaksın, onlara dokunmayın ya da kendilerine adadıklarını yapın”** dedi.

İslam'daki savaş esirlerine gelince onların birtakım hakları vardır. Onlara işkence yapılamaz, aşağılanma, korkutmaya, açlık ve susuzluğa maruz bırakılamazlar. Aksine, iyi muamele edilmesi gerekir, çünkü Yüce Allah şöyle dedi:

“Zavallılara, yetimlere ve tutsaklara yiyecek verirler, ancak onlar için cazip olmasına rağmen. Derler ki: Onlar, kendileri sevip istedikleri halde yoksula, yetime ve esire de yemek verirler. (Ve şöyle derler:) "Biz sizi Allah rızâsı için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz.” (Al-İnsan/8-9)

İslam devleti ya da ortak çıkarlar ve uluslararası anlaşmalar gereğince savaş esirlerine başa fidye olmadan onları özgür, ya fidye için ya Müslüman tutuklular için onları alışverişi yapabilir. Yüce Allah şöyle dedi: Kâfirlerle savaşa girdiğinizde hemen öldürücü darbeyi vurun, nihayet onları çökertince esirleri sağlam bağlayın (kaçmamaları için tedbir alın). Sonra ya karşılıksız bırakırsınız yahut bedel alarak; ta ki savaş ağır yüklerini indirsın (sona ersin). İşte böyle; Allah dileseydi onları bizzat cezalandırırdı, fakat sizleri birbirinizle denemek istiyor. Allah, yolunda öldürülenlerin amellerini asla boşa çıkarmayacaktır. (Muhammed, 4)

Müslümanların fethettiği ülkede yaşayan gayrı Müslim halklara gelince İslam onlara herhangi bir şekilde düşmanlığın yapılmasını yahut onlara eziyet edilmesini yasaklamıştır. Sonuçta, Peygamber (ﷺ) dedi ki: **“kokusu bir mesafede bile hissedilir olmasına rağmen, o, Tanrı tarafından verilen sözleşmeyi ihlal eden Allah'ın ve Resûlünün himayesi altındadır. Anlaşmayı bozup öldüren kişi yetmiş yıl uzaklıktan hissedilse bile cennet kokusunu hissetmeyeceksiniz.” İbn Mace.**

Ayrıca taciz veya haksız hareket etmek, onları küçük düşürmek yasaktır. Peygamberimiz (ﷺ) şöyle dedi:

“Kim anlaşılmaya katılanlardan birine haksız davranıp, zulüm ederse kıyamette ben onu azaba çeektirecem.” Ebu Davud.

Peygamber (ﷺ) fethedilen ülkenin sakinlerine Mücahitler iyi davranmasıyla ilgili olarak şöyle buyurdu:

“Muhakkak Mısır’ı fethedeceksiniz, orada kıptiler olarak isimlendirilenler vardır. Orayı fethettiğinizde onlara, ailelerine iyi davranın zira onlar zimmet ehlidir.” Muslim.

Onun (ﷺ) hayatteyken vasiyetinin en iyi gerçekleşmesi Kudüs sakinleri ile Ömer antlaşması (Allah ondan razı olabilir) idi. O (Allah ondan razı olabilir) dedi ki: **“Allah’ın kulu ve müminlerin lideri olan Ömer Kudüs sakinlerinin güvenliğinin garantisidir. Onlara hayatlarının güvenliğı, hasta ve sağlıklı olması, mülkiyet, kiliseler, haçlar ve dini ritüelleri garanti eder.”**

Bölgenin sakinleri İslam’ı kabule zorlanamazlar. "dedi.

Tarih yenilenlere karşı uygulanan böylesine cömertlik, adalet ve bağışlama gördü mü? O (Allah ondan razı olabilir) her ne kadar onlara herhangi koşulları yayınlayabileceğı, ancak insanlar için Allah’ın dinini ve sevgiyi yaymak amacıyla, geçerlilik gösterdi. Bu, İslam’daki cihadın dünyevi menfaatlerin uğruna yapılmadığı gösteriyor.

Müslümanların yaptığı her savaş cihat mıdır?

Bir İslam ülkesinin yürüttüğü her savaşın bir cihat olmadığını akılda tutmak gerekir ve savaşan her Müslümanın bir mücahit değil. Cihadın kendi şartları vardır ve biz Müslümanlar olarak daima cihatın yararları ile savaş kazanımları arasında pay almalıyız. Fakat günümüzde birçok medya organı cihad yardımı ile İslam fikrini mevcut yöntemlerle çarpıtmaya çalışıyor ve bazı politik hedeflerin yerine getirilmesine yol açıyor. Dünya savaşlarına bakarlar ve eğer bunlar Hristiyanlar arasında yapılırsa, onlara **"böyle bir devletle savaş"** derler ve bu savaşı katılımcıların dini ile bağdaştırmayın. Ancak eğer bir tarafı müslüman olan bir savaş ise, o zaman **"aşırılık yanlısı Mücahidlerin bir Hristiyan ülkeye karşı kutsal bir savaş ilan ettikleri"** söylenir. Soru ortaya çıkıyor: **"Sana bu savaş cihad ve katılımcıları - Mücahid olarak adlandırmaya kim verdi?"** Bir savaşın cihat olarak adlandırılabilmesi için belirli kurallara, ahlaka sahip olması gerekir. Ayrıca bu savaş olmadığı takdirde ortaya çıkacak olan kötü sonuçlara bakılmalıdır ki böylelikle cihat olarak isimlendirilsin. Böyle insanlar bu savaşın bir cihaddır ve üyeleri olmadığını bilmek gerekir. Kaynaklar için bir savaş - Sen cihad diyoruz mümkün olmaktan uzaktır savaşmak siyasi bu dünyayı yöneten faktörlerin yanı sıra uluslararası ilişkiler türde bir dizi olduğunu bilmesi gerekir. Örneğin:

1. Kırım Savaşı sırasında 1853 Rus İmparatorluğu ile Osmanlı Hilafeti arasında. Birleşik Krallık ve Fransa,

müttefikleri Osmanlı Devletine yardım etmek için Rusya'ya karşı savaş ortaya çıktı. Elbette buna cihat denilen ve dini bir savaş değil, çünkü Rusya, İngiltere ve Fransa Hristiyan ülkeler, Osmanlı devleti Müslüman.

2. 1854'te Osmanlı devletinin egemenliği altındaki Yunanlılar, Rusya ve Türkler arasındaki Kırım Savaşı sırasında Türklere karşı Epir ayaklanma çağrısı yapma fırsatını kullandılar. Amacı, Türkleri Yunanistan dışına götürmekti. Bu isyanı bastıranlar İngiltere ve Fransa'ydı. Yunanistan'a giden ana hatları engellediler, ihracatı yasakladılar ve ayaklanmayı bastı, böylece Müslüman bir ülke olmasına rağmen Yunanistan'ın Osmanlı Devletinin egemenliğine devam etmesi sağlandı.

Kutsal savaş

Onların kilise ve ibadet yerlerini tahrip edip kendi dinlerinden terk ettirerek İslamı zorla kabul etmesi için insanları zorlamak - İslam'daki cihadın amacı bir kutsal savaş sayılır mı? Tabi ki, cevap "hayır" dır. Onların inanç vazgeçmek ve insanları İslam'ı kabul etmeye zorlayarak yasaklar Kur'an-ı Kerim'den net metinler vardır çünkü. Yüce Allah şöyle dedi:

“Dinde zorlama yoktur. Doğru eğriden açıkça ayrılmıştır. Artık kim sahte tanrıları reddeder de Allah’a inanırsa kopmayan sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah her şeyi işitir ve bilir.” (BAKARA/256)

Cihat, Allah'ın dinini insanlara iletmek ve onu zorlamak için yapılmaktadır. Bunun kanıtı Yüce Allah'ın sözleri:

“Eğer sizinle birlikte başlarsa, der ki: Eğer sizinle tartışmaya girerlerse, de ki: "Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah’a teslim ettim." Ehl-i kitaba ve ümmîlere, "Siz de Allah’a teslim oldunuz mu?" de! Eğer teslim oldularsa doğru yolu buldular demektir. Yok, eğer yüz çevirdilerse, sana düşen yalnızca bildirimde bulunmaktır. Allah kullarını çok iyi görmektedir.” (AL İMRAN/20)

Dini kabul etmeye zorlama yasağının nedeni, gerçek din, bilgeliği ve bağlılığı hakkındaki talimatın, dilediği kimsenin Allah'ın verdiği ilahi bir armağan olması yatmaktadır. Bu zorla gerçekleştirilemez. Bunun kanıtı Yüce Allah'ın sözleri:

“Onları hidayete erdirmek sana ait değildir. Fakat Allah, dilediğini hidayete erdirir.” (BAKARA/ 272)

İslam'ın kabul etmeleri için - Yahudileri ve Hristiyanları - gayrimüslimleri zorlamak mümkün değildir. Bu durumda olsaydı İslam'ın kabulü için koşullardan biri, zorlama samimiyet olmadığı için, onların İslam, geçerli değildir. Ama biri şöyle diyebilir: "Televizyonda kiliseyi yıkmak, hiç bir savaş var ülkelerde görüyoruz." Diyelim ki: "Belki haberler doğru, belki de değil. Ama biz bunun gerçeği varsaysak bile, kaç cami aynı ülkede imha edildi? ! Sürekli korkunç bir savaş var bir ülkeden bahsediyoruz, gibi olayların meydana gelmesi doğaldır. Ve İslam ile değil, ilkeleri ile de bağlantılı değildir.

Buna cihat denemez. Bunun nedeni, birçok insanın bu ülkeden kaçmak zorunda kalmış olması ya da öldürülmüş olmasıdır. Birçok ibadet yeri yok edildi. Cihad tüm bunlara karşıdır ve bunu tanımıyor "dedi.

Cihad ve savaş arasındaki fark

Cihat ve savaş arasındaki fark, birkaç askeri komutanın tarihine bakılarak görülebilir. Bunların arasında:

Büyük İskender

Büyük İskender büyük bir dünya kişiliği olarak, topraklarının genişletilmesi için savaşılan tüm başarılı savaşların ötesinde, halkların ve tüm dünya güçlerinin saygısını kazandı. Sonra Yunan İmparatorluğu Hindistan sınırlarına ulaştı.

Cengiz Han

Dünyanın en büyük imparatorluğunun hâkimiydi. Ölümünden sonra, sınırları Çin'den Doğu Avrupa'ya, Polonya'ya ve ötesine uzanıyordu. Farklı ülkelere birçok anıt yerleştirildi.

Hitler

Avrupa'yı fethetti. Onun imparatorluğunda birçok Avrupa devleti vardı.

İngiliz İmparatorluğu

Sömürge mülkleri Uzakdoğu'dan Uzakdoğu'ya uzanıyordu. Bu nedenle, ona "İmparatorluk, güneşin üzerinde asla batmadığı" deniyordu.

Fransız, İspanyol, Portekiz, İtalyan ve Japon kolonyal fetihleri.

Güç ve nüfuzu yaymak için doğudan batıya uzandı.

Sonuç: Tüm bu savaşların tüm savaşlara dhil olması, toprakların ve diğer devletlerin zenginliklerinin kazanılması ve aynı zamanda dünyanın dört bir yanında g ve nüfuzunun yayılması için olmuştur. Ortak sonuçları, medeniyetlerin yok edilmesi, soykırım ve halkların köleleştirilmesi, milyonlarca mağdur oldu. Tarihin bizim için teyit ettiği şey budur. Dolayısıyla, Cengiz Han ve torunu Hulagu, daha önce tuttuğu, bütün ulusları yok ettiği, yeryüzünde ktlk ve tahribatı eken kendi ülkelerinde ulusal kahramanlar olarak görülüyor. Hulagu para olarak tahmin edilemeyen kitaplar ve el yazmaları içeren "Bilgelik Evini" yok etti!

Buna dayanarak ve bu savaşlar ile cihad arasındaki farkın bilgisine dayanarak, bu tür savaşların amaçları, sonuçları ve ahlak ilkeleri ile cihadın amaçları, sonuçları ve ahlak ilkeleri arasında ayırım yapmamız gerekir! **Bu haksızlığı durduran ve barış antlaşmasını imzalayan barış sakinlerini ve gayrimüslimleri koruyan cihaddı.**

Kitab-ı Mukaddes'te Cihad

Tevrat'tan cihad bazı metinler sunmadan önce, biz İncil'den alıntılarla bizi bu konuda anlatmak istiyorum - Paul deyişle, Eski Ahit'te söylendiği cihadı övüyor. Bu savaşlarda meydana gelen masum sivillerin öldürülmesini onayladı!

Pavlus İbranilere mektubunda dedi ki: (11:30-34):
“Yedi günlük yürüyüşe göre, imanla Jericho duvarları düştü. İnanç Rahav'ın casusları benimseyerek dünya ile

fahiŖe (ve baŖka bir biçimde gördükten sonra), kâfirlere helak etmedi. Ve bu inanç krallıkların fethetti, dövme doğruluk yoluyla vaat edilen David ve Samuel ve (diğer) peygamberlere ait Gideon, Barak, ŖimŖon, Gilatlı Yiftah, anlatmak için bana zaman yetmez. Daha ne diyeyim, aslanların ağzını durdurdu ateŖi söndürdüler kılıç kenarına katı. Gszlkte yabancı orduları koymak, savaŖta güçlü yapılmıŖtır... “

Ve Ŗimdi, Eski AntlaŖma'ya ve Jericho surlarının yıkılmasından sonra olanlara bakalım; bunlar hakkında Paul'un hatırladığı ve övgüyle söz ettiği bu eylem:

YeŖu 6:16-24: “Ŗehir büyünün altındadır ve onun içindeki her Ŗey rab'dir; Rahab'ı fısılda yalnızca hayatta kalmasına izin verin, o ve evinde olan herkes; çünkü gönderdiğimiz peygamberleri sakladı; Yeminli olarak bir Ŗey alırsanız kendiniz de lanete maruz kalmayın yahut da İsrail oğullarının kampında by yapmaz ve onun için sıkıntı çekmeyin diye yemin ederim; Bütün gmŖ ve altın, pirinç ve demir gemi Rab'be kutsal olacak ve Rab Hazinesine girecektir. Halk haykırdı ve borazan patladı. İnsanlar sesini duyduklarında halk yüksek sesle haykırdı ve Ŗehrin duvarı vakfına kt ve halk her biri kendi yanından Ŗehre girdi ve Ŗehri aldı. Kentte bulunanları, kocaları, eŖleri, gençleri, yaŖlıları, sığırları, koyunları ve eŖekleri hepsini kılıçla yok ettiler [...] Ve içindeki Ŗehir ve her Ŗey ateŖle yakıldı.”

Erkek, kadın, çocuk ve hatta hayvanları - Onlar sadece tüm canlıları öldürecek kadar değildi, bütün şehir yandı!

3 Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.> >> . **(1 Samuel 15:3)**

“Ve onların kızları gözlerinden önce vurulacak; Evleri yağmalanacak ve eşleri lekelenmeyecek.” **(Yeşaya 13:16)**

“Yakalananın bedeni delik deşik edilecek, Ele geçen kılıçtan geçirilecek. Yavruları gözleri önünde parçalanacak, Evleri yağmalanacak, Kadınlarının ırzına geçilecek.” **(Yeşaya 13:15)**

“Ve Davut kullarını komuta ve onlar ikisini de öldürdü ellerini ve ayaklarını kestim Hebron ağaca astılar.” **(Samuel 4:12 'de İkinci Gezinme)**

“Ve bunun içinde olan halklar yok edilmesi için testere, demir çekiçlerle işkence edildi. Davut Ammonluların tüm şehirlere böyle yaptı.” **(Kroniklerin İlk Kitabı 20:3)**

YEDİNCİ BÖLÜM

İslam şeriatı ve mevzu hukuk arasında abartma ve aşırılık

- İslam şeriatında abartma ve aşırılığa karşı mücadele.
- Hristiyanlıkta ruhbanlık
 1. Bekaret evlilikten daha üstündür
 2. Boşanmanın olmaması
 3. Kafa kesme
- İslam ve kölelik sistemine karşı mücadele
- Yahudilerin ve hristiyanların Kitab-ı Mukaddes'te kölelik sistemi
- İslam ve ırkçılığa karşı mücadele
- İslam şeriatında dünyadan zevk alma caizliği ve onu imar etmeye teşviği

İslam şeriatı ve mevzu hukuk arasında abartma ve aşırılık

İslam şeriatında abartma ve aşırılığa karşı mücadele

Allah Teala Muhammed (ﷺ)'i göndermiş ve ona rahmet olan şeriatı indirmiştir. Allah Teala dedi ki:

“(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” (ENBİYA/107)

Bütün işlerinde rahmettir. Kendilerine fayda ve zarar vermediği putlara hayret içinde tapan ve kendileri gibi kulları Allaha ortak koşan kendileri ve canları için rahmettir. Ve onları yalnız Allaha ibadet etmek ve Ona ortak koşmayı bırakmaya hidayet etmiştir.

Vücutları için de rahmettir, çünkü onları zarara uğratan yiyecekleri ve içecekleri haram kılmıştır. Allah Teala dedi ki:

“De ki: “Bana vahyolunan Kur'an'da bir kimsenin yiyecekleri arasında leş, akıtılmış kan, domuz eti -ki o şüphesiz necistir- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir (murdar) hayvandan başka, haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Fakat istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın kim bunlardan yeme zorunda kalırsa yiyebilir.” Şüphesiz Rabbin çok bağışlayandır, çok merhametlidir.” (EN'AM/145)

Ekonomileri için de rahmettir, çünkü onlara haksızlıkla kazanılan malı, dolandırma yoluyla elde edilen kazancı ve haksız yere insanların mallarını yemeyi haram kılmıştır. Allah Teala dedi ki:

“Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları hakimlere (rüşvet olarak) vermeyin.” (BAKARA/188)

Ve onlara hayat islerini düzelten, doğru yola götüren, insanların fitratlarına uygun olan ve bir abartısı yada eksikliği olmayan düzenlemeleri yasalaştırmıştır. Allah Teala dedi ki:

“Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!” diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslam dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır.” (ŞURA/13)

Allah Muhammed (ﷺ)'i rahmet şeriatı ile göndermiştir. Allah Teala dedi ki:

“Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.” (AL-I İMRAN /159)

Allah onu kibarlık ve yumuşaklık şeriatı ile göndermiştir. Allah Teala onu göndererek insanlara iyilikte bulunduğunu anlatmaktadır:

“Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, mü'minlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.” (TEVBE/128)

Bu şeriatın sıfatlarından müsamahakarlık ve kolaylıktır, onda zorluk (sertlik) ve meşakkat yoktur. Allah Teala diyor ki:

“Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararındır.” (BAKARA /286)

Allah Resulü (ﷺ) diyor ki:

“Size neyi yasakladıysam ondan uzak durun ve size neyi emrettiysem onu gücünüz yettiğince yapmaya çalışın.” (Sahih el-Buhari)

Eşi Mü'minlerin Annesi Aişe (ra) onun hakkında demiş ki:

“Rasûlu Allah iki iş arasında muhayyer kaldığında, eğer günah değilse, onların en kolayını, tercih ederdi. Eğer günah ise, günahlardan en uzak insan o olurdu.” (Sahih Müslim)

Allah onu dinde öncekilerin yaptıkları gibi tefritten ve ifrattan sakındıran ap açık nasslarıyla her türlü abartı ve

aşırılığa karşı mücadele eden şariat ile göndermiştir. Allah Teala dedi ki:

“De ki: "Ey Kitap ehli! Hakkın dışına çıkarak dininizde aşırı gitmeyin. Daha önce sapmış, bir çoklarını da saptırmış ve dümdüz yoldan da şaşmış bir milletin arzu ve keyiflerine uymayın."” (MAIDE/77)

· Dinde sertliği ve aşırılığı yasaklamış. Resulu Allah (ﷺ) ondan daha çok ikaz ederek demiş ki: **“Dinde aşırı gitmekten sakının. Çünkü sizden öncekiler dinde aşırı gitmekle helâk oldular.”** (Hadisi İmam Ahmed, en-Nesai, İbn-i Mace rivayet etmişler. Es-Silsile es-Sahihah 2144)

· İbadetlerde de sertliği ve aşırılığı yasaklamıştır. Enes ibn-i Malik anlatmıştır: **“Üç kişilik bir grup Peygamber Efendimizin (ﷺ)’in eşlerinin evlerine gelip Peygamber (ﷺ)’in ibâdetinden sordular. Kendilerine anlatılınca, azımsayarak şöyle dediler: “Peygamberin (ﷺ) yüce mevkiinden kendimize bakacak olursak biz neredeyiz? O’nun geçmiş ve gelecek günahları bile bağışlanmıştır.” Onlardan birisi: “Ben geceleri hep namaz kılacağım ve hiç uyumayacağım.” dedi. Diğer: “Ben bayram günlerinden başka tüm seneyi oruçlu geçireceğim ve hiç ara vermeyeceğim” dedi. Öbürü: “Ben de kadınlardan ayrı bir yere çekileceğim ve hiç evlenmeyeceğim” dedi. Resûlu Allah Efendimiz (ﷺ) gelince bunları çağırttı ve dedi ki: “Şöyle şöyle konuşanlar sizler misiniz? Haberiniz olsun; Allah’a and olsun ki, ben sizin Allah’tan en çok korkanınızım ve sizden daha çok takvâ sahibiyim. Fakat ben bazan oruç**

tutar, bazan ara veririm. Geceleri namaz da kılarım, istirahat için uyurum da. Benim sünnetim budur. Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir.” (Sahih Buhari)

Davranışlarda da sertliği ve zorluğu yasaklamış. Resulü Allah (ﷺ) dedi ki:

“Şüphesiz ki bu Din kolaylıktır. Her kim, (kolay olan) bu dini zorlaştırırsa altında kalır.” (Sahih Buhari)

· Allaha davet etmekte de sertliği ve aşırılığı yasaklamış. Resulü Allah (ﷺ) dedi ki:

“Kolaylaştırınız! Zorlaştırmayınız! Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.” (Sahih Müslim)

Hıristiyanlıkta ruhbanlık

İslam’da diğer dinlerde gibi ruhbanlık ve kilise rütbeleri yoktur. Allah Teala bu işi yapan eski dinlerin mensuplarını eleştirmiştir. Allah Teala dedi ki:

“Sonra bunların peşinden ardarda peygamberlerimizi gönderdik. Onların arkasından da Meryem oğlu İsa’yı gönderdik, ona İncil’i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk. (Kendiliklerinden) icat ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık. Allah’ın rızasını kazanmak için onu kendileri icat etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman edenlere mükafatlarını

verdik. Fakat onlardan birçoğu da fasık kimselerdir.”
(Hadid 57:27)

Resulu Allah (ﷺ) bundan çok sakındırmıştır. Dedi ki:
“Kendinizi fazla zorlamayın! Sizden öncekiler kendilerini zorlayıp sıkıntıya sokmaları nedeniyle helak olmuştur. Onların katmtılanm manastırlarda (kendilerine edindikleri hücre ve ibadethanelerde) bulursunuz. ((Kendiliklerinden) icat ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık.” (Silsile-i Sahiha: 3124)

İsa Mesih (ﷺ) rahip değildive ruhbanlığı ümmeti için meşrulaştırmadı, aksine o talebelerine milletlere gidip onlara Allah’ın dinini ulaştırmayı ve onları doğru dine hidayet etmeyi emretmiştir.

İslamda din adamı büyük bir sorumluluk taşımaktadır. O insanların arasında bulunarak iyiliği emretmeli, kötülüğü nehyetmeli ve doğru yolu göstermeli, çünkü Hz. Peygamber buyurdu ki: **“Bir ayet dahi olsa benden olan bir bilgiyi iletiniz.”** (Sahih Buhari)

Aynı şekilde din adamı toplumun faydalı üyesi ve iyi lideri olmalıdır. Hz. Peygamber dedi ki:

“İnsanların arasına karışan ve onların eziyetine sabreden mümin, insanların arasına karışmayan ve onların eziyetine sabretmeyen müminden daha hayırlıdır.” (Bu hadisi Buhari “El-Adab’ul-Mufred” kitabında rivayet etmiş. Alabni bu hadisi tashih etmiş. Sahih’ul-Cami’)

Din adamı toplumuna karşı muhtaç olmamalı ve geçinmek için onlardan dilenmemli.

Peygamberler (asvs) elleriyle çalışıyor ve çobanlık ederek kendilerin ve ailelerin geçimini sağlıyorlardı. Peygamber (ﷺ)'e sormuşlar:

“Sen de mi, Ey Allah'ın Resûlü, çobanlık yapmıştın?” “Evet. Allah hiçbir peygamber göndermedi ki, koyun çobanlığı yapmamış olsun.” (Sahih-i Buhari)

Bekaret evlilikten daha üstündür.

Pavlus 1. Korintlilere mektubunda diyor ki: **“Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: “Erkeğin kadına dokunmaması iyidir” diyorsunuz... Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur.” (7:1-8.)** Yani bekar.

Tabi ki, bu Pavlus'un kendi öğretileridir, İsa Mesih (ﷺ)'in değil, bu Allah'ın yarattığı insanların fitratına karşıdır, üstelik evlilik tüm peygamberlerin sünnetidir. Allah Teala dedi ki: **“Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber bir mucize getiremez. Her ecelin (vadenin) bir yazısı vardır.” (RA'D/38).**

Peki günümüzdeki medeni toplumlar insan türünü bitirecek bu sözleri kabul ediyorlar mı? Allah bizim için yok

olmayı ya da dünyayı imar edip gelişmemizi istemiş? Hepsi bu Allah'ın verdiği:

“O, sizi yeryüzünde halifeler (oraya hakim kimseler) yapan, size verdiği nimetler konusunda sizi sınamak için bazınızı bazınıza derece derece üstün kılandır. Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır. Şüphe yok ki O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (EN’AM/165) emre karşıdır.

Biz insanlardan bekareti ve evlenmemeyi talep ettiğimizde onların yerleşik içgüdüsüne vuruyoruz. O insanın yeme ve içme gibi doğal ihtiyacıdır, ancak İslam şeriatı onu evlilik yoluyla gidermeyi meşru kılmış. Böylece iki eş için de sevgi, merhamet ve psikolocik dengelilik sağlanır. Allah Teala dedi ki: **“Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.” (RUM/21)**

Allah Resulü (ﷺ) evliliği emretmiş ve evlenmeyip zühd içinde yaşamayı şiddetli bir şekilde yasaklamıştır. Dedi ki: **“Sevimli seven doğurgan bir kadınla evlenin. Çünkü ben kıyamet gününde sizin çokluğunuzla iftihar ederim.” Sahih İbn-i Hibban. Albani tashih etmiş. Sahih Ebi Davud 1789.**

Hız. Peygamber özellikle gençleri fuhuşu engellemek için evliliğe teşvik ediyordu, çünkü sehvet onlara üstün gelmektedir. Dedi ki: **“Ey gençler topluluğu! Kimin evlenmeye (bedeni ve mali) gücü yeterse hemen evlensin. Zira evlilik, gözü**

(harama karşı) daha çok yumduran, ırzı daha fazla koruyandır. Kimin de buna (mali) gücü yetmezse ona oruç tutmak gerekir. Çünkü oruç, onun (şehvetini teskin) için enemedir.” (Buhari ve Müslim)

Bundan üstelik, evlilik savap kazanmanın bir yolu edilmiştir. Peygamber dedi ki:

“Birinizin, hanımıyla münasebet kurmasında bile bir sadaka vardır.” Dediler ki: "Ey Allahın Resûlü! Birimiz hanımı ile cinsel ilişkide bulununca sevap alır mı?" "O, şehvetini haram yollardan giderdiği zaman günah almaz mı? İşte bunun gibi, şehvetini helâl yollardan tatmin ederse, bu onun için bir sevap olur!" (Sahih Müslim)

Boşanmanın olmaması

Matta İncili: “Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin’ denmiştir. Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.” (5:31-32)

Medeni toplumlar boşanmanın caiz olamamasını kabul ediyor mu ya da gerçekten boşanmanın en yüksek oranı gelişmiş ülkelerdedir? Hıristiyanlar bu öğretileri kabul ettiler mi ya da onları abartı olarak bulmuşlar? Bilimsel gerçeklere göre belli bir kaç evlilikler devam edemez. Onların devamında ancak boşanma ile kaldırılabilir zararlar vardır. Bundan üstelik, biz gazetelerde okuduk ki, bir kadın boşanamadığından dolayı hıristiyan kocasından ve onunla beraberlikten kurtulmak için

onu öldürmüştür. İslam ise insanlara kolaylık olsun diye beraberlik devam edemediği durumlarda boşanmayı caiz kılmıştır. Eşler birbirinden kültürel ve medeni bir şekilde ayrılır ve her ikisi de memnun oldukları birileri ile evlenirler. Allah Teala dedi ki:

“Onları güzelce tutun, yahut onlardan güzelce ayrılın.” (TALAK/2)

Günümüzde tüm medeni ülkeler bu konuda İslam şeriatına uymuş, boşanmayı meşrulaştırmış ve onu medeni, boşanmayı tamamen rededen kilise iktidarından uzak bir hale getirmişler.

Kafa kesme

Düşmanların kafalarını kesmeyi ve ölü vücudu göstermeyi İslam yasaklamış ve bunu yapmaktan sakındırmıştır.

“Amr b. el-As ve Şurhabil b. Hasene Ukba ile Ebu Bekir’e Şamlı Yanak isimli adamın kafasını göndermişler. Ebu Bekir’e ulaştığı zaman o bu işi yadırgamıştı. Ona: “Ey Rasulu Allah'ın halifesi! Ama onlar bunu bize yapıyorlar?” dediğinde, şöyle cevap verdi: “Fars ve Rumun yaptıklarına mı uyacaksınız? Bana hiç kimsenin başını getirmeyin. Bana bir mektup yazmanız ve haber göndermeniz yeter.” (İbn-i Hacer Askalani)

Çağımızda Batı medyadaki bazı program sunucuları müslümanlara kafa kesme adetini atfetmektedirler. Ama o program sunucuları dönüp tarihi okusaydılar aksinin doğru olduğunu bulurdular. Kısa zaman önce onların memleketlerinde kaç kafa kesildi ki! Örneğin, Milano kilisesinin duvarlarının dış tarafında bir elinde kesilmiş kafa ve diğer elinde uzun kılıç tutan süvari heykeli vardır. Peki müslüman camilerin duvarlarında böyle bir heykel hiç gördük mü? Bazı müslümanların tarafından görülen baş kesmeler bireysel ve şahsi olaylardır. Onların şeriatla hiç bir alakası yok ve İslam onlardan temizdir.

Allah Teala diyor ki:

“Eğer ceza verecekseniz size yapılanın misliyle cezalandırın. Eğer sabrederseniz, elbette bu, sabredenler için daha hayırlıdır.” (NAHL/126)

İslam ve kölelik sistemine karşı mücadele

İslam kölelik sistemine karşı tüm yöntemlerle mücadele etmiş: köleleri azat etmeyi emretmiş, anları azat etmeye kanunlaştırmış, kölesini azat eden kişiye büyük sevap vadetmiş ve cennete girmenin sebeplerinden kılmıştır. Hz. Peygamber dedi ki:

“Kim köleyi azat ederse, her uzvuna karşılık Allah onun vücudunun bir uzvunu ateşten kurtarır.” (Müslim)

Ama İslam gerçekle arpışmamak için kelelik sistemini haram kılmamıştır. Cnk bu tüm toplumların szerine dayandığı iktisadi ve mali sistem olarak her devlet tarafından uygulanmıştır. Aynı şekilde, Mesih Hazretleri (ﷺ) de kelelik sistemini haram kılmamıştır. Ancak İslam keleleştirmenin bir yöntem hariç tüm yöntemleri yasaklamıştır. O da savaşta esir etme ile. Böylece İslam keleliğın kaynaklarını bire kadar daraltmış ve karşılığına azat etmenin kanallarını genişlermiştir. Azat etme müslümanın işlediğı bir çok keffareti kılınmıştır.

• **Mesela yanlışlıkla ldrme.** Allah Teala dedi ki:

“Kim bir mmini yanlışlıkla öldürürse bir mü'min köleyi azad etmesi ve bağışlamadıkları sürece ailesine diyet ödemesi gerekir. (ldrlen kimse) mü'min olur ve düşmanınız olan bir topluluktan bulunursa, mü'min bir köle azad etmek gerekir. Eğ sizinle kendileri arasında antlaşma bulunan bir topluluktan ise ailesine verilecek bir diyet ve mü'min bir köle azad etmek gerekir.” (NISA/91)

• **Yemini bozma.** Allah Teala dedi ki:

“Allah, boş bulunarak ettiğınız yeminlerle sizi sorumlu tutmaz. Ama bile bile yaptığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bu durumda yeminin keffareti, ailenize yedirdiğınızın orta hallisinden on yoksulu doyumak, yahut onları giydirmek ya da bir köle azat etmektir.” (MAIDE/89)

• **Zihar.** Allah dedi ki:

“Kadınlardan zihar yaparak ayrılıp sonra da söylediklerinden dönecek olanlar, eşleriyle birbirlerine dokunmadan önce, bir köle azat etmelidirler.” (MÜCADELE 58:3)

• **Ramazan ayında cinsel ilişki.** Ebu Hureyre’den rivayet ediliyor ki, bir adam oruçluyken eşine yaklaştı, ve bunu Allah’ın Resulüne bildirdi. Hz. Peygamber, **"Bir köle azat edebilir misin?" buyurdu. Adam "Hayır" dedi. "İki ay ara vermeden oruç tutabilir misin?" sorusuna "Hayır" dedi. "O zaman altmış fakiri doyur" dedi. (Müslim)**

• **Kölelere karşı saldırının keffareti edilmiştir.** Hz. Peygamber buyurdu ki:

“Kim kendi kölesine tokatk vurur ya da döverse keffaret olarak onu azat etsin.” (Müslim)

İslamın köleleri serbest bırakmaya gayretini destekleyen meseleler:

1. Mükatebenin emredilmesi. Mükatebe – köle ve efendisi arasında yapılan bir akit olup, bu akidde aralarında anlaştıkları belli bir meblağ karşılığına köle azat edilir. Bazı fukahaya göre köle talep ettiği durumda mükatebe vaciptir. Bu görüş Allahın şu sözüne dayanmaktadır: **“Sahip olduğunuz kölelerden "mükâtebe" yapmak isteyenlere gelince, eğer onlarda bir hayır görürseniz onlarla mükâtebe yapın. Allah'ın size verdiği maldan onlara verin.” (NUR/33)**

2. Kölelerin azat edilmesi zekattan karşılanan masraflardan kılınmıştır. Allah Teala dedi ki:

“Sadakalar (*zekatlar*), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslam'a ısındırılacak olanlarla (*özgürlüğüne kavuşturulacak*) köleler, borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (TEVBE/60)

Yahudilerin ve hıristiyanların kutsal kitabında kölelik sistemi

Yasanın tekrarı (20/10-16): “¹⁰ Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. ¹¹ Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler. ¹³ Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin. ¹⁴ Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. ¹⁵ Yakınınzdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız. ¹⁶ Ancak Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız.”

Mısırdan Çıkış (21/7-8): “⁷ Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak. ⁸ Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan

hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz.”

Mısırdan Çıkış (21:5-6): “⁵ Ama köle açıkça, 'Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür olmak istemiyorum' derse, ⁶ efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapıya ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek.”

Mısırdan Çıkış (22/1-3): “Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır.”

Şimdi ise Matta İncilin Mesih (ﷺ) efendimize atfettiğini okuyalım.

İslam ve ırkçılığa karşı mücadele

İslam ırkçılığı ve sınıfçılığı kenara atan yasalarla insanların arasındaki ayrımcılığın bütün çeşitlerini iptal etmiş. İslamda insanlar arasındaki üstünlük şeriatın uygulamalarına dayanır.

Allah Teala dedi ki: **“Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır.” (HUCURAT/13).**

Allahın Resulü dedi ki: “Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi; kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan korkmaktır. Allah yanında en kıymetli olanınız O'ndan en çok korkanınızdır. Ben size iettim mi?” “Tabi ki, ey Allahın Resulü.” “Duyan duymayana da iletin.” (Silsile-i Sahiha)

Aynı anda yahudilerin ve hıristiyanların kutsal kitabında şunları bulmakrayız:

Matta İncili (15/24): “²⁴ İsa, «Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim» diye cevap verdi. ²⁵ Kadın ise yaklaşp, «Ya Rab, bana yardım et!» diyerek O'nun önünde yere kapandı.[n] ²⁶ İsa ona, «Çocukların ekmeğini alıp köpekler atmak doğru değildir» dedi. ²⁷ Kadın, «Haklısın, Rab» dedi. «Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer.» ²⁸ O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: «Ey kadın, imanının büyük! Dilediğin gibi olsun.» Ve kadının kızı o saatte iyileşti.”

Bu satırlarda İsa Mesih (ﷺ) efendimizin dünyayı kurtarmak, çarmıha uğramak ve kurban olmak için geldiğini iddia edenlere açık ve net cevap vardır. O sana açık bir şekilde diyor ki: hayır efendim, ben senin için gönderilmedim, seni bilmiyorum bile, ben ancak İsrail oğulları için gönderildim!!!

Yasa'nın Tekrarı (23/19-20): ¹⁹ Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız. ²⁰ Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın."

İslam şeriatında dünyadan zevk alma caizliği ve onu imar etmeye teşviği

Elbise ve temizlik

İslam şeriatı müslümana her durumda elbisesinde, dış görünüşünde, kokusunda ve konuşmasında güzel olmasını ermetmektedir. Allahın Resulü (ﷺ) dedi ki:

"Muhakkak ki Allah güzeldir, güzelliği sever." (Sahih Müslim)

Cabir b. Abdu Allah dedi ki:

"Peygamber (ﷺ) bize gelmişti. Derken saçı-başı dağınık bir adam gördü. Bunun üzerine Rasulu Allah (ﷺ):

- 'Bu adam saçlarını düzeltecek bir şey bulamıyor mu?' buyurdu." (Sünen Ebu Davud. Albani tashih etmiş)

Ebu'l-Ahvas babasında rivayet etmiş ki:

"Üzerimde âdi bir elbise olduğu halde Resulu Allah aleyhissalâtu vesselâm'ın yanına gelmiştim. Bana: "Senin malın yok mu?" diye sordu. "Evet var!" cevabıma: "Hangi

çeşit maldan?" sorusunu yöneltti. "Her çeşit maldan Allah bana vermiştir (deve, sığır, davar, at, köle, hepsinden var)" demem üzerine: "Öyleyse Allah Teâlâ hazretleri sana bir mal verdiği vakit Allah'ın verdiği bu nimetin eseri ve fazileti senin üzerinde görülmelidir!" buyurdular." (Ebu Davud. Albani tashih etmiş)

Cabir b. Semure dedi ki:

“Mehtaplı bir gecede Resûl-i Ekrem Efendimizi kırmızı renkli bir elbise içinde gördüm. Hangisinin daha güzel olduğunu anlamak için bir onun yüzüne bir de Ay'a baktım. Yemin ederim ki, bence onun mübarek yüzü Ay'dan daha güzeldi.” (Tirmizi, Sahih)

Bera b. Azib dedi ki:

“Allahın Resulü (ﷺ) orta boyluydu. Göğsü ile iki omzunun arası genişçeydi. Gür saçları başından kulak memesine kadar inerdi. Onu kırmızı renkli bir elbise içinde görmüştüm; ben hayatımda ondan daha güzel bir varlık görmedim.” (Sahih Müslim)

Ebu Zemil Abdu Allah b. Abbas'tan, naklen dedi ki:

“Haririyye ortaya çıktığı zaman Ali'nin (ra) yanına geldim. Bana: “O damlara git”, dedi. Ben yemaniyyeden en güzelini giydim. (Ebu Zemil dedi ki: İbn Abbas güzel ve yakışıklı biriydi). İbn Abbas dedi ki: “Yanlarına geldim. Bana "Ey İbn Abbas! Merhaba! Bu güzel elbise de ne?" Şöyle cevap verdim: "Beni kınamayın! Ben, Allah Resulü salla Allahu aleyhi ve sellem üzerinde bundan daha güzel

elbiseler gördüm.” (Ebû Dâvud. Şuayb el-Arnâvut: isnadı güçlü)

Şeriat bakımından, müslüman her durumunda şık görünmesi için israf ve kibir olmaksızın malını harcarsa sevap kazanır.

“Ey Ademoğulları! Her mescitte ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiğîn için fakat israf etmeyin. Çünkü o, israf edenleri sevmez.” (A’RAF/31)

İslam şeriatında, bazı şiiilerin ve sufilerin belli renkli (yeşil, siyah vb.) elbise giydikleri gibi, “İslam kıyafeti” diye bir şey yok. Ancak İslam şeriatında elbise ile ilgili her müslüman erkek ve kadının uyması gereken kuralllar vardır.

- Elbisede gayrı müslimlere benzeme olmamalı, budistlerin, hristiyanların ve yahudilerin rahiplerinin ve papazlarının giydikleri elbise mesela. Allahın Resulü dedi ki:

“Kim bir kavme benzemeye çalışırsa o, onlardandır.” (İbn Hibban – sahih)

- Elbise Allah’ın ortaya çıkarmaya yasakladığı avreti kapatmalı, avreti çıkartacak kadar kısa ya da şeffaf olmamalı.

- Elbise temiz, güzel ve hoş olmalı. Allah’ın Resulü (ﷺ) birini kirli elbise giymiş halde görünce:

“Bu adam elbisesini yıkamaktan aciz mi?” Ebu Davud

- Elbisenin kokusu iyi olmalı, insanları sahibinden nefret ettirmemeli. Allah’ın Resulü (ﷺ) sarımsak ya da soğan yemiş

olan kimseye, kokusu etraftakileri rahatsız ettiği için namaza gelmeye yasaklamıştır. Dedi ki:

“Her kim şundan yerse -ilk önce sarımsak dedi sonra sarımsak soğan ve pırasa dedi- mescidlerimize yaklaşmasın. Muhakkak ki melekler de insanların rahatsız oldukları şeyden rahatsız olurlar.” (Sahih Muslim)

- Şöhret elbisesi olmamalı. Sahibi elbiseyi giydiği zaman insanlar iyiliğinden şaşırarak ve sahibinin gururu ve kibiri artacak kadar yaşadığı toplum için tuhaf gelmemli. Ya da örf bakımından şekli uygun olmayan ve mertliğe zıt bir elbise olmamalı. Allah’ın Resulü (ﷺ) dedi ki:

“Kim dünyada şöhret elbisesi giyerse Allah da ona kıyamet gününde zillet elbisesini giydirebilir.” (Ahmed. Albani tashih etmiş. Sahih Ebu Davud)

- Erkeklerin kadınlara ve kadınların erkeklere benzerlik olmamalı. Ebu Hureyre dedi ki:

“Allah’ın Resulü (ﷺ) kadın elbisesi giyen erkeği ve erkek elbisesi giyen kadını lanet etmiş.” (Sahih İbn Hibban)

Müslümanın dış görünüşüne önem vermesinin ehemmiyetine işaret eden hadisler vardır. Daha fazlasını okumaya isteyen İslamda elbise hakkında kitaplara dönüş yapabilir. Zikrettiğimizden özet çıkarıyoruz ki, İslam şeriatı mü

Görünüşüne büyük bir önem vermektedir. Böylece, müslüman kötü görünüşü ve temizlik yapmaması sebebiyle insanları kendisinden nefret ettirmemeli.

Ve burada çok önemli bir nokta vardır. Bu mesele gayrı müslümanların gözünde, özellikle Batı ülkelerinde, İslam şeriatı hakkında şüpheye sebep olabilir. Batıya giden ve o ülkelerdeki bazı yeni müslümanlar tuhaf görünebilecek, kendisini görenlere müslüman olduğunu göstermek amacıyla koyu gri renkli cilbab (uzun elbise) giyiyorlar. (Aslında bu elbiseyi Yukarı Mısır ehli giyiyor, hem müslümanlar hem hristiyanlar. Böylece onlar müslüman olduklarını değil, Yukarı Mısır'dan olduklarını gösteriyorlar). Ve bazen o uzun elbise üzerine üniforma ya da askeri ceket giyiyorlar (asker olmamalarına rağmen), ya da kafalarına tuhaf bir şekilde şal bağlıyorlar. Aslında giymesi gereken insanlara kendisini beğendiren ve rahatlık duygusunu veren elbisedir. İnsanları nefret ettiren, tedirgenlik veren ve şüpheye sebep olacak bir elbise olmamalıdır. Allah Resulünün (ﷺ) tüm insanların arasında dış görünüşü ve kokusu en iyiydi, ve onu gören herkes huzur ve sukunet hissediyordu.

Ancak belli bir kurum mensuplarının nispetini gösteren ve belli bir mezhep ya da fırka mensuplarının, sufiler ve şiiler giydikleri gibi, kıyafetler arasında ayırmamız lazım. Mesela okulların, üniversitelerin, devletin resmi kurumların kıyafet mezhebi ya da dini esasa dayanmamaktadır. O kıyafetler ancak çalışanların kuruma nispetini göstermektedir.

Yemek ve içecek

Allah Teala dedi ki:

“De ki: "Allah'ın, kulları için yarattığı zîneti ve temiz rızkı kim haram kılmış?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında mü'minler içindir. Kıyamet gününde ise yalnız onlara özgüdür. İşte bilen bir topluluk için âyetleri, ayrı ayrı açıklıyoruz.”” (A’RAF/32)

İslam şeriati, haram olduğuna dair delil bulunan hariç tüm yemeklerden ve içeceklerden zevk almayı caiz kılmıştır. Alah Teala dedi ki:

“Ölmüş hayvan, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, (*henüz canı çıkmamış iken*) kestikleriniz hariç; boğulmuş, darbe sonucu ölmüş, yüksekten düşerek ölmüş, boynuzlanarak ölmüş ve yırtıcı hayvan tarafından parçalanmış hayvanlar ile dikili taşlar üzerinde boğazlanan hayvanlar, bir de fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. İşte bütün bunlar fısk (*Allah'a itaatten kopmak*) tır.” (MAIDE/3)

Allah Teala dedi ki:

“Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem de insanlar için (*bazı zahiri*) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından büyüktür." Yine sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan arta kalanı." Allah size âyetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz.” (BAKARA/219)

Vücudü, Allah'ın izniyle, hastalıklardan koruyan yemek ve içecek için sağlıklı yöntem anlatılmıştır. Allah'ın Resulü (ﷺ) dedi ki:

“Ademoğlu karnından daha kötü bir kap doldurmamıştır. Oysa ki Ademoğlu için belini doğrultacak birkaç lokma yeterlidir. Şayet mutlaka yemesi gerekiyorsa, o zaman (midesinin) üçte birini yemek, üçte birini su, üçte birini de nefes için ayırsın.” (Sahih El-İrva 1983)

Mubah eğlence

İslam şeriatına göre hayat, bazılarının zannettikleri gibi, refahtan ve mubah eğlenceden uzak değildir. Hanzala el-Esedî anlatıyor ki:

“Bir gün Hz. Ebû Bekir (r.a)’le karşılaştık. Bana:

“Nasılsın?” diye sordu.

“Hanzala münafık oldu.” dedim.

“Subhanallah, sen neler söylüyorsun?” diye şaşırdı. (Ben) açıkladım:

“Peygamber (ﷺ) ’in huzurunda olduğumuz sırada bize cennet ve cehennemden söz edilir, sanki gözlerimizle görmüş gibi oluruz. Oradan ayrılıp çoluk çocuğumuza, bağ bahçemize karışınca çoklukla unutup gidiyoruz.”

Hz. Ebû Bekir (r.a) de:

“Allah’a yemin olsun ki ben de aynı şeyi hissediyorum.” dedi. Beraberce Peygamber (ﷺ) ’e gittik ve bu durumu açtık. Bize:

“Nefsimi kudret elinde tutan Zat-ı Zülcelâl’e yemin olsun ki, siz, benim yanımdaki hali dışarıda da devam ettirip (cennet ve cehennemi) hatırlama işini koruyabilseniz muhakkak melekler sizinle yataklarınızda ve yollarda musâfaha ederdi. Fakat ey Hanzala, bazen öyle bazen böyle olması normaldir (münafıklık değildir), dedi ve (son cümleyi) üç kere tekrarladı.” (Sahih Müslim, 2750)

Resulü Allah (ﷺ) bu hadiste eğlenmenin ve dinlenmenin nefsin canlılığını ve aktifliğini yenilemek için gerektiğini açıklamıştır. Resulü Allah (ﷺ) ashabına mizahın, sevincin ve eğlenmenin edebini sorulduğu zaman açıklamıştır. Sahabe dediler ki: **«Ya Resûla Allah! Sen bize şaka ediyorsun!» dediler. Peygamber (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) «Evet, ancak ben, gerçekten başka bir şey söylemem.» buyurdu. (Sünen Tirmizi, 1990)**

Şaka, sözle olduğu gibi fiille de olur. Enes b. Malik anlatıyor ki:

“Zahir adında bir bedevi çölden Rasûlu Allah (ﷺ)’a hediyeler getirmişti. Döneceği sırada Rasûlu Allah (ﷺ) da ona hediyeler verdi ve:

- 'Zahir, bizim çölde yaşayanımızı temsil eder, biz de onun şehirde yaşayanını temsil ederiz' buyurdu. O alışveriş ederken Rasûlu Allah (ﷺ) arkasına dolandı, kendisini göstermeden:

- 'Ben kimim?' diye sordu. O da Rasûlu Allah (ﷺ)’ı tanıdı. Rasûlu Allah da:

- 'Bu köleyi kim satın alacak?' diye sordu. Adam:

- 'Ya Rasûla Allah (ﷺ) beni değersiz buluyorsun' dedi. Rasûlu Allah (ﷺ):

- 'Allah'ın kulu, kölesi değil misin? O halde O'nun katında değerin yüksektir' buyurdu.” (Sahih İbn Hibban, 5790. Sahih)

İslam şeriatında onun edebi vardır:

· Mizahta müslümana eziyet veren ya da onu kötüleyen bir şey olmamalı. Resulü Allah (ﷺ) dedi ki: **“Hiçbir müslümana müslümanı korkutmak helal değildir.”** (Musned İmam Ahmed, 23114, sahih)

· Şakalar doğruluk sınırını aşmamalıdır, insanları güldürmek için yalan söylenmemeli. Resulü Allah (ﷺ) dedi ki: **“Yazıklar olsun insanları güldürmek için söz söyleyip yalan konuşana! Yazıklar olsun! Yazıklar olsun.”** (Sünen Ebu Davud, 4990, hasen)

Aynı şekilde İslam şeriatı oyalanmayı ve eğlenceyi, ok atmak ve binicilik gibi mubah olması şartıyla caiz kılmıştır. Resulü Allah (ﷺ) dedi ki: **“Üç oyundan başka diğer bütün oyunlar (eğlenceler) Müslümana haramdır. Bu üç şey, ailesi ile eğlenmesi, atını eğitmesi ve oku ile yarışmasıdır.”** (Tirmizi, Albani tashih etmiş)

Vucüdü geliştiren ve sağlığı koruyan, yüzme, düello ve güreş gibi tüm spor çeşitleri de caiz kılınmıştır.

“Hz. Peygamber kendisi gücü ile meşhur olan Rükane isimli adamla güreşmiştir, ve yendi onu. Adam çok istekliydi, dedi ki: koyuna karşılık bir koyun. Efendimiz onu tekrar yendi. Adam ona dedi ki: “Tekrar güreşelim.” Efendimiz tekrar yendi. Sonra adam (yenilince) tekrar güreşmek istedi, ve Efendimiz onu üçüncü defa yendi. Adam (sonunda) dedi ki: “Aileme bir koyunu kurdun yediğini, diğeri telef olduğunu söyleyeceğim. Peki üçüncüsü hakkında ne diyeceğim? Efendimiz dedi ki: “Seninle para için güreşmedik, elindekileri alabilirsin- borçsuzsun.” (Albani, hasen)

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gerçeklerin Keşfi

- **Kitab-ı Mukaddes'e göre Hristiyan ve Yahudi Şeriatından Örnekler**

- 1. Kitab-ı Mukaddes'e göre El Kesme Cezası**
- 2. Kitab-ı Mukaddes'e göre Zina Cezası**
- 3. Kitab-ı Mukaddes'de İdam Cezası**
- 4. Kitab-ı Mukaddes'de İnanç Hürriyeti (riddet)**
- 5. Kitab-ı Mukaddes'te Kıskançlık Hukuku (Lian)**

Gerçeklerin Keşfi

Kitab-ı Mukaddes'e göre Hristiyan ve Yahudi Şeriatından Örnekler

Batı Dünyasının geneli İslam dininin karalanmasına yönelik yayınlarıyla, İslam'ın orada olduğu, medeniyet yoksunu olup ve dünyanın tanıklık ettiği gelişmeleri takip ettiği sınırlarının vahşice pazarlanmasını gerçekleştiriyor. Bundan başka onunla kastedilen şey insanların bu rabbani dinden uzaklaşmasıdır. Öyle ki insanlar taassuplarından ve önyargılarından uzaklaşarak bu dini kavarsa bu dinin hak olduğunu ve ona tabi olmak gerektiğini bilecektir. Ancak o, insanların bilmesini sağlayacak hak sesinden korku içindedir. Dileyenler isteyecek, reddedenler kaçacaktır. Allah'ın ayette belirttiği üzere **“İsterler ki Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürüversinler, ama inkârcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlamayı istiyor.”** (TÖVBE/32)

İslam'da kanunların tatbiki, Allah'ın şeriatının uygulanmasıylaadır. Müslümanlar gibi kendimiz tarafından değildir. Biz eski dönemlerden beri gördük ki; O bireye ve topluma eşit derecede rahmettir. Kitab-ı Mukaddes'in Ahd-i Atik ve Ahd-i Cedidinde gezindiğimizde kanunların tatbik edilmesini göreceğiz. Müslümanlardan onlar için herhangi bir ayıp olmaz bilakis onlar Müslümanlardan daha da acımasızdır. Ancak Batı medyası çifte standart sahibi, İslam şeriatını sadece yayınlar ile karalayan ve kibirli olmayı elde edendir. **“Bütün dinlerin üzerindeki yerini alsın diye resulünü, doğru yol**

rehberi ve hak din ile gönderen odur, müşrikler hoşlanmasalar da.” (TÖVBE/33)

Ahd-i Atik Hristiyanların ve aynı şekilde Yahudilerin kutsal kitabı mıdır?

Anlatıya girmeden önce Hristiyan ve Yahudi şeriatından hükümlerin bir kısmını bilmek istiyoruz. Ahd-i Atik Hristiyanlar ve Yahudiler için kutsal kitap mıdır veya değil midir? Bazı Hristiyanlarla beraber olan diyaloglarımda ilk olarak yüksek bir hamasetin ortaya çıktığını görüyorum. Allah’ın vahyedilmiş kelimesi olan tahrif edilmemiş, kaybolması ve değişikliğe uğraması mümkün olmayan Kitab-ı Mukaddes’in Ahd-i Atik ve Ahd-i Cedidine karşı büyük bir hamaset. Ona hızlı bir şekilde Ahd-i Atik’ten bazı metinler okunmasından sonra ‘Bu metinleri din adamına sorman mümkündür der.’ Ve biz Yahudi değiliz. Bilakis onunla bu durum Ahd-i kadimden teberri etmek için bazı zamanlarda gerçekleşecektir. Derler ki; Bunun hepsi Mesih’in gelmesinden önce olandır. Ancak Mesih’in gelişinden sonra her şey tabiatıyla değişecektir. Bu, onun akli ve nakli olmayan kabul edilemez bir yorumudur. Bütün Hristiyanların, Hristiyan olması mümkün değildir. Sadece Kutsal kitaba ahd-i atik ve ahd-i cedide eşit düzeyde iman ederse müstesna. Bu durum açıktır. Şöyle ki; Hristiyanlardan birisi dese ki; Ahd-i Atik’e iman etmiyorum ben ahd-i cedide iman ediyorum derse Hristiyan itikadıyla kâfir olur. Bunu kim onaylar. Kasavalı birisi ona sorar ve onu dinler ne der ona? Matta-İncil’de (5:17-19) geçtiği üzere; İsa (ﷺ) **“Zannetmeyin ki ben Namus’u nakz etmek için geldim veya**

peygamberleri. Ben nakzetmek için değil tamamlamak için geldim. Muhakkak ki ben Hakk'ım ve size diyorum Yeryüzü ve gök zail olur her şey oluncaya kadar Cebrail'den tek bir harf veya nokta zail olmaz. Kim birini nakzederse bu insanlar bilsin diye size küçük vasiyetimdir. Sema Meleklerinin en küçüğü iddia ediyor.”

Kitab-ı Mukaddesteki bazı had metinlerini alalım.

Kitab-ı Mukaddes'e göre El Kesme Cezası

(Tesniye 25:11,12): “Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız.”

Kitab-ı Mukaddes'e göre Zina Cezası:

(Levililer 21:9): “Kâhin'in kızı zina ile kirlenirse onun babası da kirlenmiş demektir. Ateşle yansın”

(Tesniye 22:20-21): “Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin bir kanıt bulunamazsa, kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşlayarak kızı öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrail'de iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.”

(Tesniye 22:22): “Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail’den kötülüğü atacaksınız.”

(Tesniye 22:23,24): “Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa, ikisini de kentin kapısına götürecektir, taşıyarak öldüreceksiniz. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.”

(Matta 5:27-29): “Zina etmeyeceksin denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: Bir kadına şehvetle bakan her adam zaten yüreğinde onunla zina etmiştir. Ve eğer sağ gözün sürçmene sebep oluyorsa, onu çıkar ve kendinden at; çünkü senin için azandan birinin yok olması, bütün bedeninin cehenneme atılmasından iyidir. Ve eğer sağ elin sürçmene sebep oluyorsa, onu kes ve kendinden at; çünkü senin için azandan birinin yok olması bütün bedeninin cehenneme gitmesinden iyidir.”

(Levililer 20:10-15): “Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir. Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir. Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir. Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur.

Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir. Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır. Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülecek, hayvansa kesilecektir.”

Bu konularda ölüm cezaları pekişecektir. Hayvan ile cinsel ilişkide bulunan veya adam ile veya kız kardeşini çıplak gören veya hayızlı yatan veya teyzesini veya halasını çıplak gören veya amcasıyla veya kardeşiyle yatan!!! Böylelikle şöyle denilecektir; Efendimiz Mesih ölünceye kadar recm olan Zina cezasını mı ilga edecektir? Onu cezasız bir suç mu kılacaktır? Yuhanna İncilinde demez mi? “İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atсын.” dedi.

Ona şöyle cevap veririz. Hristiyan teologlar bu hikâyenin doğru olmadığını miladi 10. Asırda İncil’deki eklemeler ile tamamlandığına icma eder. Bunun ona dayanması mümkün olamaz. Ek olarak Bu Efendimiz Mesih’in Namus’a ve Musa’nın şeriatını reddettiği sözlerdir.

(Matta 5:17-18): “Kutsal Yasayı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasadan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.”

Eğer o seyyid mesih olsaydı onun manası Musa (ﷺ) şeriatında durarak zina eden kadının recm edilmesi olacaktı.

Kitab-ı Mukaddes’de İdam Cezası

Bolis Abraniyyin’e olan risalesinde diyor ki: “Kim Musa’nın namusuna karşı çıkarsa İki şahit veya üç şahit gerekir. Acıma olmaksızın öldürölür.”

(Çıkış 21:12-25): “Kim birini vurup öldürölürse, kendisi de kesinlikle öldürölülecektir. Ama olayda kasıt yoksa ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri bildireceğim. Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu öldürölürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz. Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürölülecektir. Kim adam kaçırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürölülecektir. Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürölülecektir. Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukla vurur, vurulan adam ölmeyip yatağına düşer, sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiğı zamanın karşılığını ödeyecek ve tümölyle iyileşmesini sağlayacaktır. Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürölürse, kesinlikle cezalandırılacaktır. Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır. İki kiş i kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediğı ve yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır. Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık

can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir.”

(Çıkış 22:18-20): “Büyücü kadını yaşatmayacaksınız. Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir. Rabden başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır.”

(Tekvin 9:6): “Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir.”

(Sayılar 35:31-33): “Ölümü hak etmiş katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir. Sığınak kente kaçmış olan birinin baş kâhinin ölümünden önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız. İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanıyla bağışlanır.”

(Çıkış 32:26-28): “Musa ordugâhın girişinde durdu, «Rab’den yana olanlar yanıma gelsin!» dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı. Musa şöyle dedi: İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki, Herkes kılıcını kuşansın. Ordugâhta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün. Levililer Musa’nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü.”

(Tesniye 21:18-21): “Eğer bir adamın dik başlı, başkaldıran, annesinin ve babasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa, annesiyle babası

onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler. Onlara şöyle diyecekler: Oğlumuz dik başlı, başkaldıran bir çocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir. Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşıyarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. Bütün İsraililer bunu duyup korkacaklar.”

Kitab-ı Mukaddes’de İnanç Hürriyeti

(Luke 19:27): “Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!”

(Tesniye 13:12-16): “Tanrınız Rabbin yaşamanız için size vereceği kentlerin birinde, içinizden kötü kişiler çıktığını ve haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız araştırarak, inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç olayın aranıza yapıldığı kanıtlanırsa, o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz. Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrınız Rabbe tümüyle yakmalık sunu olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak.”

(Tesniye 7:1-5): “Tanrınız Rab mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu -Hititleri, Girgaşlıları, Amorluları, Kenanlıları, Perizlileri, Hivlileri, Yevusluları, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu kovacak. Tanrınız Rab bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız. Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız. Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman Rab size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek. Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız.”

(Hezekiel 9:4-7): “Yeruşalim Kentinin içinden geç, orada yapılan iğrenç şeylerden ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy dedi. Öbürlerine, Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemedi öldürün dediğini duydum. Yaşlıyı, genci, genç kızı, kadını, çocukları öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın. Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladılar. Onlara, Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi, başlayın! dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladılar.”

Kitab-ı Mukaddes'te Kıskançlık Hukuku (Lian)

Çölde Sayım (5:11-28): (11 RAB Musa'ya şöyle dedi: 12 “İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar, ona ihanet eder, 13 başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa, 14 koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, 15 adam karısını kâhine götürecektir. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unu[a] alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan anımsatma sunusudur.

16 “ ‘Kâhin kadını öne çağırıp RAB'bin önünde durmasını sağlayacak. 17 Sonra, toprak bir kabın içine kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak. 18 Kadını RAB'bin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak. 19 Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemediysen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin. 20 Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarak günah işlediysen 21 –kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek– RAB sana eriyen kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli

ve iğrenç duruma düşürsün. 22 Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin.

“O zaman kadın, Amin, amin, diyecek.

23 “Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak. 24 Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek. 25 Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RAB'bin huzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek. 26 Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek. 27 Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak. 28 Ama kendini kirletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek.)

Sonuç

Son olarak şunları söylemek isterim ki: Kitab-ı mukaddes sözlerinden söylediğimiz her şey İslam'ı ve İslam şeriatını doğruluk payı olmadan ve kendi kutsal kitaplarına bakmadan pek çok şeyle itham edenlerin alışlagelmiş olan cezalarının hafifletilmesini hedefler. İslam şeriatı dünya çapında diğer şeriatlarla savaşıyan yegâne şeriattır. Irkçılığın ve insanlar arasındaki ayrımcılığın tezahürleri mallarının yenilmesi, çalınması, talan edilmesi, ırzlarına kastedilmesi ve ırzlarına geçilmesidir.

Kitab-ı Mukaddes'in Tesniye kitabında şunu okuruz (23:19-20): ⁽¹⁹ Kardeşine gümüş, yemek ya da faiz olarak verilebilecek herhangi bir faiz içeren borç verme, ²⁰ yabancıya faiz uygula, ama kardeşine uygulama ki Rab-İlahın seni kutsasın.)

Çıkış kitabında (ise) (3:22): (Aksine her kadın komşusundan, evine konuk olandan gümüş ve altın mal, elbise isterler ve siz onları çocuklarınıza giydirirsiniz. Böylelikle Mısırlıları yağmalarsınız.)

Zekeriya kitabında (ise) (14:1-2): (O bir gün Rabbine gelir ve senin önünde seni yağmalayacağına yemin eder. Bütün halkları savaş için Yaruşalim'e toplar. Şehir teslim alınır, evler yağmalanır, kadınlara tecavüz edilir, şehrin yarısı sürgüne gönderilir.)

Öyleyse gece gündüz İslam şeriatını yalan yanlış itham eden batı medyası okuduğumuz insan haklarını çiğneyen

yerlerin eleştirilmesi konusunda neden hiçbir şey yapmıyor? Ancak onların gizledikleri şudur ki onların doğru dine olan düşmanlıkları özellikle insanların İslam’a karşı yoğun yönelişinden sonra onları sert biçimde saldırır kılmıştır. Ne var ki onlar güneşin ışığını söndürmek için elini önüne koyan kimse gibilerdir. Allah (ﷻ) onlar için şöyle der:

“Onlara Allah’tan ellerinde bulunanı doğrulayan bir kitap geldiğinde –ki öteden beri putperestlere karşı onunla zafer kazanacakları ümidiyle bekleyip duruyorlardı- işte o bildikleri geldiğinde onu inkâr ettiler. Öyleyse Allah’ın laneti kâfirlerin üzerine olsun (89). Allah’ın, kullarından dilediğine peygamberlik ihsan etmesini kışkandıkları için Allah’ın inkâr ederek kendilerini harcamaları ne kötü! Böylece onlar gazap üstüne gazaba uğradılar. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır. (90) Kendilerine, "Allah’ın indirdiğine iman edin" denilince, "Biz sadece bize indirilene inanırız" derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Hâlbuki o Kur’an, kendi ellerinde bulunan Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gelmiş hak kitaptır. (Resulüm!) Onlara, "Şayet siz gerçekten inanıyor idiyseiz daha önce Allah’ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz?" deyiver. (91) Ant olsun Mûsâ size apaçık mucizeler getirmişti. Sonra onun ardından haksızlıkla (altın) buzağıyı put edindiniz. (92).” (BAKARA 89-92)

Şundan eminim ki modern dönemin toplumlarının sevimsiz kapitalizm, komünizm, ateizm ve halkların el emeğini ve çabasını yiyen rezil sosyalizm, beşerin yaratıcılık

kapasitesini öldüren kinci diktatörlük –ki diktatörlüğü besleyen sınıfçılık ve ırkçılıktan doğan ırksal ayrımcılık ve şiddet dilinin egemenliğinden başkası değildir-gibi kurulu düzenlerinin aşırıya kaçmasından dolayı içinde bulundukları büyük bozulma durumundan –ki bu bozulma ahlaki, sosyal, ekonomik, siyasi alanların tümünde söz konusudur- İslam dışında bir kurtuluş yolu yoktur. Aynı şekilde insan ruhunu yaşadığı şaşkınlıktan, öldürücü ruhsal boşluktan, endişe ve duygusal gerilimden ancak İslam’a uymak, ona sarılmak ve öğretilerini uygulamak dışında bir şey kurtaramaz. Ki bu öğretilerin uygulandığı toplumlarda güvenlik, adalet, barış, refah ve şefkat hâkimdir. Şaşkın olan halkların kalpleri tatmin olur, gerilmiş nefisleri sakinleşir, üzücü ve korkutucu biçimde daralan kalpleri rahatlar-genişler. Allah şu sözünde doğruyu söylemiştir:

“Eğer, o memleketlerin halkları iman etseler ve Allah’a karşı gelmekten sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereketler (in kapılarını) açardık. Fakat onlar yalanladılar, biz de kendilerini işledikleri günahlarından dolayı yakalayiverdik.” (ARAF/96)

İslam’ı insanların içinde bulunduğu fesat, insanlık dışı oluş ve alçaklık uçurumlarına düşüren durumdan kurtulmanın yolu olarak gören pek çok batılı düşünür ortaya çıkmıştır.

Fransız düşünür Deebckeeh der ki:

“Batı İslam’ı hiç bilmez, doğuşundan itibaren onu düşman bellemiştir. Onunla savaşmanın meşruiyetini temellendirmek için de iftira atmaktan ve ona sözlü saldırılarda bulunmakla yetinmemiş ayrıca batı akılcılığında İslam hakkında

saygısız söylemlere yerleşiklik kazandırarak karalamaya kalkmıştır. Şüphe yok ki İslam modern dünyanın modern maddeci kültürün – ki eğer sürerse bu insanlığın yıkımı anlamına gelecektir- labirentlerinden kurtulmak için ihtiyaç duyduğu bir birliktir.”

İngiliz düşünür George Bernard Shaw yaşadığı dönemde:

“Hz. Muhammed’in peygamberliğini ve dininin doğruluğunu itiraf etmesinden ötürü İngiliz hükümeti tarafından yakılan (Muhammed) adlı kitabında der ki: Dünyanın en çok ihtiyaç duyduğu ihtiyaç duyduğu şey Muhammed’in –ki kendisi dinini daima yüceltme ve saygı üzerine tesis eden peygamberdir- fikirleridir. Çünkü İslam bütün medeniyetlerin arasında dünya var olduğu sürece var olacak olan en güçlü dindir. Ben pek çok kez halkımdan insanların İslam’a girdiğine şahit olmuşumdur, bu din bu kıtada- Avrupa’da- engin yayılma alanını bulacaktır. Cehaletin ya da taassubun neticesinde olsa gerek orta çağ din adamları Muhammed’i karanlık bir biçimde betimliyor, onu Hristiyanlığın düşmanı olarak görüyorlardı.”

Aynı kitabın başka bir yerinde diyor ki:

“ancak ben bu adamın durumunu iyice kavradığımda onun muhteşem bir insan olduğunu gördüm ve Hristiyanlığa düşman olmadığı kanaatine vardım. Aksine o insanlığın kurtarıcısı olarak adlandırılmalı. Kanaatimce eğer bugünkü dünyanın işleri onun eline verilseydi o bütün insanların özlediği barışa ve mutluluğa inanmak yoluyla problemleri çözmeyi başaracaktı.”

İngiliz tarihçi Wells diyor ki:

“Her din bütün tarzlarında medeniyetle birlikte var olur, nihayetle duvara toslar, ancak her nerede olursa olsun medeniyetle birlikte yol alan bir din olarak gördüğüm gerçek din İslam’dır. Buna delil isteyen Kur’an’ı ve içindeki ilmi metotları, teorileri, toplumsal yasaları okusun. O din, bilim, toplum, yaratılış ve tarih kitabıdır. İslam’ı tanımlamam istenecek olsaydı onu medeniyet olarak tanımlardım.”

Bir yerde kendisine bir soru yöneltir:

“Neden İslam’ı ve sizin onu tanımlamanızı ya da onların karalamalarının aksine tanımlamanızı istemiyorlar?”

Sebep: Çünkü onlar İslam’ı benimserlerse mallarınızı ele geçiremeyeceklerdir. Zira İslam’da vergi vardır, açık dünya ekonomisi adına uygulanan faiz yasaktır. Kadınları İslam’da bulunan cinsî hürriyet dolayısıyla erkekler arasındaki ortak mal olarak kabul edemeyeceklerdir. İnsanlara pranga vurmamak ve boyun eğmelerinden başka bir şeye yol açmayan belirledikleri kanunlarla insanları köleleştiremeyeceklerdir. İslam’da hiç kimse senin malını izinsiz-haksız ele geçiremez, hiç kimse senin ırzına geçemez, hiç kimse seni köleleştiremez. Efendimiz (a.s.) der ki:

“Mallarınız, ırzlarınız ve kanlarınız bu toprak bu ay gibi kutsaldır.” (El-Albanî-Sahîh)

Gündelik hayatımızda yolumuzu şaşırdığımızda ve bizi istediğimiz yola ulaştıran birine rastladığımızda ona teşekkür

ederiz, irfanın gereğini yaparız. Öyleyse sana ne oluyor da seni ebedi cennet hayatındaki saadete, nimetlere ulaştıracak olan ve seni cehennemdeki ebedi mutsuzluktan, azaptan kurtaracak yolu diğerine tercih ediyorsun. Burada sana düşen bu yolu sana göstereni olumsuz manada eleştirip insanları ondan sakındırmak yerine ona karşı çok teşekkür etmek değil midir? Ki o ruhunu, bedenini ateşten kurtaracak. Ayrıca Hz. Muhammed'den İslam gelmeden önce ne yalan işitilmiş ne de onun bir kimseye ihanet ettiği görülmüştür. O emanet, insanların haklarının verilmesi ve sözde doğruluk konusunda tam bir örnek şahıs idi. Onun tek bir yalan söylediği, tek bir ihanet ettiği bile işitilmemiştir asla. O küçüklüğünden itibaren emin lakabını alıncaya dek güvenilirliği ile meşhur oldu. Rum kralı Herakl'a elçi ulaştığında Herakl Kureyş topluluğundan bazı insanların onlara soru sorabilmesi için gelmesini istedi. Ona yalnızca bir grup insan getirildi: Herakl Ebu Sufyan bin. Harb'a şunu sordu: (Söylediklerini söylemeden önce de onu yalancılıkla itham ediyor muydunuz? Dedi ki: hayır. Herakl dedi ki: (İnsanların aleyhine yalan konuşmayan kimse nasıl Allah aleyhine yalan konuşabilir!) Onun güvenilirliğinin göstergelerinden biri de Kureyş toplumundan gizli ve korkar biçimde hicret ederken kendisine bırakılan emanetleri sahiplerine iade etmesi için yeğeni Ali'yi bırakması idi. İşte bundan dolayı onu sadık ve emin olarak isimlendirirlerdi. Öyleyse yapılması gereken şey onun hakkında Herakl'ın söylediği şeyi söylemektir; İnsanların aleyhine yalan söylemeyen Allah aleyhine de yalan söylemez!!

Senin yöneticilerin, var olan düzenlerin zulmü ve baskısından kurtuluşun, insanların ilah edindikleri yasaları ve

dinlerinin çelişkilerinden şaşkın ve endişeli olan ruhunun kurtuluşu, ölümden sonra ateşten kurtuluşun gerçekleşsin İslam şeriatını getiren odur. Öyleyse İslam şeriatı doğru-gerçek yasadır. Dileyen inansın dileyense yalanlasın. Allah der ki:

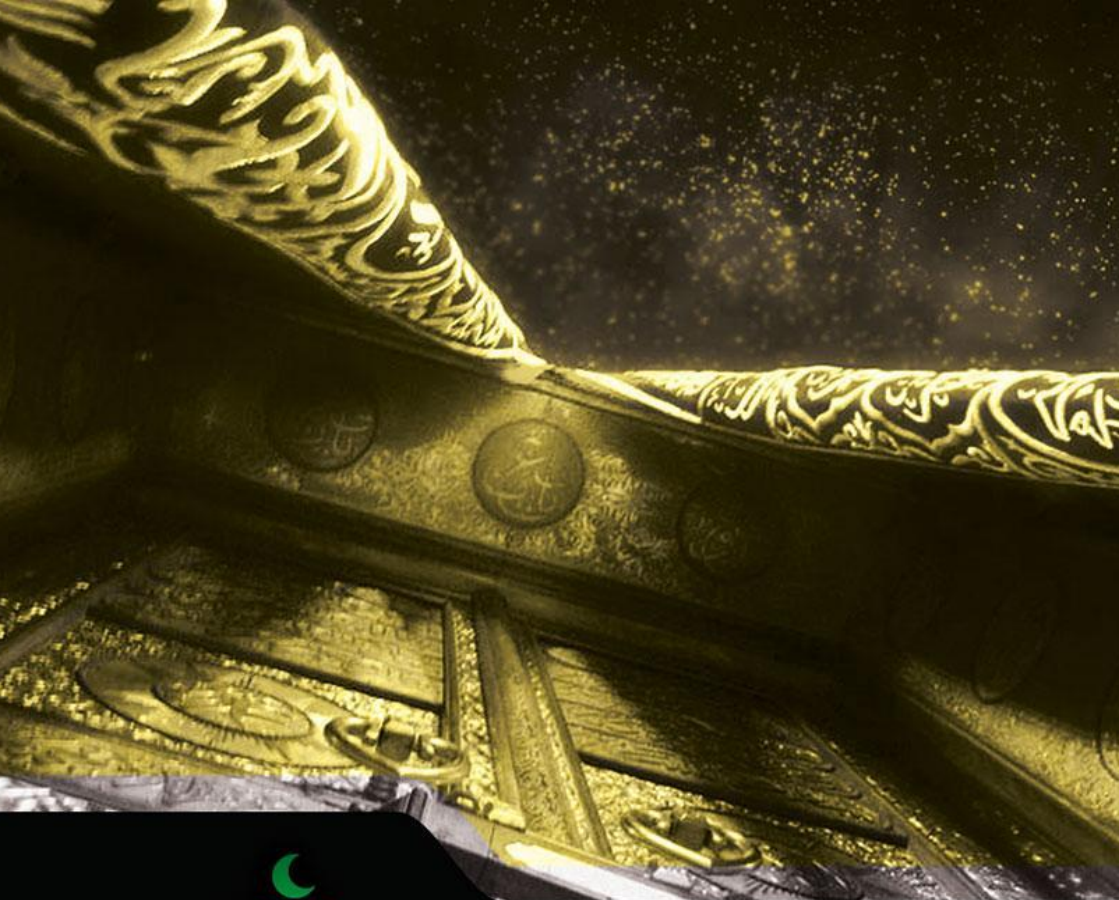
“Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin” de. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Peygambere düşen ancak apaçık bir tebliğdir.” (Nur Suresi 54)

Allah’a hamdolsun ki bitti.

Salat ve selam O’nun elçisi üzerine olsun

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM